

Ritueel misbruik: ervaringen van hulpverleners en hun cliënten

Rapportage van een onderzoek (vervolg)

Door Anton B. Marinkelle
psycholoog-psychotherapeut

*Met medewerking van de leden van de werkgroep “alternatief
beraad” bestaande uit*

C.M.Hamoen (psycholoog)
T.Jongsma (psychiater)
M.O. de Klerk (psycholoog-psychotherapeut)
K.F. Prins (GZ-psycholoog)
H.Prins-Booij (orthopedagoog/GZ-psycholoog)
J.C. van der Schoot (ECP-therapeut)
A. de Vries (theoloog)

April 2011

Inhoudsopgave

Voorwoord	4
Inleiding	4
De vragen	5
Hoofdstuk 1 Gegevens uit de interviews welke lijken te verwijzen naar gebeurtenissen, die in de realiteit hebben plaatsgevonden.....	6
Hoofdstuk 2 Gegevens die wijzen op het bestaan van een sektecultuur	14
2.1 Inleiding	14
2.2 Methoden en hulpmiddelen.....	15
2.2.1 Cue-conditioning	15
2.2.1.1 Conditionering van operant (willekeurig, zichtbaar) gedrag: operante conditionering.....	15
2.2.1.2 Conditionering van onwillekeurige gevoelsreacties: respondente conditionering	17
2.2.1.3 Interne cues	17
2.2.1.4 Systematisch koppelen van pijn en genot.....	18
2.2.1.5 De complexiteit van cue-conditioning in het kader van een brede programmering	19
2.2.2 Dissociatie bevorderende methoden en leren dissociëren	20
2.2.2.1 “Spinning”	21
2.2.2.2 “Getraind” in het dissociëren door het straffen van elke emotionele uiting.....	22
2.2.2.3 Toepassing van hypnose en daaraan ontleende technieken.....	22
2.2.3 Door cliënten beschreven methoden van intimidatie en indoctrinatie	23
2.3 Eigen, geheime wijzen van communiceren	25
2.3.1 Morsetaal	25
2.3.2 Vingersignalen	26
2.3.3 Letter- en cijfercodes.....	26
2.3.4 Geheime talen in een indoctrinerende en intimiderende context.....	27
2.3.5 Spiegelschrift	28
2.3.6 Omkeringen.....	28
Hoofdstuk 3 Teksten.....	30
3.1 Inleiding	30
3.2 Omkeringen van gangbare waarden en betekenissen.....	30
3.3 Beschrijvingen van een “satansleer” en verwijzingen naar een satanssekte	30
3.3.1 De geloofsleer	31
3.3.2 Occultisme	32
3.4 Regels, opdrachten, beloften, versjes	33
3.4.1 Hoe opdrachten en regels werden geleerd.....	33
3.4.2 De regels	34
3.4.3 Opdrachten.....	35
3.4.3.1 Opdracht tot rapporteren aan de cult.....	36
3.4.3.2 Opdrachten tot zelfdestructie dan wel suïcide	37
3.4.3.3 Interne verstoringen van gesprekken met hulpverleners	39
3.4.3.4 De contact/therapie ondermijnende opdrachten.....	40
3.4.3.5 Herstelopdrachten	44
3.4.3.6 Opdracht tot “zinloos geweld” (het “TBS-programma”)	45

3.4.3.7 Teksten van een slachtoffer van niet satanistisch ritueel misbruik.....	46
3.4.4 Liedjes en songteksten.....	48
3.4.4.1 Hollandse kinderliedjes	48
3.4.4.2 Engelstalige kinderliedjes en "songs"	50
3.4.4.3 Een tekst die een herbeleving moet eliciteren?.....	51
3.5 Tot slot.....	51
Hoofdstuk 4 Beschrijvingen van activiteiten, die expliciet naar het satanisme verwijzen.....	52
4.1 Rituelen.....	52
4.1.1 De magie van de cirkel	52
4.1.2 Beschreven rituelen	52
4.1.2.1 Verjaardagen, wedergeboorten, inwijdingsrituelen, overgangsrituelen.....	53
4.1.2.2 Misleidingen tijdens de rituelen.....	54
4.1.2.3 Verwantschap met hekserij.....	55
4.1.2.4 Een hiërarchie met satan aan het hoofd.....	55
4.1.2.5 Niet alle ritueel misbruik is satanisch.....	56
4.2 Werven van nieuwe sekteleiden.....	56
Hoofdstuk 5 Opmerkingen over de organisatie van en de binding aan cults	58
5.1 Differentiaties binnen de cult	58
5.2 Hechting aan de cult	59
5.3 Vermoedens en meningen van geïnterviewden omtrent contacten tussen verschillende sekten.....	60
Hoofdstuk 6 Samenvatting en conclusies	62
6.1 Door behandelaars zelf gekregen signalen,dus los van hun cliënt, die een bevestiging vormen van hetgeen hun cliënt heeft verteld.....	62
6.2 Gegevens die in hun gezamenlijkheid wijzen op het bestaan van een (sekte)cultuur.....	64
6.2.1 Teksten.....	64
6.2.1.1 Korte teksten	65
6.2.1.2 Opdrachten/beloften	66
6.2.1.3 Liedjes en songteksten.....	69
6.2.2 Aanwijzingen voor methodische programmering	70
6.2.2.1 "Spinning"	71
6.2.2.2 Hypnose	71
6.3 Werkelijkheid en fictie	71
6.4 De culturele inbedding van satanische sekten.....	72
6.5 Tot slot	74
Literatuur over ritueel misbruik	74
Literatuur over de geschiedenis van het satanisme	74

In deze rapportage worden afzonderlijke geïnterviewden aangeduid met de afkorting geïnterviewde of geïnterviewden en hun cliënten die ter sprake komen als cliënt of cliënten. Ondanks bezwaren tegen de term alter om één van de vele identiteiten aan te duiden, waarin de gedissocieerde persoonlijkheid zich manifesteert, blijven we deze term gebruiken vanwege de brede vertrouwdheid met dit begrip onder insiders.

Voorwoord

In het vervolg op het eerste deel van onze “rapportage van een onderzoek” (zie elders op deze site) gaan we nu in op de afzonderlijke getuigenissen, zoals die zijn weergegeven door de behandelaars. Voor een verantwoording van doel en opzet van dit onderzoek, waarin 28 behandelaars/hulpverleners werden geïnterviewd, wordt de lezer verwezen naar de inleidende paragrafen van deze “rapportage van een onderzoek”.

De meeste geïnterviewden hebben de cliënten die hier ter sprake komen, vele jaren in behandeling gehad. Contacten van tien jaar of langer zijn niet uitzonderlijk. De meesten hebben gelukkig wel één of meer behandelingen bevredigend kunnen afsluiten (sommige geïnterviewden hebben overigens niet meer dan één of twee cliënten uit deze categorie in behandeling gehad). Bevredigend in die zin dat hun cliënt zich, na vele, vaak hectisch verlopende jaren, naar hun mening volledig van de cult heeft kunnen losmaken en zich redelijk zelfstandig kan handhaven, zonder frequent terug te moeten vallen op de hulpverlening. Frustrerende, dramatische, tragische ervaringen zijn echter ook ieders deel geweest. Uiteraard hebben we hier nu en dan, terloops en onsystematisch, ook wel wat over gehoord. Onderzoek daarnaar was echter niet ons doel. U zult daar dan ook vrijwel niets over lezen. Wel hebben wij een aantal therapeuten geïnterviewd over hun persoonlijke ervaringen bij het begeleiden van deze cliënten. Een verslag hiervan vindt u op de site onder Ervaringen van *hulpverleners*.

Wij danken al diegenen die ons uren, soms vele uren, te woord hebben gestaan. Zonder hen had dit verslag niet kunnen worden geschreven. En wij danken de geïnterviewden en hun cliënten voor het in ons gestelde vertrouwen.

Inleiding

In hoofdstuk 1 bespreken we gegevens die in sterke mate doen vermoeden, dat hetgeen een cliënt vertelde of aanduidde over ondervonden geweld en bedreigingen tenminste ten dele in de realiteit heeft plaatsgevonden en niet alleen in het hoofd van de betreffende cliënt. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de geïnterviewde uit andere bronnen dan de cliënt zelf bepaalde signalen heeft gekregen die een bevestiging lijken te zijn van, dan wel consistent zijn met dingen die de cliënt heeft verteld. Bevindingen van geïnterviewden die in strijd zijn met sommige dingen die cliënten zeggen te hebben ervaren, zullen hier echter ook aan de orde komen.

Een niet alleen in de hoofden van de cliënten bestaande werkelijkheid wordt ook gesuggereerd in die gevallen waarin twee of meer cliënten onafhankelijk van elkaar dezelfde of overeenkomstige details hebben vermeld, waarvan het onmogelijk of uitermate onwaarschijnlijk is dat die hun hebben bereikt via een voor iedereen toegankelijk cultureel medium.

In hoofdstuk 2, 3, 4 en 5 bespreken we bepaalde overeenkomsten in de getuigenissen die wijzen naar het bestaan van een herkenbare cultuur, waardoor de groep cliënten, waar we het hier over hebben, sterk is beïnvloed of - sterker gezegd - is geïndoctrineerd.

De vragen

De 7 vragen, eigenlijk 8, hieronder, welke de leidraad vormden voor onze interviews, dienen ons ook tot leidraad voor deze hoofdstukken. (Vraag 5a was niet van tevoren aangekondigd, maar is wel vanaf het eerste interview steeds aan de orde geweest.)

1. Heeft u zelf dingen waargenomen, die sterk in de richting van ritueel misbruik wezen, dus onafhankelijk van wat anderen vertelden, beschreven of tekenden?
2. Heeft u beschrijvingen gehoord van methoden van programmering/ conditionering/ hersenspoeling?
3. Heeft u teksten gehoord of gelezen van bijvoorbeeld hypnotische inducties, programmeringen, opdrachten, versjes, bewerkingen van teksten uit de bijbel en dergelijke of gedetailleerde informatie verkregen omtrent een bepaalde wijze van communiceren, die binnen zulk een groep gangbaar zou zijn?
4. Bent u zelf wel eens benaderd door iemand, die bij u de indruk wekte bij een satanistische sekte o.i.d. betrokken te zijn?
5. Zijn u wel eens plaatsen, waar bijeenkomsten plaats zouden vinden, bekend gemaakt?
5a. Zijn u wel eens namen van geweldplegers bekend gemaakt?
6. Heeft u wel eens verdachte littekens, die onmogelijk door het slachtoffer kunnen zijn aangebracht, gezien of zijn deze wel eens door een u bekende en betrouwbare getuige waargenomen, b.v. een medicus?
7. Heeft u wel eens bevestiging gekregen van derden van uw eventuele vermoeden, dat iemand slachtoffer was van en/of deelnemer aan ritueel geweld in groepsverband gepleegd?

We bespreken in hoofdstuk 1 de antwoorden op de vragen 1, 4, 6 en 7, waarin gevraagd werd naar *waarnemingen* van de geïnterviewde zélf of in een enkel geval van betrouwbare derden. En we bespreken de antwoorden op vraag 5 naar namen van personen en gedetailleerde plaatsaanduidingen, om eventuele overeenkomsten te kunnen vaststellen.

Hoofdstuk 1 Gegevens uit de interviews welke lijken te verwijzen naar gebeurtenissen, die in de realiteit hebben plaatsgevonden

“Heeft u zelf dingen waargenomen, die sterk in de richting van ritueel misbruik wezen, dus onafhankelijk van wat anderen vertelden, beschreven of tekenden?” (Vraag 1)

Zaken die onmiskenbaar op ritueel misbruik wezen zijn niet waargenomen.

“Bent u zelf wel eens benaderd door iemand, die bij u de indruk wekte bij een satanistische sekte o.i.d. betrokken te zijn?” (Vraag 4)

(U wordt verzocht het woord “u” in deze vraag te lezen als “u of mensen met wie u samenwerkte”.)

Geen van de beschreven ervaringen hieronder verwijst rechtstreeks naar activiteiten van een satanistische sekte, maar wel op een patroon van agressief getinte interventies vanuit de buitenwereld in de behandeling van deze cliënten.

Een geïnterviewde werd op haar website, e-mail en sms herhaaldelijk bedreigd. Bedreigd met een beeld van iemand die was opengesneden met de tekst: ”zo zal je eindigen”.

Via sms werd zij bedreigd, met de teneur “bemoei je niet met haar, anders loopt het slecht met je af”. Het is onwaarschijnlijk dat cliënt zelf de bedreigingen verzond. Dit is uitgezocht aan de hand van het IP-nummer. Dit leidde naar (naam aan ons bekend gemaakt). Deze was door twee van haar cliënten onafhankelijk van elkaar al eerder als een dader/verkrachter genoemd.

Een geïnterviewde die met een aanzienlijk aantal cliënten te maken heeft (gehad), welke aangaven slachtoffer van srm te zijn of te zijn geweest, vertelde dat zij in de beginperiode van haar ervaringen met sekteslachtoffers, toen zij ook nog vaak hierover - uiteraard anoniem - met anderen praatte, via de telefoon talloze malen (“tientallen keren”) telefonisch was bedreigd - ook doodsbedreigingen - om haar met haar bemoeienissen met een met name genoemde cliënt te doen stoppen, zowel door mannen als vrouwen. In die tijd had zij ook de politie op hoogte gesteld van bepaalde ervaringen. Ook de instantie, waar geïnterviewde werkzaam was werd telefonisch onder druk gezet om de medewerkster haar verklaringen aan de politie te doen intrekken. Uiteindelijk heeft zij dit dan ook gedaan.

Kort nadat de cliënt van een geïnterviewde suïcide had gepleegd, belde de moeder naar geïnterviewde. Zij zei, dat zij dagboeken van haar dochter had gevonden. Alles wat daar in werd gezegd was volgens moeder fantasie. Vervolgens begon moeder te dreigen “als jij iets bekend maakt over wat zij daarin zegt zal ik je weten te vinden. Ik heb je huisadres.” Verder eiste zij het dossier over haar dochter te zien. Dit heeft geïnterviewde overigens geweigerd.

Een geïnterviewde werd bij herhaling benaderd door iemand die probeerde haar te overreden zich niet met het seksueel misbruik van een jonge vrouw te bemoeien. Hij was, zo zei hij, bang dat zijn zoon in opspraak zou komen. Later tijdens de therapie

werd deze man door betreffende cliënt als één van de deelnemers aan ritueel misbruik aangewezen bij het bekijken van een fotoalbum van de betreffende cliënt (Geïnterviewde had cliënt niet ingelicht over voornoemd telefonisch contact).

De afdeling van de PAAZ waar een cliënt van een andere geïnterviewde tijdelijk was opgenomen werd frequent gebeld. Het personeelslid dat de telefoon opnam hoorde dan een mannenstem die mompelend de naam van deze cliënte noemde, een groot aantal keren achtereen.

Op een keer kwam een cliënt zeer ontdaan bij geïnterviewde. Zij vertelde dat zij in haar auto was gevolgd door een auto, waarin twee met name genoemde sekteleiden zaten. Deze bedreigden haar. Al vertellend raakte cliënt steeds meer “van de wereld” en was nauwelijks meer aanspreekbaar. Om ongeveer 17.00 uur werd er gebeld bij geïnterviewde (cliënt was nog bij geïnterviewde). Toen haar assistente de deur opende stonden er twee mannen voor de deur. Aan de assistente werd de weg gevraagd, maar ook vroegen ze of er nog iemand anders woonde. Weglopend hoorde de assistente hen tegen elkaar zeggen “nu hebben we een indruk van die mevrouw (naam van de therapeut)”. Na een uur, toen cliënt weer terug was in de realiteit, vertelde ze, dat ze om ongeveer 17.00 uur een afspraak had om zich te melden vlakbij geïnterviewde in de buurt, bij iemand met wie ze mee moest gaan. Een paar weken later heeft de assistente aan cliënt een beschrijving gegeven van de twee mannen die aan de deur waren geweest, waarop cliënt zei, dat de twee mannen - die zij uit de sekte kende - die haar hadden gevolgd er inderdaad uitzagen, zoals de door de assistente beschreven.

Verpleegkundigen van de afdeling waar een cliënt van een geïnterviewde was opgenomen, hebben verscheidene keren meegemaakt, dat een pakje voor een cliënt vermoedelijk door een open raam naar binnen gegooid was. Het was onmogelijk, dat cliënt dit zelf had gedaan, daar zij zich op een gesloten afdeling bevond, waar nauwlettend op haar werd toegezien. In zo'n pakje bevond zich een keer een foto, welke door geïnterviewde ook is gezien, waarop een kindje te zien was, liggend en met bloed overgoten. Of het een echt kindje was of een pop valt niet met zekerheid uit te maken.

Ook een andere geïnterviewde maakte iets dergelijks mee.

Op de afdeling, waar haar cliënt was opgenomen en waar geïnterviewde werkzaam was, ontving cliënt op een dag een pakketje (volgens de verpleging vermoedelijk door een raam naar binnen gegooid), waar cliënt zeer ontdaan over was. Er bleek een in flarden gescheurd T-shirt van haar zelf in te zitten. Naderhand deed geïnterviewde bij de moeder van cliënt navraag hierover. Zij reageerde hier wat vreemd lacherig op en zei zoiets als “ik wou haar tuk hebben; ze had van ons ook van alles kapot gemaakt”. (Cliënt had het ouderlijk huis kort daar voor in brand gestoken, een daad, die aanleiding voor haar opname was geweest.) Volgens cliënt waren beide ouders en minstens één van de grootouders bij de sekte betrokken.

Een geïnterviewde verliet de spreekkamer (in zijn huis) om voor cliënt en zichzelf koffie te halen. Cliënt bleef dus even alleen achter. Onmiddellijk achter de deur van zijn spreekkamer in de gang van zijn huis zag hij een dode, bebloede duif liggen. De duif lag in een ring van veren, die een nauwkeurige cirkel rondom het dier vormden. Dat hun poes deze duif daar had gedeponereerd valt niet geheel uit te sluiten, maar is wel een zeer vergezochte verklaring. Dergelijk gedrag had deze poes nog nooit

vertoond, maar wat belangrijker is: de kans dat de veren en veertjes met zulk een geometrische precisie rond de dode vogel terechtkomen is bijzonder gering. Alles wijst er dan ook op dat een menselijke

in sluiper aan het werk is geweest. Dit kan gemakkelijk, want de voordeur is nooit op slot overdag en kan van buiten geopend worden. (Eén en ander speelde zich af ver van de randstad.) (We merken op dat de duif, zoals bekend, een belangrijke symbolische betekenis heeft in het christelijk geloof en dat de satansleer een overvloedig gebruik maakt van de christelijke symboliek, maar daar zijn eigen betekenissen aan geeft. We komen hier later nog op terug, wanneer we het hebben over het satanisme als (tegen)cultuur, zoals die uit de getuigenissen naar voren lijkt te komen.)

Een geïnterviewde maakte mee dat toen zij werd gebeld er alleen snelle klopsignalen waren te horen, doordat iemand aan de andere kant van de lijn op de hoorn tikte in razendsnel tempo. Haar cliënt was op dat moment aanwezig en kon het verstaan als een vraag om hulp van een ander sekteslachtoffer aan geïnterviewde. Zij kenden elkaar als medeslachtoffers. Geïnterviewden cliënt had met deze andere vrouw over haar therapeut gesproken. Over deze vingertaal vertelde deze cliënt, dat zij en alle kinderen van de cultgroep deze taal hadden geleerd vanaf zeer jonge leeftijd - gelijktijdig met de gewone spraakontwikkeling -, te vergelijken met morsetaal. (In het volgende hoofdstuk wordt verslag gedaan van wat ons nog meer is gemeld over het gebruik van "geheimtalen", waaronder vinger- en klopsignalen.)

Bovengenoemde voorbeelden betreffen steeds bemoeienis van cults op een duidelijk negatieve wijze. Het is van belang dat ook een lastiger te herkennen bemoeienis door cultleden met een therapie voorkomt, namelijk op een ogenschijnlijk positieve wijze. Een geïnterviewde maakte mee dat een soort tante op zeer betrokken wijze belde, vertelde hoe blij ze was dat cliënt nu bij geïnterviewde in behandeling was en nu advies vroeg over hoe om te gaan met cliënt. Geïnterviewde heeft dat indertijd afgehouden, hoewel cliënt positief was over deze vrouw en geïnterviewde blij was dat er tenminste nog één steunfiguur in cliënt's leven was. Pas veel later bleek aan cliënt zelf dat deze vrouw deel uitmaakte van het cultsysteem of tenminste ermee gelieerd was.

“Heeft u wel eens verdachte littekens, die onmogelijk door het slachtoffer kunnen zijn aangebracht, gezien of zijn deze wel eens door u of door een u bekende en betrouwbare getuige waargenomen, b.v. een medicus?” (Vraag 6)

Bij een cliënt die volgens eigen zeggen (wellicht herhaaldelijk) zou zijn bevallen van een in de sekte verwekte baby werd bij gynaecologisch onderzoek een zwaar beschadigde baarmoeder aangetroffen, welke dan ook verwijderd moest worden. De baarmoederhals was veel te wijd, hetgeen, aldus de gynaecoloog, wijst op meerdere bevallingen, hoewel zij officieel geen kinderen had.

Een vergelijkbaar geval als hierboven: Hoewel cliënt officieel geen kinderen heeft gebaard, is door een gynaecoloog vastgesteld, dat zij tenminste één bevalling of abortus heeft gehad. Zelf denkt zij meer dan één kind te hebben gebaard.

Bij een cliënt werd tijdens een ziekenhuisopname een in de onderkant van haar rug ingebrande of ingesneden duivelskop met vuurspuwende ogen waargenomen. Dit is aan geïnterviewde destijds gemeld.

Twee geïnterviewden zagen sporen op een onderbeen van hun cliënt die het gevolg zouden zijn van het feit dat ze met het hoofd naar beneden waren opgehangen geweest. Eén van hen zag bij haar cliënt een wond op haar kuit, op de plek waar ze aan een katrol zou zijn verbonden, waarmee ze was opgetakeld en een opgezwollen enkel (hier is een foto van gemaakt door geïnterviewde). Bij dezelfde cliënt zag zij nog tal van andere sporen van mishandeling, zoals een afdruk van een laars op haar hand, en een blauwe plek op de rechter ribbenkast, waar ze geschopt zou zijn. Dit alles werd na aandringen van geïnterviewde getoond, nadat cliënt zeer geëmotioneerd bij haar was aangekomen en verslag had gedaan van de mishandelingen.

Opmerking: Er zijn veel meer littekens en beschadigingen waargenomen, die in sterke mate de indruk wekken dat ze de sporen zijn van door anderen veroorzaakt letsel, zoals bijvoorbeeld sneden in de rug. Zelden kon echter met volledige zekerheid worden geconcludeerd dat ze onmogelijk door zelfbeschadiging konden zijn veroorzaakt.

Het blijft hoe dan ook echter geboden om voorzichtig te zijn met betrekking tot conclusies. De twee volgende voorbeelden onderstrepen dit:

Een geïnterviewde had een keer een gynaecoloog ingeschakeld om iemand te onderzoeken, die zei dat ze geaborteerd was, maar de arts stelde vast dat ze nog maagd was.

Een cliënt van een andere geïnterviewde belde in paniek naar geïnterviewde met de melding dat ze (seksueel) was mishandeld door leden van de cult. Voor geïnterviewde leek er sprake van verkrachting. Geïnterviewde belde de politie en zo gauw als mogelijk was, werd cliënt lichamelijk onderzocht. De aard van de lichamelijke sporen en de in de vagina aangetroffen rommel duidde volgens de onderzoekende arts evident op automutilatie.

Bij doorspreken van het gebeurde met cliënt. veel later, meldde een alter (die als taak binnen het systeem heeft om gebeurtenissen te 'filteren' op wat echt gebeurd is en wat gemanipuleerd en geïndoctrineerd is beleefd) echter het volgende aan geïnterviewde:

De cult was op dat moment écht daar! Ze wisten dat wij op de PAAZ zaten en dat we therapie bij jou hebben, en dat we dus aan het praten waren.

We werden er heen gelokt met informatie over ons kind wat nog in de cult zat, maar die kregen we niet. A. (een alter) werd woest en ze zei dat ze toch alles naar buiten zou brengen, zodat ze voorgoed opgesloten zouden worden. Ze sloegen haar en toen ze zich verzetten hebben ze haar in hun busje gelegd met een doek om haar mond. P bleef maar schreeuwen dat we verraders waren en hoeren en slecht. We werden gedrogeerd en waren totaal murw. We moesten, onder invloed van drugs en onder dreiging met geweld, dingen bij onszelf doen en tegelijkertijd zeiden ze dat we het lekker vonden om zo verwend te worden door hun.

Hier lopen dus twee dingen door elkaar heen; door het drogeren komt dat bij elkaar en heb je één verhaal van verkrachting en mishandeling en 'automutilatie'.

En weet je wat het ergste en gemene van dit alles is, dat dit hun vieze vuile machtsspel is. Ze konden weten dat we onderzocht zouden worden en dat het er dus uit zou zien als automutilatie en dus niet geloofd zouden worden.

We waren al te veel aan het praten in de buitenwereld; dit was voor de cult een mogelijkheid dat niemand ons verder zou geloven. En het is hun nog gelukt ook, want

na die keer heeft de PAAZ (op één verpleegkundige na) niet meer adequaat op ons gereageerd. Zelfs van die dreigtelefoontjes en brieven van cult werd gedacht dat we dat zelf deden. We werden in de gaten gehouden, zelfs als we naar de wc gingen. Maar als er zo'n telefoontje kwam, terwijl wij gewoon aan tafel of in de groep waren, kwam er nooit een excuus dat ze ons niet hadden geloofd! Enig idee hóe dat voelt? Weer was die oeroude boodschap actief: 'ze zullen je nooit geloven, maar uitmaken voor fantast en ze zullen je negeren, afwijzen en opsluiten.'

De angst om later nog iets te zeggen hierover was enorm. En het hele gebeuren heeft tot gevolg gehad dat we nu nauwelijks nog iets durven te zeggen over wat we op dit moment allemaal bewust worden van de gruwelen die we hebben meegemaakt. Er is altijd het gevoel dat je niet echt geloofd wordt.

Ze gaan zó geraffineerd te werk om je maar te laten zwijgen. En als je niet meer serieus genomen wordt stagneert de therapie en is de cult weer veilig!"

Het alter sluit af met de opmerking *geen bewijs van aanwezigheid is nog geen bewijs van afwezigheid.*

“Heeft u wel eens bevestiging gekregen van derden van uw eventuele vermoeden, dat iemand slachtoffer was van en/of deelnemer aan ritueel geweld in groepsverband gepleegd?” (Vraag 7)

Geen ondubbelzinnige bevestigingen; wel verkregen de hierna genoemde geïnterviewden onafhankelijk van hun cliënten informatie welke dit vermoeden versterkte en het zeer aannemelijk maakt dat deze cliënten slachtoffers waren van georganiseerd seksueel geweld.

Na een aangifte door een cliënt zijn op haar aanwijzingen een aantal mensen opgepakt en veroordeeld wegens zedenmisdriven en pornoproductie of -handel, overigens niet voor wat haar zelf zou zijn aangedaan. Een en ander heeft in de krant gestaan. De initialen - door geïnterviewde gelezen - stemden overeen met die van door cliënt genoemde daders.

Van de familie van een cliënt van een geïnterviewde werd bewezen, dat deze was betrokken bij excessief seksueel geweld en moord, ook bij daden zoals door deze cliënt was beschreven. Deze familieleden zijn veroordeeld vanwege dergelijke daden.

De twee cliënten die dezelfde geweldplegers bij name noemden en beschreven en ook dezelfde locatie waar de bijeenkomsten zouden hebben plaatsgevonden kwamen al ter sprake in de eerdere *Rapportage* op deze site op pag. 7 onder Namen. Zie ook vraag 5a hieronder.

“Zijn u wel eens plaatsen, waar bijeenkomsten plaats zouden vinden, bekend gemaakt?” (Vraag 5)

In één geval kreeg een geïnterviewde eenzelfde adres te horen van twee verschillende cliënten. Het ging om een particuliere woning.

Twee cliënten van een geïnterviewde noemden de evangelische gemeente in dezelfde stad als plaats van samenkomst. Leden van deze gemeente, onder wie de voorganger, behoorden volgens de cliënten tot de cult. De ervaringen van deze cliënten hadden betrekking op ver van elkaar liggende perioden. Er was ook een aanzienlijk leeftijdsverschil tussen deze cliënten.

Namen hebben zij niet genoemd. Wel beschreven zij de voorganger van de gemeente als de leider.

Andere overlappende plaatsaanduidingen konden wij niet constateren, op één uitzondering na die we hieronder bij vraag 5a bespreken.

Er zijn heel veel plaatsen genoemd, overal in het land. Sommige heel specifiek: een bepaald kasteel, de kelder onder een met name genoemd voormalig klooster, de kelder van een universitair instituut e.d. Ook particuliere adressen. Andere aanduidingen waren vaag. Bijeenkomsten vonden meestal op verschillende plaatsen plaats. Zowel buiten als binnen. Kelders, kerken, boerderijen, boerenschuren, herenhuizen worden genoemd. De meeste cliënten hebben het ook over bijeenkomsten in het buitenland. De aanduidingen daarvan zijn vaag.

“Zijn u wel eens namen van geweldplegers bekend gemaakt?” (Vraag 5a)

Bijna alle geïnterviewden hebben namen gehoord van volwassenen die zich meestal veelvuldig schuldig zouden hebben gemaakt aan sadistisch ritueel geweld jegens cliënten van de geïnterviewden. Het vaakst die van familieleden, waaronder veelal één of beide ouders, althans de officiële. Een aantal geïnterviewden hebben, onder voorwaarde van geheimhouding, één of meer namen welke ze hadden gehoord van hun cliënten, aan de interviewer genoemd. Soms waren dit losse achternamen, soms met een voornaam erbij en soms met een volledig adres en andere bijzonderheden, zoals hun beroep of maatschappelijke functie of de functie die ze in de cult zouden hebben (gehad).

Op zich zeggen namen natuurlijk weinig. Het kunnen gefingeerde namen zijn of zijn genoemd om zich te verbergen, om te misleiden of verwarring te stichten en/of de geloofwaardigheid van de slachtoffers te ondermijnen en/of bepaalde personen verdacht te maken en te beschadigen.

Wij waren hierin toch geïnteresseerd omdat we op zoek waren naar eventuele namen en bijbehorende bijzonderheden, die door meer dan één van de door ons geïnterviewden zijn gehoord. Deze hebben we niet gevonden, maar wel hebben drie geïnterviewden van twee van hun cliënten naar hun zeggen onafhankelijk van elkaar eenzelfde naam gehoord in een context van zodanige bijzonderheden, zoals maatschappelijke functie - in één geval een pastoor - en positie in de cult, dat zij er van overtuigd waren dat het hier om dezelfde persoon ging.

Verder vertelde een geïnterviewde dat in een intervisiecontact was gebleken dat zij en een collega-hulpverlener ieder een cliënt hadden bij wie alles, juist door de kleine details, er op wees dat zij in het verleden als kind slachtoffer waren geweest van dezelfde cult. Onafhankelijk van elkaar beschreven beide vrouwen locaties, waar de cult regelmatig bijeen zou zijn gekomen, die qua inrichting, decoraties en architectuur in zeer specifieke en ook ongewone details overeenkwamen. Onafhankelijke navraag bracht aan het licht dat hun cliënten het betreffende huis ook op exact dezelfde plaats lokaliseerden. Beide vrouwen gaven, de één ongevraagd, de ander in antwoord op een open vraag, beschrijvingen van de zogenoemde cultleider, die in treffende details met elkaar overeenstemden: dezelfde naam en, meest treffend, eenzelfde ongewoon lichamelijk kenmerk. In een later door één van ons geïnitieerd telefonisch contact met deze collega-hulpverlener, die niet tot de door ons geïnterviewden behoorde, gaf deze - zonder enige suggestie van onze kant, behalve onze mededeling dat haar collega vermoedde dat hun cliënten tot dezelfde cult hadden behoord - onmiddellijk een beschrijving, welke inhoudelijk in alle bovengenoemde opzichten volledig overeenstemde met wat wij eerder te horen hadden gekregen, plus nog wat aanvullingen, die hier nu te ver voeren. (Al eerder besproken in de eerdere *“Rapportage van een onderzoek”*.)

Een geïnterviewde die geen namen heeft gehoord kreeg wel sterke aanwijzingen dat twee cliënten van haar het over een zelfde cult hadden, net als in het hiervoor beschreven geval. Zij kreeg van deze cliënten onafhankelijk van elkaar beschrijvingen van naar alle waarschijnlijkheid een zelfde cult, gezien de taal die werd gebezigd en de identieke cultnamen. Namen van cultleden heeft zij niet gehoord.

Waren er ook falsifiërende bevindingen?

Die waren er inderdaad.

Een tweetal noemden we al naar aanleiding van de vraag naar lichamelijke sporen. In één van deze gevallen herinnerde cliënt zich naderhand dat zij toen wel ernstig was mishandeld en vervolgens was gedwongen tot intravaginale zelfbeschadiging, om haar ongeloofwaardig te maken voor de buitenwereld. .

De hierna beschreven ervaring van een geïnterviewde is van groot belang, omdat deze de aandacht vestigt op een andere mogelijke interpretatie van (sommige?) getuigenissen van cliënten en waarnemingen van geïnterviewden .

Een cliënt vertelde geïnterviewde dat zij nog steeds regelmatig bepaalde rituelen van de cult bijwoonde. Als slachtoffer werd zij daar mishandeld, vernederd en verkracht. Gezien de thuissituatie van de cliënt was het zeer onwaarschijnlijk dat zij op genoemde tijden elders deze rituelen bijwoonde. Geïnterviewde heeft dit kunnen checken en het bleek dat cliënt inderdaad niet uit huis ging op de genoemde tijdstippen.

In de loop van de therapie, toen geïnterviewde in contact kwam met een volwassen alter die de gehele levensloop en situatie van cliënt kon overzien, vertelde deze alter dat cliënt aan deze rituelen feitelijk niet (meer) deelnam, maar dat ze het in haar geest (opnieuw) meemaakte. Geïnterviewde heeft zelf waargenomen dat cliënt op bepaalde vaste tijdstippen in een diepe trance raakte waarin zij rituelen beleefde alsof het werkelijk gebeurde. Een deel van de alters maakte deze trance mee en ervoer dit als onvrijwillig en tegelijk onvermijdelijk. Conclusie moet zijn dat zij zich dit allemaal zelf aandeed in een “re-enactment” van iets wat wellicht ooit in werkelijkheid heeft plaatsgevonden of dat haar is gesuggereerd.

Commentaar: Een opmerkelijke bevinding die om commentaar vraagt. Hoewel een dergelijke re-enactment voor zover we weten nog niet eerder op een zodanige manier aan het licht is gekomen, past deze wel in de wijze van programmering zoals deze ook door andere cliënten is beschreven en waar we in hoofdstuk 2 nog in details op terugkomen. Juist de extreem gedissocieerde persoonlijkheid biedt de mogelijkheid tot een dergelijke programmering. Bij deze nemen juist onder traumatische condities verschillende persoonlijkheidsdelen beurtelings, afhankelijk van verschuivende stimuluscondities, de controle over de persoon van elkaar over. De beleving, zowel als de waarneming van de werkelijkheid wordt dan uitermate gefragmenteerd, waardoor het zeer moeilijk wordt te onderscheiden tussen wat er werkelijk heeft plaatsgevonden en wat alleen in de verbeelding.

Er kan hier overigens beter van een enactment worden gesproken dan van een re-enactment. Ze lijkt tegen een bepaald tijdstip intern naar een bewustzijntoestand - een trance als het ware - te worden gestuurd (geprogrammeerd kan men ook zeggen), waarin zij wordt gestuurd door cultloyale alters en waarin zij en sommige persoonlijkheidsdelen in de rol van slachtoffer mee doen aan een “spel” met vaste regels en vaste thema’s, waar steeds op gevarieerd wordt. Cliënt ontmoet in de trance, waarin zij dan is ook andere personen. Natuurlijk creëert zij de aanwezigheid van deze personen op dat moment ook zelf in haar bewustzijn. Ze komt als het ware in een verhaal terecht waar ze zelf in gaat meedoen. Het is altijd weer anders en nieuw,

dus geen re-enactments in de letterlijke zin. Voortbordurend op dat wat ze kent en heeft meegemaakt, creëert het gebeuren zichzelf steeds weer in eindeloze variatie.

Hoewel dit de enige ervaring is van deze aard die we zijn tegengekomen (om dit op het spoor te komen dient men uitzonderlijke condities te creëren, die in de therapeutische praktijk ongebruikelijk zijn) rekenen we met de waarschijnlijkheid, dat een deel van door cliënten ervaren rituelen in de realiteit niet heeft plaatsgevonden. Dit gegeven doet niets af aan de geloofwaardigheid, dat gemelde rituelen wel degelijk hebben plaatsgevonden, integendeel. Het implanteren door de cult van als werkelijkheid ervaren “re-enactments” is één van de manieren om mensen blijvend aan de cult gebonden en onderworpen te houden. Dit illustreert des te meer de doordachtheid en het raffinement van het cultsysteem.

Hoofdstuk 2 Gegevens die wijzen op het bestaan van een sektecultuur

De antwoorden op de vragen 2 en 3 zijn voor dit hoofdstuk en de hoofdstukken daarna relevant.

“Heeft u beschrijvingen gehoord van methoden van programmering/conditionering/hersenspoeling?” (Vraag 2)

“Heeft u teksten gehoord of gelezen van bijvoorbeeld hypnotische inducties, programmeringen, opdrachten, versjes, bewerkingen van teksten uit de bijbel en dergelijke of gedetailleerde informatie verkregen omtrent een bepaalde wijze van communiceren, die binnen zo’n groep gangbaar zou zijn?” (Vraag 3)

2.1 Inleiding

Het idee van groepen die hun leden en met name jonge kinderen “programmeren” roept veel weerstand op en is voor buitenstaanders waarschijnlijk het meest ongeloofwaardige aspect in de rapportages over “satanic ritual abuse”. In het hierna volgende beschrijven we wat wij en de meeste geïnterviewden beschouwen als manifestaties van “programmering”. In dit stuk gaat het ons om die *manifestaties*, waar geïnterviewden waarnemingen over hebben gedaan en/of waarvan zij uitvoerige beschrijvingen hebben gekregen van hun cliënten.

Het onderstaande zal duidelijk maken waarom we hier van manifestaties van programmering(en) spreken.

Al deze door ons zogenoemde manifestaties lijken in dienst te staan van twee doelstellingen: honderd procent loyaliteit, i.c. absolute gehoorzaamheid aan een groep en de garantie van geheimhouding van wat binnen deze groep plaatsvindt.

Veel cliënten doen verslag van het leren onmiddellijk en uiteindelijk automatisch te reageren op bepaalde tekens, hetzij tekens vanuit de buitenwereld, hetzij vanuit de eigen binnenwereld (vaak gepersonifieerd als een andere alter, die zelf op zijn of haar beurt ook weer op bepaalde interne of externe tekens heeft gereageerd.) Deze tekens kunnen woorden zijn, namen, hele korte zinnen, deuntjes, lichtsignalen, signalen die zich toevallig en op natuurlijke wijze voordoen, zoals licht dat in een spiegel valt, geluidssignalen, de telefoon die een bepaald aantal keren rinkelt, klopsignalen, handgebaren, vingergebaren, afbeeldingen enz, die onmiddellijk ieder op zich of in bepaalde combinaties heel specifieke reacties oproepen, dan wel paniek of een bepaalde herbeleving. Het gaat hier om *geconditioneerde* reacties. In de experimentele psychologie spreekt men dan van *cue-conditioning*; er is een *geconditioneerde* reactie op een oorspronkelijk *neutrale* prikkel. Op het principe van cue-conditioning, wat aan deze onmiddellijke reacties ten grondslag moet liggen gaan we in *paragraaf 2.2.1* hieronder eerst in, met door cliënten gegeven voorbeelden van toepassingen van dit principe. Daarna bespreken dan wel illustreren we veelgenoemde manifestaties van wat wij programmering hebben genoemd.

Onder die manifestaties verstaan we in de eerste plaats beschrijvingen door cliënten van *methoden van programmering* en van gebruikte hulpmiddelen daarbij, waaraan het principe van cue-conditioning ten grondslag ligt. Hierover gaat de rest van *paragraaf 2.2*.

In de tweede plaats hebben we hierbij het oog op door geïnterviewden waargenomen verschijnselen, die wij menen te moeten opvatten als resultaten van *programmering*, maar

welke tegelijkertijd functies hebben in het onderhouden van de programmering en in een verdere programmering. In *paragraaf 2.3* bespreken we in dit kader eigen *wijzen van communiceren*.

Gezien de grote hoeveelheid aan (soms omvangrijke) *teksten* en leerstellige uitspraken die we onder ogen hebben gekregen en het belang wat wij hier aan hechten, besteden we hier een afzonderlijk hoofdstuk (3) aan. Deze door cliënten neergeschreven, uitgesproken of soms ook gezongen teksten zijn naar onze mening zowel resultaat van programmering als hulpmiddel in de programmering. In deze teksten zijn de doelstellingen van de programmeringen ons inziens goed herkenbaar: in de formuleringen van opdrachten, leefregels en levensleer, in zogenaamde kinderliedjes, in verbasterde bijbelteksten, soms in een vreemde taal. We gaan daar ook in op de vaak opvallende overeenkomstigheden in bewoordingen en vooral in de inhoud van de boodschappen/indoctrinaties, die ze bevatten.

Sommige geïnterviewden spreken over sekten, de meesten over cults. Uiteraard wordt hier hetzelfde mee bedoeld.

2.2 Methoden en hulpmiddelen

2.2.1 Cue-conditioning

In conditionering van gedrag (aanleren van gedrag in reactie op bepaalde prikkels of stimuli) spelen met name twee conditioneringmechanismen een rol. Ten eerste *respondente conditionering*, de conditionering van een bepaalde onwillekeurige gevoelsreactie, bijvoorbeeld angst, pijn; ten tweede *operante conditionering*, de conditionering van het zichtbare gedrag, bijvoorbeeld de ontsnapping waarvan de voorafgaande gevoelsreactie als het ware de voorbereiding of de motor is.

2.2.1.1 Conditionering van operant (willekeurig, zichtbaar) gedrag: operante conditionering

Iedere oorspronkelijk “neutrale” prikkel (*cue*) kan door conditioneerders gemaakt worden tot een signaal (“*cue*”) dat onmiddellijk door de conditioneerders gewenst gedrag te voorschijn roept. Dit kan door deze oorspronkelijk neutrale cue zeer frequent te doen volgen door bijvoorbeeld een uiterst onaangename ervaring (bijvoorbeeld elektrische schokken), waaraan alleen ontsnapt kan worden door dit door de conditioneerders gewenste gedrag te laten zien. Vaak komt dat neer op het blindelings en terstond gehoorzamen aan de opdracht welke vlak voorafgaande of tegelijkertijd met die cue wordt gegeven. De vroeger neutrale prikkel (*bijvoorbeeld een bepaalde kleur, een voorwerp, een symbool of wat dan ook; in de door ons gehoorde voorbeelden meestal in een bepaalde combinatie, zoals een korte onschuldige tekst op een prentbriefkaart*) wordt dan een signaal (“*cue*”) wat, wanneer dit wordt waargenomen, onmiddellijk steeds hetzelfde gedrag oproept bij degene die aan zo’n conditioneringprocedure is blootgesteld. Al gauw is het geven van de opdracht op zich al genoeg, ondanks de aanvankelijke weerzin om aan de opdracht te voldoen. De opdracht is zelf tot cue geworden die een zeer onaangename ervaring aankondigt, die alleen kan worden voorkomen door onmiddellijk aan de opdracht te voldoen. Dit kunnen bepaalde handelingen zijn of blindelings gehoorzamen aan elke opdracht die op dat moment wordt gegeven, maar ook bijvoorbeeld het uitspreken van een bepaalde tekst. Vaak is zo’n specifieke reactie aan een specifieke alter gekoppeld. De cue doet automatisch die alter de controle over de persoon overnemen, die meteen het aan hem of haar gekoppelde gedrag vertoont.

In termen van conditionering hebben we het dan over *operante conditionering*: het door conditioneerders gewenste gedrag wordt onmiddellijk uitgevoerd om de zeer negatieve consequenties van het niet uitvoeren ervan te voorkomen of er aan te ontsnappen. We spreken van *operante conditionering* als een bepaald, willekeurig gedrag is aangeleerd doordat het onder de heersende omstandigheden iemand in een betere (gevoels)toestand brengt. Bijvoorbeeld iemand ontsnapt daarmee aan een onaangename - in de voorbeelden waar we het hier over hebben zelfs een extreem onaangename - (pijn)ervaring of weet daardoor zo'n ervaring te voorkomen.

Vaak hoorden we over signalen via de telefoon:

Via de telefoon een gezoem op een bepaalde frequentie laten horen.

Diverse cliënten vertelden over een rinkelende telefoon, die niet door hen werd opgenomen omdat het aantal keren dat de telefoon rinkelde al een duidelijke boodschap zou zijn, bijvoorbeeld "kom om... naar...".

Ook hele hoge tonen via de telefoon konden de betekenis hebben van een bevel/opdracht.

Een geïnterviewde die met verscheiden srm cliënten te maken heeft (gehad), vertelde dat de meesten melding maakten van telefonische boodschappen, die paniek en onrust veroorzaakten. Op verzoek van geïnterviewde is één van haar cliënten toen in aanwezigheid van een goede vriendin, die haar tot rust kon brengen en kon voorkomen dat zij tot daden overging, de op haar antwoordapparaat staande boodschappen gaan opschrijven. Geïnterviewde geeft enkele voorbeelden van dergelijke boodschappen: "we missen je"; bepaalde namen die werden genoemd, bijvoorbeeld "X is teruggekomen". Ook incoherente boodschappen waar cliënt geen wijs uit kon worden, maar wel met enkele namen er in, die wel betekenis voor haar hadden.

Over het gebruik van gewone "onschuldige" woorden of zinnestukjes, die een hele specifieke betekenis hebben voor een cliënt (alter), kregen we van geïnterviewden diverse mededelingen. Gewone zinnen en liedjes werden, volgens zeggen van cliënten, gebruikt om bepaalde alters op te roepen of de uitvoering van bepaalde opdrachten in gang te zetten en waren ingetraind met behulp van lichtflitsen, elektrische schokken en/of harde geluiden. We hoorden hier verschillende voorbeelden van:

Een cliënt van een geïnterviewde kreeg vaak (prent)briefkaarten met ogenschijnlijk onschuldige boodschappen er op, bijvoorbeeld "*hier is het weer feest. Wij verwachten jou natuurlijk ook*". Deze boodschappen brachten geweldig veel onrust en paniekerigheid bij cliënt teweeg. Zij nam deze kaarten mee om die bij haar therapeut in te leveren. Ze was bang, dat ze toch weer terug zou gaan naar de sekte (via een sekteloyaal deel van de persoonlijkheid), waarmee ze dacht gebroken te hebben. Zij had het gevoel dat zij door die kaarten als het ware aan een touwtje kon worden teruggetrokken naar de sekte.

Een cliënt kreeg een kaart waarop stond: *Ik hoop dat je dag goed is vandaag*. Dat betekende dat zij aan het eind van de dag moet rapporteren aan de cult.

Iets vergelijkbaars werd ook door een andere cliënt gemeld:

Hoe was je dag vandaag? Dan moet de “rapporteur” - zo wordt de alter meestal aangeduid die tot taak zou hebben "alles" aan de cult te rapporteren wat “ze” hebben gedaan in de wereld buiten de cult en met wie en wat “ze” hebben besproken - meteen verslag uitbrengen aan degene die dit vraagt. Dit was ingetraind door stroomstoten op het hoofd toe te dienen net zo lang tot zij gaat rapporteren. Zodra die vraag nu wordt gesteld voelt cliënt een enorme pijn op het hoofd, die pas verdwijnt als ze alles heeft verteld.

Ook algemeen bekende onschuldige versjes kunnen geconditioneerde stimuli zijn tot specifiek gedrag:

Als een bepaald gewoon kinderliedje wordt gezongen komt een bepaalde alter naar voren. “Als dit versje door de brievenbus werd gezongen, dan deed die alter meteen de deur open”, zo vertelde een cliënt.

Soms waren veel voorkomende, toevallig optredende verschijnselen tot geconditioneerde stimulus gemaakt, tot “cue”:

Terugkaatsend zonlicht op een spiegel of op het water, of een vaak, maar ook niet dagelijks gespeeld nummer op de radio in de tijd, waarover cliënt verslag deed, waren cues om bijvoorbeeld tot seksuele activiteit te komen of te proberen om iemand te verleiden, of om contact met de cult te zoeken.

2.2.1.2 Conditionering van onwillekeurige gevoelsreacties: respondente conditionering

Sommige “cues” roepen primair paniekreacties op omdat ze aankondigingen zijn van bepaalde mishandelingen of de herinnering daaraan oproepen - soms in de vorm van een herbeleving - omdat die mishandeling altijd voorafgegaan werd door of vergezeld ging met de betreffende cue. Het is dan voldoende om zo'n cue te presenteren om de betrokkene te straffen. In conditioneringstermen is dit een voorbeeld van *klassieke* of *respondente conditionering*: deze cue triggert onmiddellijk en onontkoombaar een *emotie*, in dit geval angst of paniek.

Dit was waarschijnlijk het geval bij de cliënt die in paniek raakte, als er op een bepaalde manier met de vingers werd geknipt, groen licht werd getoond (bijvoorbeeld een verkeerslicht op groen sprong) of groene cirkels te zien waren. Deze cues waren bij deze cliënt geassocieerd met de ervaring dat zij zeer snel rond werd gedraaid. (Dit is een zeer frequent gemelde procedure, die veel cliënten zeggen te hebben ondergaan welke volgens de slachtoffers gemakkelijk dissociaties uitlokt. We komen hier nog op terug.)

Twee cliënten van een andere geïnterviewde reageerden met extreme angst op getallenreeksen, zoals bleek bij het *cijfers nazeggen* van de *W.A.I.S-* intelligentietest. Zo een bizarre angst komt buiten de groep van srm-cliënten vrijwel niet voor. Dit zou kunnen duiden op nare ervaringen met codes die voor betrokkene zeer aversieve betekenissen en consequenties hadden.

2.2.1.3 Interne cues

Gaven we tot dusver steeds voorbeelden van *externe cues*, dus cues die vanuit de buitenwereld werden opgevangen, we hoorden ook vaak over *interne cues*, zoals bepaalde gedachten, impulsen of gedragsintenties, welke een onmiddellijke reactie bij de betrokkene oproepen. Het vaakst genoemd wordt het moment dat de cliënt op het punt staat iets over de cult naar buiten te brengen. Uit de aard der zaak gebeurt dit nogal eens tijdens een gesprek met een therapeut. Vandaar dat nogal wat geïnterviewden dit van nabij hebben meegemaakt.

Enkele cliënten vertelden over een oorverdovend gepiep in het oor als ze iets over de sekte wilden gaan vertellen. Anderen vertelden dat alles begon te draaien in het hoofd; “mijn hersenen beginnen te draaien”, zei iemand als het gesprek op “gevaarlijk” terrein kwam in de therapie. Na zo'n interventie wisten ze niet meer wat ze wilden vertellen.

Cliënten zelf geven in zo'n geval achteraf vaak aan dat op zo'n moment een andere alter de controle over de persoon overneemt om het "verraad" te voorkomen. Blijkbaar was er een dissociatieve reactie geconditioneerd aan elke aanzet tot vertellen over de cult.

Een cliënt gaf informatie hoe zij geconditioneerd zou zijn om nooit aan de buitenwereld mededelingen over de sekte te doen. Dit was de kindalters aangeleerd door het hardop spreken over de sekte in trainingssessies te koppelen aan elektrische schokken en een gelijktijdige sterke geluidsprikkel. De elektroden waren aan weerszijde van het hoofd geplaatst, waardoor vooral de ogen zeer pijnlijk werden geprikkeld. Dit zou bij deze cliënt tot resultaat hebben gehad dat zelfs de gedachte om er over te praten onmiddellijk een zeer pijnlijk brandend gevoel aan de ogen en oorsuizingen deed opkomen.

2.2.1.4 Systematisch koppelen van pijn en genot

Een systematische toepassing van respondent conditionering (in dit geval van seksuele opwindning) als van operante conditionering (met name van toenaderingsgedragingen) herkenden we in de verslagen van twee geïnterviewden, die uitvoerig waren geïnformeerd over de koppeling van lust en geweld. Een geïnterviewde die vele srm-clients onder behandeling heeft en heeft gehad, vertelde zelfs dat de meeste van haar cliënten hier melding van maakten. De meesten zouden zelfs om geweld vragen om die reden, volgens deze geïnterviewde. Zoals deze geïnterviewde zei: “Velen raken verslaafd aan seks”.

Eén cliënt van deze geïnterviewde vertelde seksuele opwindning te ervaren tijdens het pijnigen van een ander. Blijkbaar was althans bij deze vrouw het op bepaalde wijzen pijnigen van iemand lustgevend.

Eén en ander werd bevestigd door een geïnterviewde die één srm-client onder behandeling heeft gehad. Deze geïnterviewde had begrepen van cliënt dat eerst lichte pijnprikkels worden toegediend, gevolgd door, of in combinatie met, zacht strelen en dat deze prikkels geleidelijk worden opgevoerd. Als pijnprikkels werden genoemd: elektrische schokken en klemmen of gewichten aan de tepels en de schaamlippen hangen. Schaamlippen werden soms aan elkaar genaaid, waardoor elke beweging pijn deed. Ook een vibrator werd veelvuldig gebruikt. Cliënt werd vaak gedwongen tot zelfbevrediging. Geïnterviewde gaf onder andere de volgende beschrijving: *M.b.t. s.m.-activiteiten beschreef zij de plaatsen waar ze naar toe werd gebracht zodanig, dat me duidelijk was, dat het om speciaal ingerichte ruimtes ging, waarschijnlijk ingericht bij een aantal seksclubs. Men was er hier*

op gericht eerst de pijn op te voeren door middel van allerlei technieken, totdat de ervaring van pijn overgaat in een ervaring van euforie tijdens welke intensieve seks plaats vindt. Na de seks kwam de pijn terug, totdat het lichaam weer min of meer was hersteld. De intense seksuele beleving was verslavend voor haar. Het was ook oorzaak van een diep schuldgevoel - ze had het immers lekker gevonden? Op den duur was ze zo geconditioneerd, dat ze al een orgasme beleefde terwijl de pijnfase nog in ontwikkeling was. Uiteindelijk konden pijnprikkels een orgasme opwekken, zelfs de aankondiging ervan al. Geïnterviewde heeft dit een keer kunnen waarnemen, toen cliënt van zoiets verslag deed en daarbij duidelijke tekenen van orgastische opwindning vertoonde.

Een cliënt van een andere geïnterviewde ontkende dat ze er verslaafd aan was maar wel vertelde ze dat sommige delen verlangen naar geweld. Dat betekent dat men daarna weg mag, aldus zo'n alter. Zij - deze alter - genoot van het misbruik.

Een cliënt was al uit de sekte volgens geïnterviewde, maar ging toen in de prostitutie "om het gaande te houden", zoals zij zelf zei. Ze zou daar de noodzakelijke lust aan beleven. Cliënt leeft alleen.

De beschrijving van een andere cl: *Afgestompt door het vele geweld werd je alleen nog maar geprikkeld door nog meer geweld, nog perversere seks.*

2.2.1.5 De complexiteit van cue-conditioning in het kader van een brede programmering

In hoofdstuk 3 doen we verslag van de opdrachten/programma's die we zijn tegengekomen. Zij zijn meestal opgenomen in lange teksten die moeiteloos moeten kunnen worden geproduceerd, zoals enkele geïnterviewden dat ook overtuigend hebben gemerkt. Zo'n tekst zou men een uitgeschreven programma kunnen noemen, wat weer verbindingen heeft met andere programma's. Elke tekst wordt ingetraind (uiteeraard met gebruikmaking van het principe van strafvermijding) in een context, waarin altijd meerdere elementen op de voorgrond staan en samengaan. Meestal een visueel beeld, een geluidssignaal en een tekst en soms nog meer elementen, zo blijkt uit de voorbeelden die we hebben gehoord en die later nog bij een verslag van de opdrachten ter sprake komen. Deze drie of vier elementen gezamenlijk getoond moeten onmiddellijk de tekst doen opdreunen. Op den duur activeert elk element wat afzonderlijk wordt gepresenteerd de bijbehorende tekst, maar door de harde leerschool op den duur ook de inhoudelijke consequenties ervan, dat wil zeggen het door de cult vereiste gedrag.

Sommige van de genoemde drie of vier elementen zijn ook gebruikt bij het intrainen van andere teksten. Deze gemeenschappelijke elementen en waarschijnlijk meer nog de gemeenschappelijke elementen in de teksten van de opdrachten en liedjes, waarvan we kennis hebben genomen en de verwijzingen naar elkaar, creëren een associatief netwerk. Het telkens weer herhalen van deze opdrachten en het innerlijk zingen door kindalters van de liedjes, houdt ze levend en daarmee ook de daaraan gekoppelde gedragingen. Dit betekent dat de op een bepaald moment gepresenteerde cue de aan deze cue gekoppelde reactie uitlokt, maar tegelijkertijd ook het hele programma activeert waar het een onderdeel van is. Over enkele cliënten kregen we hier gedetailleerde informatie over, maar door de gecompliceerdheid en uitgebreidheid ervan valt nadere beschouwing hiervan buiten het bestek van deze rapportage. Juist deze complexe programmering heeft overigens wel een inzicht gegeven in de doordachtheid en het raffinement waarmee men te werk lijkt te gaan en doet ook een lange traditie vermoeden op dit terrein.

Het voorbeeld hieronder illustreert dit enigszins. Het laat tevens zien dat er ook respondenten conditionering van positieve gevoelens was; positieve gevoelens die iemand afhankelijk houden van de cult omdat alleen de cult in een bepaalde setting toegang verleent tot de bron van deze sterke, vitale gevoelens. Cliënt beschrijft hier zelf in een verslag aan haar therapeut hoe een cue - haar teddybeertje - bij een aantal alters sterke positieve emoties uitlokt, maar tegelijkertijd een reeks van opdrachten activeert met betrekking tot achtereenvolgens geheimhouding, in geval van schending hiervan “zelfgekozen” sociaal isolement en bij falen zelfdoding.

In de woorden van de alter die dit beschrijft voor geïnterviewde: *...Naast die geheimtekst en stroomstoten wordt ook Beertje getoond. Hij wordt C (naam van cliënt) in de armen gedrukt tijdens het programmeren, dit als zogenaamde troost...En dan pas als C goed meewerkte en het programmeren goed ging, mocht ze Beertje meenemen naar haar kamertje. Als het niet goed was, was de straf: Beertje een paar dagen niet zien. Dus Beertje teruggeven na de programmering was een teken van het goed doen en die tekst onthouden en opvolgen...Nu (en altijd al) zit C veel met Beertje te wiegen en koestert ze hem en praat met Beertje. Maar het koesteren en praten met Beertje activeert de programmering van D (een kindalter die belangrijke opdrachten bij zich heeft met betrekking tot geheimhouding en isolement en zelfdestructie en de tekst daarvan veelvuldig blijft herhalen. Dit soort opdrachten, en de bijbehorende teksten, komen uitvoerig ter sprake met tal van voorbeelden in het hierna volgende hoofdstuk 3).*

Het verdere gedrag van cliënt in de therapie wees er sterk op dat dit klopte, namelijk dat deze knuffel in sterke mate verbonden was met de hele programmering en deze mede in stand hield en haar ook bond aan de cult. Het is een voorbeeld van *respondente conditionering* van een positieve emotie verbonden aan de cult. Het was het enige attribuut in haar omgeving dat een tijdelijk gevoel van troost en veiligheid gaf, maar haar tegelijkertijd afhankelijk hield van de cult.

Dit laatste voorbeeld illustreert de gecompliceerde relatie die slachtoffers kunnen hebben met de sekte, soms ook via één volwassene die voor sommige alters altijd aardig is, zoals we nogal eens te horen hebben gekregen.

In hoofdstuk 5 komen we terug op mogelijke factoren die er toe bijdragen dat de cult niet als louter negatief wordt ervaren.

2.2.2 Dissociatie bevorderende methoden en leren dissociëren

Een cliënt vertelde dat als zij door haar vader wordt aangesproken als “pis”, een identiteit naar voren treedt, die blindelings gehoorzaamt. “Dat deel is door mijn vader *Pis* genoemd en zodra hij haar naam noemt luistert een klein meisje naar hem en doet precies wat hij zegt”, aldus cliënt.

Er zijn nog enkele andere namen, die als ze uitgesproken worden degene die ze uitspreekt volledige macht geven over haar. cliënt: “ik kan daar geen weerstand aan bieden. Die delen van mij en nog enkele andere delen zijn door mijn vader en anderen van de groep gecreëerd en dat weten zij (*ze bedoelt de groepsleden*) en die spreken ze gewoon aan als zij het nodig achten. Of ze geven één of ander teken of een code en dan handel ik dus gewoon, zo zit het ongeveer”.

Deze cliënt zinspeelt op het creëren van alters, dus op het opzettelijk creëren van dissociaties om macht over haar te krijgen. Wij hebben dit heel vaak te horen gekregen van

geïnterviewden . Plotselinge dissociaties zijn in eerste instantie reacties op extreem sterke (aversieve) prikkels of juist op het omgekeerde, namelijk prikkeldeprivatie (over- of onderstimulering dus). Iedere herhaling zal tot een snellere en sterkere dissociatieve reactie leiden en op den duur zal de dissociatieve reactie al optreden bij elke prikkel die in het algemeen voorafging of samenging met de zo aversieve bejegening. Dit kan bijvoorbeeld een bepaalde stem zijn of een ruimte waarin het misbruik altijd plaatsvindt. Daarmee is de dissociatie, welke op den duur ook tot een gedissocieerde identiteitsbeleving kan leiden, een geconditioneerde reactie geworden. Deze wordt door de veelvuldige herhaling steeds makkelijker op te roepen en wordt daardoor ook steeds makkelijker te koppelen aan een diversiteit van nog andere prikkels. Heeft men dit mechanisme eenmaal door, dan kan daar eventueel ook een doelgericht gebruik van worden gemaakt. In eigenlijk alle in de vorige paragraaf gegeven voorbeelden van cue-conditioning lijkt er ook sprake van een geconditioneerd dissociëren.

In deze paragraaf bespreken we achtereenvolgens enkele dissociatiebevorderende methoden die we in het verkregen materiaal menen te herkennen.

2.2.2.1 “Spinning”

Razendsnel en langdurig lijfelijk rondgedraaid worden is een procedure die sterk verbonden lijkt met dissociëren.

De helft van de geïnterviewden had hier over gehoord van eigen cliënten. Velen toonden preoccupatie met aversieve draai-ervaringen. Eerder citeerden we al een cliënt die vertelde dat haar “hersenen begonnen te draaien”. Er waren veel mededelingen met ervaringen over rondgetold worden.

Eén geïnterviewde hoorde hierover van vijf cliënten. Deze procedure zou bij uitstek geschikt zijn om nieuwe delen te creëren, was deze geïnterviewde verteld. Het razendsnel ronddraaien vindt op allerlei manieren plaats, aldus deze geïnterviewde en blijkens de gevarieerde beschrijvingen die wij ook van andere geïnterviewden hebben gehoord: horizontaal rondgedraaid worden op een schijf of op een kruis of verticaal op een stelling worden genoemd. Soms wordt men niet zelf rondgedraaid, maar wordt er “iets” razendsnel om cliënt heen gedraaid, hoorden we enkele malen.

“Je raakt gedesorienteerd. Je kunt dan niet meer denken, hoor ik vaak”, aldus een geïnterviewde. “De bedoeling is vaak een nieuwe alter te creëren. Eerst op de schijf, dan opsluiten en kijken wie er te voorschijn komt. Is dit een nieuwe alter, dan krijgt deze een naam; dan weer opsluiten en bij die naam aanroepen. Als er dan niemand komt: weer op de schijf en dan weer opsluiten en aanroepen. Hiermee werd doorgegaan tot de nieuwe alter meteen op afroep komt”.

“Zo’n nieuwe alter schijnt heel geschikt te zijn om er later mee te programmeren of bijvoorbeeld in een bordeel te laten werken”, aldus de informatie die deze geïnterviewde van enkele van haar cliënten had gekregen.

Waarschijnlijk wordt bedoeld dat zo’n alter in allerlei situaties waarin absolute blinde gehoorzaamheid wordt vereist zeer gemakkelijk naar voren is te roepen door cultleden of door middel van bepaalde cues.

Wat minder uitvoerig, maar inhoudelijk verwant is de cliënt van een andere geïnterviewde: Zij was op een draaischijf gezet, snel en langdurig rondgedraaid; meteen daarna opgesloten in een box en dan er weer uitgehaald.

Ook andere geïnterviewden hadden mededelingen hierover gekregen, zij het niet met zulke uitvoerige beschrijvingen als de voorgaande. Een cliënt van een andere geïnterviewde vertelde eveneens dat zij op een draaischijf werd gezet, snel en langdurig werd rondgedraaid en meteen daarna werd opgesloten in een box en dan er weer uitgehaald. Dit gebeurde herhaaldelijk.

2.2.2.2 “Getraind” in het dissociëren door het straffen van elke emotionele uiting

Veel geïnterviewden noemen het straffen van elke emotionele uiting, met name het huilen of schreeuwen van pijn. Dissociëren lijkt de enig overblijvende reactie hierop als je niet kunt ontsnappen.

Een cliënt vertelde dat als ze, als kind, gevallen was en een wondje had, zij er zout op moest wrijven. Ging ze dan huilen dan werd de pijn opgevoerd.

Een cliënt geeft het mechanisme van het dissociëren - al of niet opzettelijk bevorderd - goed weer. Blijkens haar verhaal vonden groepsverkrachtingen vaak plaats in een reeks van perversiteiten. De buik raakte hierdoor als het ware gedissocieerd van het hoofd. In haar woorden: "De buik luisterde naar de daders en niet naar mij". Jarenlang werd zij als kind afwisselend gestreeld en gemarteld; tekenen van genot werden zwaar gestraft. Het lichaam had geleerd klaar te komen; zij beschrijft zichzelf als een seksuele slavin, die met haar orgasmen mannen nog meer opwond. Haar was als kind wijs gemaakt dat zij de enige persoon was met vrouwelijke geslachtsdelen.

2.2.2.3 Toepassing van hypnose en daaraan ontleende technieken

Hypnotiseren is in zijn aard een methode om een zekere mate van dissociatie van het bewustzijn teweeg te brengen.

Suggereren van amnesie waarbij hypnose toegepast wordt; inductie vond steeds plaats bij haar cliënt, zo vertelde een geïnterviewde, door middel van oogcontact: strak aankijken. Zoals een kind-alter zei: "hij ging eerst heel zacht praten met de enge ogen; hij kan het heel goed met de enge ogen... het is net of hij kan toveren", waarbij tegen haar werd gezegd door de hypnotiseur: "nu ga je alles vergeten wat er is gebeurd".

In haar beschrijvingen zijn verscheidene uit de hypnose bekende technieken om een hypnotische trance te bewerkstelligen te herkennen, zoals: spreken op het ritme van de ademhaling, oogfixatie, vingerfixatie, het met de ogen moeten volgen van een heen en weer zwaaiend speelgoedbeertje.

Zij vertelt van het posthypnotisch suggereren van hoofdpijn of buikpijn, wanneer ze bepaalde overtredingen zou begaan, in het bijzonder als ze geheimen van de sekte zou verraden.

Een andere posthypnotische suggestie luidde ongeveer als volgt: "als je alles gaat verklappen, dan denk je er aan, dat je een hele slechte hoer bent en dan spring je van de flat en dan zul je merken dat je kan vliegen. Verraders kunnen vliegen".

Ook nog een andere cliënt van dezelfde geïnterviewde deed verslag van vergelijkbare posthypnotische suggesties, die zij had gekregen.

Nog tien andere geïnterviewden lieten via de vragenlijst (zie *supplement 1 van de eerdere rapportage* op deze site) weten dat ofwel cliënten zelf vertelden dat ze onder hypnose waren

gebracht of dat uit beschrijvingen van hun cliënten bleek dat technieken bekend uit de praktijk van de hypnose op hun waren toegepast. Hier is in de interviews niet verder op ingegaan.

Veel groter is het aantal cliënten dat meestal zeer aversieve beïnvloedingsprocedures beschrijft, waarin de principes uit de hypnose praktijk goed herkenbaar zijn, zoals “trance-inductie”, meestal versterkt door bewustzijnsveranderende middelen – met name LSD wordt veel genoemd (zie de eerdere *rapportage van een onderzoeksupplement 2, I.1*) -, posthypnotische suggesties, amnesiesuggesties, koppeling van andere betekenissen dan de gangbare aan bepaalde cues of begrippen. Enkele beschrijvingen hiervan komen later nog ter sprake.

Eén cliënt deed verslag van een “therapeutische” toepassing van hypnose: soms klopte er een man bij haar aan, die “dokter” werd genoemd. Als deze haar aansprak met een bepaalde naam (de naam van één van haar alters) kreeg ze altijd hevige buikpijn. Hij beloofde dan, dat hij de pijn wel weg zou maken als zij hem binnen zou laten. Haar buikpijn wist hij dan inderdaad weg te krijgen, volgens cliënt “door langzaam tegen me te praten”. Daarna zou zij steeds door hem langdurig seksueel worden misbruikt.

2.2.3 Door cliënten beschreven methoden van intimidatie en indoctrinatie

De meest directe beïnvloeding waar alle cliënten melding van maken gaat middels vreselijke bedreigingen, welke naar hun ervaring, zo geven alle cliënten daarbij aan, vaak ook waargemaakt worden. Achttien geïnterviewden hoorden van het moeten kijken naar martelingen of het doden van dieren of mensen met de expliciete dreiging dat zij hetzelfde zouden ondergaan als... *Supplement 2, i.h.b. B, F en J* van de "*Rapportage van een onderzoek*" op deze site geeft een uitgebreid overzicht, zowel van de grote variatie daarin als van de kwantiteit van de meldingen van dreigingen en straffen waaraan men zou zijn blootgesteld.

Het meest genoemd worden de straffen op het verraden van de groep en op het verlaten van de groep.

Zo vertelde een cliënt zeker te weten dat zij in dit laatste geval doodgemaakt zou worden of dat haar zusje of een ander geliefd persoon zou worden gedood.

Velen hebben de overtuiging dat dierbaren gedood of zwaar gestraft zullen worden als ze de cult zouden verlaten. Vrijwel alle geïnterviewden hebben hier mededelingen over gekregen van hun cliënten en beschouwen deze voortdurend herhaalde dreiging als één van de meest effectieve middelen om de leden van de cult aan de cult te binden.

Eén geïnterviewde, die dezelfde mening was toegedaan voegde hier aan toe dat één van de belangrijkste indoctrinaties is dat je overal *verantwoordelijk* voor was. Ook voor leven en dood van anderen en voor het bestaan van de cult. Vooral het verantwoordelijk gesteld worden voor het leven van anderen, met name voor het leven van een eigen kind in de sekte. Dertien geïnterviewden hadden cliënten, die vermoedden dat er nog minstens één kind van hen in de sekte leefde, maar helemaal zeker hiervan waren ze zelden. Dat wil zeggen, voor sommige alters was het 100% zeker, voor anderen niet.

Voor sommige cliënten wordt gaandeweg duidelijk hoezeer hen zaken worden wijsgemaakt, juist om hen nog meer te binden aan de cult. Een cliënt meende nog een kind

in de cult te hebben. Ze was volledig verantwoordelijk gemaakt voor haar (inclusief haar leven) en, terwijl dat in andere gevallen vaak beslist niet mag, werd hier hechting met het kind juist aangemoedigd, opdat cliënt aan de cult gebonden zou blijven.

Ook werd cliënt gedwongen om voor de komende 25 jaar een enorme geldsom te betalen voor onderhoud van het kind. Zelf uit cult gezet cliënt leefde op straat; ze kwam in het begin via prostitutie aan het geld voor haar dochter.

Dit geld moest zij zelf komen brengen, en ze was voor die jaren, omwille van haar dochter, verplicht en gedwongen deel te nemen aan cultbijeenkomsten en cultactiviteiten.

Minstens één keer in de vier weken moest cliënt zich melden bij cult met het geld en om activiteiten bij te wonen.

Af en toe had ze het meisje even aan de telefoon, althans ze hoorde *een* meisje wanhopig om hulp vragen, of kreeg een glimp te zien van een meisje die haar dochter zou zijn.

Ze heeft echter ook een kind buiten de cult van een man die niets met de cult te maken heeft. Dit kind had haar uiteraard nodig en zij neigde te kiezen voor dat kind, en zich ter wille van hem los te maken van de cult. Dat was echter een enorme strijd omdat ze geloofde: als ik dat doe sterft mijn andere kind. En de cult dreigde haar dat als ze niet trouw aan hen zou blijven, juist dit kind wat niet uit de cult voortkwam zou overlijden, bijvoorbeeld door een ongeluk. Een onmogelijke positie voor een moeder, en met de middelen die ze had heeft ze lange tijd voor beide kinderen kunnen kiezen.

Wanneer de dochter 25 jaar zou worden, zou ze vrijkomen, mits cliënt de cult trouw bleef en een goed cultlid zou zijn. Echter met de 25e verjaardag kwam er geen kind. Inmiddels is het cliënt duidelijk geworden dat dit meisje al twaalf jaar daarvoor was overleden bij een sadistisch ritueel (terwijl ze al die jaren was blijven betalen) en dat er gemanipuleerd was met de stem en het zien van het kind: dat was zo in het donker en ver weg dat ze achteraf wel begrijpt dat ze nooit met zekerheid kon weten dat dit hetzelfde meisje was.

Negentien geïnterviewden hoorden van hun cliënten dat zij werden gedwongen andere *mensen/kinderen/dieren te pijnigen of te doden*. Ook hier zat een, volgens deze cliënten, óf een onverdraaglijke dreiging achter óf het was een straf voor ongehoorzaamheid waar men te voren mee was bedreigd en wat nu ten uitvoer werd gelegd.

Een cliënt: Ja. Dit is afschuwelijk om te moeten doen, je weet zelf immers hoeveel zeer het doet om mishandeld en misbruikt te worden. Het is dan onverdraaglijk dit ook bij anderen te moeten doen. Vooral als het dan ook nog eens om je eigen kinderen of zusje gaat. Maar soms moest je het doen uit zelfbehoud, was het die ander of jij. Geen makkelijke keus en ook dat werd je dan later verweten: dat je die ander zeer hebt gedaan om er zelf onderuit te komen. Ook hier geldt: wat je ook deed, je deed het *nóóit* goed!

De zeer afhankelijk makende overtuiging dat je het vrijwel nooit goed doet in de cult, leeft bij het merendeel van de cliënten.

Citaat uit een brief van een cliënt aan haar therapeut:

Het enige waar ik zeker van ben is dat ik kapot moet omdat ik slecht ben. Waarom ik slecht ben weet ik niet, maar Jos en Alfred zeggen dat. Ik maak me liever zelf kapot dan dat Jos en Alfred dat doen. Ze gaan me kapot maken zoals ze een pop met een soldeerbout bewerken. Ze hebben me het laten zien en gezegd dat het gaat gebeuren als ik niet gehoorzaam of als ik ga praten over hoe het er bij hen aan toe gaat.

Een andere cl: *Symbolen zijn erg belangrijk binnen de cult. Als klein kind leer je al de betekenissen van deze symbolen, meestal gaan deze symbolen gepaard met afschuwelijke gebeurtenissen, laten ze je zien en weten wat er b.v. staat te gebeuren. Ook zijn we er bang mee gemaakt, sommige symbolen zouden alles kunnen weten, horen, zien en voelen wat we doen. Ook worden symbolen gebruikt in de programmeringen. Dit maakt het in het dagelijkse leven vaak moeilijk omdat je ook hier (cl. bedoelt in de normale wereld) sommige symbolen tegen kan komen. Echter bij ons hadden de symbolen een andere betekenis of zijn ze omgedraaid in verhouding van de symbolen van deze wereld. Maar hoe dan ook triggeren ze toch, houdt het ons alert en maakt het ons bang, want de manipulaties hierin gaan ook heel diep.* (Als cliënt het hier heeft over “ons” en “we” bedoelt ze alle alters samen)

De indruk van geïnterviewde bestaat dat bepaalde drugs werden gebruikt om haar cliënt in een toestand te brengen, waarin ze ontvankelijk werd voor suggesties. Zo vertelde deze cliënt dat ze herhaaldelijk onder invloed van drugs in een ruimte werd opgesloten, waar steeds licht brandde en achterelkaar suggesties werden gegeven via een onzichtbare stem, beangstigende suggesties, bijvoorbeeld dat als zij zou gaan douchen er bloed uit de douche zou komen.

2.3 Eigen, geheime wijzen van communiceren

Negentien geïnterviewden hadden mededelingen gekregen over in de cult gebruikte geheime codes en talen. Bij geheime wijzen van communicatie is er per definitie sprake van een cultuurverschijnsel. Ze dienen om een sterk gesloten groepscultuur af te bakenen en te beschermen tegen een potentieel of actueel vijandige buitenwereld. Maar, toegegeven, er zijn voorbeelden bekend van talen die door één individu zijn gecreëerd. In het voorbeeld hieronder lijkt dat niet waarschijnlijk.

2.3.1 Morsetaal

Een geïnterviewde heeft van diverse cliënten mededelingen gekregen over klopsignalen volgens het morseprincipe. Zij had hierover gedetailleerde informatie verkregen. Haar was verteld dat het spreken met behulp van vingertikken op een harde ondergrond en het verstaan van deze taal door alle leden van de sekte werd beheerst. Geïnterviewde had dit voor het eerst gehoord toen zij werd gebeld en er alleen snelle klopsignalen waren te horen, doordat iemand aan de andere kant van de lijn op de hoorn tikte in razendsnel tempo. Haar cliënt was op dat moment aanwezig en kon het verstaan als een vraag om hulp van een ander sekteslachtoffer aan geïnterviewde. Bij deze getuigenis heeft de interviewer van deze therapeut ook met de betreffende cliënt, die er graag bij wilde zijn, als haar therapeut werd geïnterviewd, gesproken. Over deze vingertaal vertelde deze cliënt, dat zij en alle kinderen van de groep deze taal ingetraind hadden gekregen vanaf zeer jonge leeftijd, gelijktijdig met de gewone spraakontwikkeling. Het is te vergelijken met morsesignalen, maar meer gedifferentieerd. Niet alleen de timing en de frequentie, maar ook harde en zachte tikken en het verschil tussen tikken met de nagel en met de vinger moest men leren onderscheiden en zelfs moest gedifferentieerd worden tussen de verschillende vingers onderling. Het leren was gebaseerd op strafvermijding en zeer grote trainingsfrequentie. Geweld en dreiging daarmee speelde een centrale rol. Zij bleek in staat op verzoek van de interviewer door middel van tikken op de tafel ook zeer gewone, banale mededelingen, zoals “ik wil een kop koffie” te kunnen seinen.

De wijze waarop ze aan het verzoek van de interviewer voldeed maakte althans)een geloofwaardige indruk.

Een geïnterviewde die eveneens een groot aantal vermoedelijke srm slachtoffers heeft behandeld of nog in behandeling heeft: “Er wordt vaak gebruik gemaakt van het principe van het morsesysteem”. Geïnterviewde heeft dit verscheidene keren kunnen beluisteren op bandjes, die door cliënten waren gemaakt van telefonische contacten, geïnitieerd door de sekte. Vaak waren hier vooral “piepjes” op te horen, maar ook wel andere geluiden, bijvoorbeeld babygehuil. Via de piepjes was het principe van het morsesysteem toegepast.

Een cliënt van een andere geïnterviewde had een cijfertaal geleerd, ook in de vorm van klopsignalen. Zij gaf hier uitleg van en gaf voorbeelden aan geïnterviewde. Deze was vanaf zeer jonge leeftijd ingeoeft, zo vertelde zij. In deze taal werden cijfercodes verbonden met bepaalde woorden.

2.3.2 Vingersignalen

Verscheidene geïnterviewden kregen mededelingen over “vingersignalen”.

Volgens sommige cliënten zou binnen de cult met allerlei vingersignalen onderling worden gecommuniceerd.

Van enkele geïnterviewden hoorden we, dat volgens hun cliënt de leden van *verschillende* satanistische sekten elkaar onmiddellijk konden herkennen via subtiele (non-verbale) signalen.

Een andere cliënt van een andere geïnterviewde vertelt getraind te zijn in het gebruiken en verstaan van heel onopvallende gebaartjes, welke alleen de andere cultleden verstaan “om elkaar onder controle te houden, om zich te legitimeren”.

Een geïnterviewde vertelde dat een cliënt van haar zeer alert was op vinger- en handbewegingen van geïnterviewde. Het opsteken van pink, wijsvinger en duim was het teken van satan, volgens deze cliënt (Dit hebben we veel vaker gehoord, en dit is ook vrij algemeen bekend.) Het neerleggen van een hand op een armlegger van een stoel of het ballen van een vuist kon iets betekenen. Zo zouden er een heleboel hand- en vingersignalen zijn. Over klopsignalen had deze geïnterviewde nooit iets gehoord.

Een geïnterviewde was verteld dat een bepaalde manier van het vouwen van de handen betekent: “je hoort bij mijn groepje, volg me en doe onverbiddelijk wat je wordt opgedragen”.

Een geïnterviewde was door haar cliënt verteld dat ze (*de kinderen in de cult*) vanaf de vroegste jeugd werden getraind in het gebruiken van allerlei (onopvallende vinger)gebaartjes. Sommige gebaartjes hadden als functie om allerlei handelingen, ook heel gewone, te legitimeren. Geïnterviewde vergelijkt het met het slaan van een kruis door rooms-katholieke gelovigen, alvorens ergens mee te beginnen.

2.3.3 Letter- en cijfercodes

Opmerkelijk is het verhaal van een cliënt, waarin zij vertelde dat er ook een code was die, als je die kende, dissociaties kon opheffen. Deze cliënt, althans enkele van haar alters, vertelde over een geheime code, die bepaalde dissociaties zou kunnen opheffen en daarmee toegang zou verlenen tot een normaler, gezonder functioneren; een code, welke toegang zou geven tot een functioneren in het normale leven, waar de cult geen controle over had.

Een paar citaten van alters:

Er zit een slot op tot het goede leven. Inderdaad is het gelukt in de therapie om die code - een code van letters en cijfers - los te krijgen van een alter die deze code kende. *Je moet op het nummer letten*, zei een kindalter met een kinderlijk stemmetje. Volgens geïnterviewde is die “decodering” inderdaad een doorbraak geweest in de therapie, want sindsdien is er veel en snel vooruitgang geboekt, al is er uiteraard nog heel veel meer nodig geweest in de jaren die daarop volgden, dan deze “decodering”.

Ook enkele cijfers kunnen een specifieke betekenis hebben. Zo vertelde een cliënt dat de kinderen vanaf zeer jonge leeftijd was ingepompt:

- 2 = je bent een nul
- 3 = je zult het nooit in je leven redden
- 4 = je kunt niks
- 5 = je bent heel slecht
- 8 = maak er maar een eind aan

2.3.4 Geheime talen in een indoctrinerende en intimiderende context

Het laatste voorbeeld hierboven lijkt deel uit te maken van de stelselmatige, eindeloze *indoctrinaties* waaraan de meeste cliënten zeggen te zijn blootgesteld. De taal wordt dan niet zo zeer gebruikt om onmiddellijke reacties te ontlokken (behalve dan het cijfer 8 in dit laatste voorbeeld), maar om bepaalde boodschappen dagelijks te herhalen in een intimiderende en suggestieve context, waardoor deze voor de kinderen tot absolute waarheden worden over zichzelf en de wereld waarin ze leven. Zodat zij diep doordrongen raken van hun totale onderworpenheid aan de sekte, van de onmogelijkheid om ooit in de “gewone buitenwereld” te kunnen leven, hun nietswaardigheid en van hun inherente slechtheid als vrouwelijk wezen of als duivelskind, van de vreselijke gevolgen van disloyaliteit en van hun enige kans op overleving en bescherming en op lange termijn zelfs op macht en rijkdom door absolute gehoorzaamheid aan de cult en satan, zoals we in nog volgende voorbeelden zullen herkennen.

Veel cliënten vertellen dat tijdens offerrituelen er steeds sprake was van een in lange, zwarte, paarse of purperen gewaden geklede kring van volwassenen met puntmutsen op het hoofd en soms gemaskerd of ook wel eens met dierenkoppen, die zich spreuken murmelend/zingend - soms herinnerd als een vreemde onbekende taal - rond een soort altaar bewegen, waarop het slachtoffer (mens of dier) ligt, zoals bij de bespreking van de *rituelen* in onze eerdere *Rapportage van een onderzoek*, supplement 2 E op deze site al werd vermeld.

"Er werden teksten in uitsluitend vreemde, onbegrijpelijke woorden uitgesproken" (tijdens rituelen), zo had een andere geïnterviewde te horen gekregen.

Een andere cliënt had de volgende tekst geleerd:

Signum feneenum sensu suisiet

De geïnterviewde had deze tekst voorgelegd aan een taaldeskundige.

Volgens deze is het wartaal voor een buitenstaander.

Signum betekent: *teken*

feneum doet hem denken aan *fenus-oris* (woeker, kapitaal)

sensu staat voor *zintuig*

suisiet wellicht voor *suicide*?

Verder zegt hij erover: het lijkt wel een metrisch vers, zingbaar op een gregoriaanse hymne.

2.3.5 Spiegelschrift

Een niet moeilijk te ontcijferen vorm van geheimschrift is het *spiegelschrift*.

Acht geïnterviewden vertelden dat één of meer van hun cliënten - altijd een bepaalde alter - in hun aanwezigheid iets opschreven in spiegelschrift, hetzij dat ze brieven hadden ontvangen van hun cliënten in spiegelschrift. Soms werd erbij verteld dat zo'n alter alleen in spiegelschrift kon schrijven.

Een geïnterviewde die haar cliënt spiegelschrift had zien schrijven vertelde daarbij: "zij kon mijn handschrift ook alleen lezen met een spiegel".

2.3.6 Omkeringen

Spiegelschrift is een vorm van *omkering*.

Ook andersoortige omkeringen in de taal zijn veelvuldig gesignaleerd. Vaak blijkt zo'n geheimtaal te bestaan uit omkeringen van normale Nederlandse woorden - bijvoorbeeld met *dog* werd God aangeduid - , soms van Latijnse woorden, soms van zinsneden uit de bijbel, waarvan tegelijkertijd ook de strekking wordt omgedraaid.

Negen geïnterviewden maakten melding van diverse typen omkeringen: omkeringen van lettervolgorden en woordvolgorden en van symbolen, terwijl tegelijkertijd de betekenis een totaal andere werd dan het origineel waar ze vanaf geleid waren.

Een voorbeeld: een cliënt bleef twee zinnen alsmat herhalen:

1. *Anod sibon mecap*. Dit betekende, zo was haar geleerd, *er zal nooit vrede voor je zijn*. Keren we de lettervolgorde om, dan staat er: *Dona nobis pacem*, wat betekent: *Geef ons vrede*. Zowel de vorm als de betekenis is dus omgedraaid.

2. Ongeveer hetzelfde was gebeurd met de door haar herhaalde zin: *ile ile amal inatchabas*. Dit zou betekenen: *je zult alleen gelaten worden*. Draaien we de woorden om, dan lezen we: *eli eli lama sabachtani*, hetgeen betekent: *Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten*.

Deze twee zinnen schreef ze zelf op en had ze uit het hoofd moeten leren met hun zogenaamde betekenissen.

Ook een andere geïnterviewde had de hierboven genoemde zin *Anod sibon mecap* van een cliënt te horen gekregen.

Het principe van omkering van alles wat in de "gewone" wereld gangbaar is, is in alle getuigenissen herkenbaar: omkering van vormen, betekenissen, maar vooral van de gangbare waarderingen die met bepaalde begrippen zijn verbonden, bijvoorbeeld *pijn is goed, is een teken van liefde*, zo hebben vele geïnterviewden te horen gekregen.

Hiermee zijn we gekomen bij de *inhoud* van de door geïnterviewden gehoorde of gelezen teksten en uitspraken, waarvan we hier al enkele korte voorbeelden gaven en de wijzen waarop deze teksten de cliënten hebben bereikt, volgens hun zeggen. Dit is het onderwerp van hoofdstuk 3.

Hoofdstuk 3 Teksten

3.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een selectie uit de vele teksten die cliënten naar eigen zeggen te horen hebben gekregen in de cult en die zij hebben opgeschreven, uitgesproken of soms gezongen in aanwezigheid van hun behandelaars (de geïnterviewden) of per email aan hun behandelaar hebben toegestuurd. De bescherming van cliënten, zowel als van de geïnterviewden maakt dat wij slechts een beperkte selectie hieruit kunnen weergeven. Vooral dankzij enkele cliënten die hier wel mee in de openbaarheid wilden en durfden te treden, zij het anoniem, is het toch nog een omvangrijk hoofdstuk geworden.

Het geheel getuigt van een raffinement en doordachttheid, welke het voor ons uiterst onaannemelijk maken, dat we hier uitsluitend te maken hebben met het product van “een verwarde geest”, van hallucinaties en van suggesties.

3.2 Omkeringen van gangbare waarden en betekenissen

Cliënten lijken geïndoctrineerd met omkeringen van morele waarden en een ontkenning of denigrering van liefde en tederheid. Alles wat in de gewone wereld “goed” wordt genoemd was in de sekte “slecht” en omgekeerd.

Vijftien geïnterviewden maakten ongevraagd melding van dergelijke door hen gehoorde omkeringen.

Enkele voorbeelden:

Liefde bestaat niet, liefde is alleen maar pijn.

Uit een brief van een cliënt aan geïnterviewde:

Hoe meer pijn het doet hoe meer ze daarna van je houden... ik begrijp dat pijn bij liefde hoort.

Andere “waarheden” waarmee een cliënt zou zijn geïndoctrineerd:

Zwart is goed, licht is slecht; haat is goed, liefde is verkeerd; vuur is rein, water is gevaarlijk; dood is goed; wijn is goed; bloed is goed; grijs is as is goed; zwart is macht; haat, kracht, kou is goed.

Dit soort omkeringen past in de leer van het satanisme als consequente omkering van de christelijke leer en christelijke waarden gesymboliseerd in het omgedraaide kruis als bekend symbool van het satanisme.

Geïnterviewden hebben veel expliciete verwijzingen naar satanisme van hun cliënten vernomen. Daarover in de paragraaf hieronder.

3.3 Beschrijvingen van een “satansleer” en verwijzingen naar een satanssekte

3.3.1 De geloofsleer

De volgende theologische redenering werd weergegeven tegenover een cliënt:

Aan God is slechts één enkel mens geofferd: Jezus. De duivel vraagt ook offers. Hoe meer mensen worden geofferd aan hem, hoe beter hij tegen God is opgewassen. Dankzij de vele mensenoffers zal de duivel daarom uiteindelijk winnen van God. Het gaat daarbij om het offeren van onschuldigen. Jezus was zonder zonde, maar een pasgeboren baby ook. Juist zo'n offer vergroot de macht van Satan.

Een andere geïnterviewde kreeg iets vergelijkbaars te horen. Deze geïnterviewde geeft een aantal statements welke hij/zij heeft gehoord van een cliënt:

Buitensporige seks, het doen van kwaad is goed in de ogen van de duivel en geeft kracht en aanzien; hoe onschuldiger het offer, hoe aangenamer dat is in de ogen van de duivel; alles wat zwak is, is verachtelijk. Het getuigde van grote kracht als je tijdens de ergste martelingen geen uiting van pijn of angst vertoonde. Alle christelijke waarden moesten worden omgedraaid; door de kruisiging had satan Jezus overwonnen; het was het bewijs van zijn overwinning; Jezus is nooit opgestaan. Cliënt zou door satan zijn uitverkoren voor een hoge positie.

Een geïnterviewde kreeg te horen dat het doel van de sekte is, dat zij zouden overblijven als de wereld ten onder ging. Dan zou blijken, dat de sekte gelijk had. De wereld zou ten onder gaan aan zichzelf. De mensen zouden elkaar afmaken. Verder vertelde haar cliënt dat ze had geleerd, dat er vele sekten waren. Er was één heilige plaats, die op andere plaatsen was nagemaakt. Ze weet niet waar. Er bestaat een grote satanische macht, machtiger dan Lucifer, die maar een middelaar is. Jezus is een bedenkfel. Het licht wordt als de grote macht gezien. Alleen totale overgave maakt dat je beter voorbereid bent op de dood, op het donker. Maar door het licht kan je terugkomen. Als je later terugkomt, ben je nooit meer wie je was. Je behoort tot de "most inner circle". Alles is dan verlicht. Niet iedereen kan dat bereiken.

Een andere cliënt van een andere geïnterviewde vertelde dat tijdens een ritueel de kinderen (onder hypnose) werd verteld: *Jezus is verslagen en Lucifer zal de macht overnemen.*

Een cliënt van een andere geïnterviewde had te horen gekregen: *Jezus is de dode God; hij is de verliezer.*

Deze zin was ingetraind volgens cliënt, geïndoctrineerd vanaf de vroegste jeugd. Zo werd haar geleerd dat een klap een uiting van liefde is en dat een aai over de bol pijn doet. Elke aai over de bol werd vroeger altijd en onmiddellijk gevolgd door een zware pijn prikkel. Ook was haar ingeprent: *de duivel heeft alle macht, en meisjes kunnen kinderen van de duivel krijgen.* Cliënt moest herhalen dat ze een kind van de duivel is, dat ze kinderen van de duivel zal baren, dat zij hem toebehoort; dat ze een bruid van de duivel is.

De duivel is sterker dan Jezus en God, had een andere cliënt altijd te horen gekregen.

Complementair aan de verering van satan en de omdraaiing van de christelijke ethiek is een expliciet antichristelijke indoctrinatie:

Verscheidene cliënten zeiden te hebben meegemaakt dat Jezus meedeed aan rituelen en verkrachtingen.

De boodschap hiervan is: *Je hoeft niet op Jezus te rekenen en: als je in Jezus gaat, dan ga je naar de hel, dan ga je dood of dan ga je kinderen doden*, aldus een cliënt

De Tien Geboden werden geleerd, maar in een bewerkte vorm, als het ware omgekeerd, zo had een geïnterviewde vernomen van haar cliënt Voorbeelden zijn hier niet van gegeven.

Een geïnterviewde kreeg een “kindergebedje” te lezen:

*Holy Spirit
Father of all
Protect us children
Now and in the hour of doom
Amen*

Een parafraze, lijkt het, op het bekende

*Heilige Maria,
Moeder van God
Bid voor ons zondaars
nu en in het uur van onze dood
Amen*

3.3.2 Occultisme

Inherent aan de satansleer is het geloof in en het manipuleren van occulte krachten. We laten hier de vraag onbesproken, in hoeverre de volwassenen hier zelf allemaal in geloven of dit alleen voorwenden met het doel de jonge leden in hun volledige macht te krijgen en te houden.

Demonische krachten kunnen worden opgeroepen, volgens de satanisten, door het doen van het kwaad, het ultieme kwaad. Dit zou magische krachten geven. Andere middelen, bekend vanuit het spiritisme, werken volgens de satanisten veel trager, omslachtiger of helemaal niet, zoals bijvoorbeeld glaasjes draaien, zoals een cliënt lachend vertelde.

Verscheidene geïnterviewden hadden van hun cliënten te horen gekregen dat extreme pijn ervaringen occulte krachten ofwel magische energie losmaakt. Het geeft toegang tot de wereld van het occulte, wat het christelijk geloof verbiedt. Vandaar dat Christenen er niet in geloven en uiteraard ook niet over dat vermogen beschikken, aldus één van deze cliënten.

Een cliënt van gevorderde leeftijd, die naar eigen zeggen en ook volgens geïnterviewde al heel lang geen contact meer heeft met de cult, zegt “dat de kennis over het verkrijgen van magische energie in de moderne tijd snel is afgenomen” en dat daardoor het verkrijgen van deze energie en toegang tot de magische wereld via extreme pijniging steeds belangrijker wordt. Zij verwacht dat daardoor de kans groter wordt dat er meer bekend gaat worden over cults. In haar woorden: *dat ze vaker in het licht komen te staan*.

Dezelfde cliënt was gezegd dat haar schaamhaar het bewijs was dat zij een kind van de duivel was.

Ook vertelde zij dat “de duivel zelf” vaak de suïcideopdrachten geeft (nadat het slachtoffer eerst onder hypnose is gebracht). Wel bleken sommigen van haar alters te doorzien dat de “duivel” een gemaskerde of verklede man was.

Een geïnterviewde was verteld over een soort totempaal, *die alles ziet*, een satansfiguur. De naam satan mocht niet worden uitgesproken: Over hem werd in de cult gesproken als *Hij wiens naam niet genoemd mag worden. Het drinken van bloed verbindt met Hem die niet genoemd mag worden*, zei cliënt

Eén van de vaakst genoemde voorbeelden van een cultloyale alter is een alter met de naam *Satan*. Het is een bestraffende alter.

De meeste cliënten vrezen deze eigen alter en zijn hier begrijpelijkerwijs terughoudend over. Aan één geïnterviewde werd het ritueel beschreven waarmee zo'n alter gecreëerd zou worden en een tekst die daarbij werd uitgesproken en kennelijk is geleerd:

*hij wordt met aarde en vuur gestraft, omdat hij niet stil is
hij moet stil zijn
hij krijgt leven van Hem, hij bloedt
hij is stil
hij moet in de ogen kijken
Satan gaat in zijn hoofd
hij moet woorden herhalen
hij krijgt Zijn naam
hij is Satan.*

Zo'n als "Satan" aangeduide alter was degene, die zoals een cliënt zei "het vuile werk moest opknappen". Gerapporteerd werd dat deze alters uiteindelijk "medeplichtig" werden gemaakt en als kind werden gedwongen om andere kinderen te molesteren.

Een andere alter van deze zelfde cliënt zegt over de alter Satan en haar relatie met hem: "*ik krijg straf, ik krijg een spuitje, ik word begraven, ik stik, ik was niets. Hij (de alter Satan) heeft Zijn (Satans) naam. Hij (de alter Satan) moet straffen, pijn doen bij andere kinderen, bij anderen, om te leven. Ik was niets, ik ben niets, ik moet stil zijn*".

3.4 Regels, opdrachten, beloften, versjes

Directe en indirecte verwijzingen naar satan, satanisme en omkering van de gangbare waarden vinden we in diverse teksten. De opmerkelijkste zijn de zogenaamde *kinderliedjes* en de *opdrachten* en *beloften*, welke we onder ogen hebben gekregen.

In de opdrachten en beloften komen de belangrijkste doelstellingen van de cult het meest direct tot uiting. In de kinderliedjes zijn dezelfde opdrachten in een meer verpakte, "kinderlijke" vorm te herkennen

Voor we hier voorbeelden van laten zien geven we een aantal beschrijvingen, zoals geïnterviewden die te horen hebben gekregen van de wijzen waarop de kinderen deze teksten hebben geleerd.

3.4.1 Hoe opdrachten en regels werden geleerd

Een cliënt vertelde dat de kinderen voor het weggaan bij de deur de geleerde teksten moesten opzeggen. Je mocht pas weg als je het foutloos deed. Je werd gestraft bij fouten.

Liedjes werden samen met andere kinderen geoefend.

Een cliënt vertelde uitvoerig hoe de regels en opdrachten waren geleerd:

De cult had een eigen Tien Geboden. Zodra een kind van een sektelid oud genoeg is en begint met praten wordt begonnen met leren van de *regels*. De kinderen werden vaak dagenlang wakker gehouden zonder eten. Ook het “witte spel”, een groepsverkrachting, was een vast onderdeel bij het leren. Bij dit alles moeten de regels regelmatig hardop uitgesproken en herhaald worden. *Op een gegeven moment wil je alles wel geloven als ze je maar met rust laten*. Er volgde zware bestraffing als ze bij overhoring een fout maakte. Ook werd ze als kind 's nachts gewekt om de regels op te zeggen.

Bij het uit het hoofd leren van de opdrachten en om ze op het juiste moment te laten uitvoeren werden hypnose technieken gebruikt. Men laat bijvoorbeeld een alter naar een ronddraaiend zwart kruis staren of men gebruikt een verwarringinductie. Als posthypnotisch anker/cue werd vaak een bepaalde zin meegegeven die specifiek voor die alter was bedoeld en hem/haar weer in die hypnotische staat bracht waarin de opdracht kon worden ingetraind. Als men het betreffende deel in die staat had die men nodig achtte (in een lichte trance, of als dat niet lukte: murw), kon het leren beginnen. Dit bestond uit het voortdurend herhalen van een vaste tekst. Bij volgende keren moest die tekst direct herhaald worden als de cue (die bepaalde zin of iets dergelijks) werd gegeven.

Alle posthypnotische opdrachten werden regelmatig (ongeveer drie keer per jaar) ingetraind en herhaald tot deze vloeiend er uitkwamen bij de kinderen. Daarna werden de betreffende alters onregelmatig “getest” door te proberen ze in verwarring te brengen of af te leiden; dit om te testen hoe “stevig” de opdracht zat. Ging er dan iets mis met de formulering van de opdracht, dan begon het leren weer opnieuw. Soms werd een opdracht aan meerdere alters gegeven.

Een cliënt vertelde dat na het intrainen van de verschillende opdrachten de opdracht verder werd toegelicht om de intentie van de opdracht verder te verduidelijken.

Een andere geïnterviewde: *Mijn cliënte beschrijft ook hoe in de loop der jaren de teksten werden bijgeschaafd en dat soms kleine dingen werden gewijzigd of zinnen werden toegevoegd.*

3.4.2 De regels

(Een alter van) de hierboven genoemde cliënt die vertelde over het leren van de regels en de opdrachten, schreef voor geïnterviewde de volgende regels op:

- 1) *Ik ben een duivelskind (tot ongeveer 12 jaar), nadien: de duivel huist in me*
- 2) *Ik ben een meisje en meisjes zijn slecht (tot ongeveer 12 jaar), nadien: Ik ben een vrouw en vrouwen zijn slecht.*
- 3) *Ik ben een meisje/vrouw en verdien niet anders.*
- 4) *Ik ben op de wereld gezet om duivelskinderen te baren.*
- 5) *Overal gelden dezelfde regels als hier, maar het is verboden om er buiten over te praten.*
- 6) *De duivel ziet en weet alles en zal me vernietigen als ik m'n mond buiten open doe.*
- 7) *Iedereen zal de duivel uit me willen slaan als ik vertel over hier.*
- 8) *Oude pijn verdwijnt als ik nieuwe kom halen.*
- 9) *Ik zal altijd terugkomen want ik hoor hier. Hier weten ze wat goed voor me is en wat ik verdien.*
- 10) *Ik hoor hier.*

3.4.3 Opdrachten

Alle geïnterviewden zijn bij hun cliënten gestuit op overeenkomstige opdrachten. Bij drie cliënten die ongewoon veel informatie hebben verstrekt aan hun behandelaars in de loop van hun lange behandeling zijn ook de overeenkomsten in een aantal details opvallend. De teksten van de opdrachten en van de daaraan verbonden beloften (in de vorm van een eed aan satan) en die van de liedjes, waarin de opdrachten en beloften in kinderlijke bewoordingen zijn verwerkt, welke de drie cliënten onafhankelijk van elkaar verwoordden zijn niet identiek. Er zijn echter wel identieke zegswijzen in aan te wijzen en er zijn opvallende structurele overeenkomsten. Zo komen bij alle drie geperverteerde parafrasen op bestaande kinderliedjes naar voren, welke worden gezongen en op dezelfde wijze worden ingeoeffend. En het belangrijkste van alles: er zijn dezelfde doelstellingen in te herkennen.

De meest algemene doelstelling is die van garantie van *loyaliteit aan de cult en geheimhouding voor de buitenwereld*. Deze wordt bereikt door middel van een aantal specifieke opdrachten, dan wel afgedwongen beloften, die elk op een specifieke wijze bijdragen aan het verkrijgen van deze garantie en bij alle drie cliënten in één of andere vorm werden aangetroffen.

- Zo zijn er één of meer opdrachten gericht op het zonodig *onmogelijk maken of ondermijnen van contacten met de buitenwereld*, bijvoorbeeld met de hulpverlener.

- Alle drie hebben tenminste één persoonlijkheidsdeel met de functie van *rapporteur* aan de cult.

- Allen dragen programma's gericht op het ongedaan maken van de effecten van therapeutische interventies, door één van de geïnterviewden "*herstel opdrachten*" genoemd.

- Er zijn *suicidebeloften*.

- Er is een programma, wat door hiervoor genoemde geïnterviewde "*het TBS-programma*" is genoemd. Dit laatste bevat als opdracht één of meer willekeurig gekozen personen zwaar lichamelijk letsel toe te brengen of te doden en daarna niet meer aanspreekbaar te zijn en ook nooit meer contact met de cult op te nemen. Dit TBS-programma zou in werking worden gesteld als alle voorgaande opdrachten, in het bijzonder de *suicideopdrachten*, hebben gefaald, bijvoorbeeld als gevolg van de bemoeienissen van een therapeut.

Al deze programma's worden op een specifieke wijze getriggerd als het cultlid op één of andere manier de cult in gevaar zou kunnen brengen door contacten met de buitenwereld te leggen, waarin informatie over de cult naar buiten zou kunnen worden gebracht.

In het algemeen blijkt eenzelfde opdracht door meerdere alters te worden gedragen, die daar - volgens de beschrijvingen van de cliënten - afzonderlijk mee zijn geïndoctrineerd. De opdrachten worden tijdens de training aan bepaalde cues gekoppeld. Als deze cues later worden gepresenteerd of zich in de realiteit voordoen activeren deze onmiddellijk de opdracht en daarmee de alter(s) die met die opdracht is/zijn belast. Zo'n alter neemt dan de controle over in de persoonlijkheid teneinde de opdracht uit te voeren.

Dit kan op twee wijzen: zo'n alter treedt dan zelf naar voren als identiteit of hij/zij stuurt andere alters aan om de opdracht uit te voeren, dan wel in een psychische toestand te geraken, die door middel van de opdracht is beoogd. Meestal is dit een toestand waarin cliënt niet meer normaal aanspreekbaar is, bijvoorbeeld in een traumatische herbeleving schiet of in paniek raakt, of overvallen wordt door tijdelijke doofheid of verlamming, of plotseling *suïcidaal* of ander zelfdestructief gedrag of vijandig gedrag gaat vertonen.

3.4.3.1 Opdracht tot rapporteren aan de cult

Hieronder volgt een tweetal verschillende posthypnotische opdrachten die aan alters zouden zijn geleerd om ze te dwingen tot rapportage. Het gaat hier om de letterlijke teksten zoals die binnen sra-cults zouden worden gebruikt:

*Als volgeling van Satan en uit respect voor hem,
ben ik verplicht om alle veranderingen in de buitenwereld,
uitsluitend telefonisch door te geven aan de cult,
Veranderingen buiten en binnen.
Ook zal ik mij op de afgesproken dagen telefonisch melden,
Bij elke verandering en op afgesproken dagen,
zal ik mij verplicht voelen mij telefonisch te melden met “...(de cultnaam van de
rapporterende alter).. meldt zich”.*

Een vergelijkbare opdracht die een cliënt van een andere geïnterviewde naar buiten bracht:

*Als volgeling en uit respect voor u
ben ik verplicht om alle
veranderingen binnen en buiten mijzelf
aan u door te geven.
Dit gebeurt uitsluitend telefonisch en discreet.
Daarna zal ik me op de nieuwe
afgesproken afspraak melden.
Dit uit respect en ter bescherming van u.*

Deze laatste tekst was ingeprent terwijl zij werd blootgesteld aan hoge geluidsgolven en er een zaklamp op haar ogen was gericht. Telkens werd tussen het inprenten van de tekst door het woord “bel-ka-pof” herhaald. Tijdens deze procedure waren haar handen vastgebonden, zodat zij die niet voor de ogen of oren kon houden.

Deze twee teksten komen in sterke mate overeen, zowel inhoudelijk als in de bewoordingen.

Twee geïnterviewden hebben een groot aantal teksten van opdrachten en versjes genoteerd met het doel ze in de loop van de behandeling van hun cliënten om te buigen en te ontkoppelen van hun cues, met medeweten, instemming en actieve medewerking van hun cliënt

Eén van deze geïnterviewden zei hierover het volgende:

*Bij het verzamelen van de verschillende teksten kreeg ik zoveel informatie en zulke ingewikkelde cues dat ik genoodzaakt was om deze volledig uit te schrijven en te ordenen. Op een gegeven moment had ik een verzameling van rond de twintig verschillende posthypnotische opdrachten en daarnaast nog ruim tien destructief herschreven kinderliedjes bij één cliënt
Gekoppeld aan de opdrachten werden cues beschreven die ook weer vaak uit twee verschillende elementen bestonden.
Om het zo overzichtelijk mogelijk te houden maak ik voor mezelf aan de ene kant een verzamelstaat van alle teksten en cues, aan de andere kant een soort werkboek met de verschillende herschreven teksten en cues op een rij.*

Naar geïnterviewden ervaring zijn de meeste cues opgebouwd uit twee elementen: een visueel symbool en een korte tekst.

Een voorbeeld van zo'n cue is de cue die werd gehanteerd bij het aanleren en onderhouden van een opdracht tot rapporteren. Het visuele deel werd door deze cliënt voor haar therapeut in kleuren weergegeven. Daar wij geen toestemming hebben gekregen van de cliënt dit hier af te beelden volstaan we - evenals in twee later volgende voorbeelden - met een beschrijving: een rode cirkel met daarin een rood omgedraaid christuskruis tegen een zwarte achtergrond. Binnen de cirkel zijn in gele kleur van links naar rechts de letters g e l in spiegelschrift te herkennen.

De bijhorende tekst was het zinnetje "Rood laat taal leeg, geel laat taal door".

Alleen het laten zien van dit symbool gaf geen enkele reactie. In combinatie met het zinnetje werd er echter direct geswitcht en kwam een deel naar voren dat direct de volgende tekst (van een eed) ging afdraaien:

Ik zweer aan Satan dat ik mijn geest en oren zal openen voor een ieder die Zijn macht wil vernietigen.

Een ieder die zijn macht wil vernietigen zal de belichaming van de leugen zijn. Zijn of haar woorden zullen mijn denken met leugens vergiftigen, waardoor de dood een logisch gevolg zal zijn.

Uit respect voor Hem en ter bescherming van mijzelf zweer ik dat ik elke poging tot vergiftiging van mijn geest zal waarnemen, zowel binnen als buiten dit lichaam.

Tevens zweer ik dat ik al hetgeen door mij waargenomen zal melden aan Hem, waardoor al hetgeen door Hem geleerd zal worden hersteld door zes maal zes rechtsom te gaan, opdat de cirkel niet zal worden gesloten.

Ik ben door Hem en Hij is in mij en Hij weet daardoor alles wat ik doe.

Ik moet alles melden aan Hem, want zwijgen over hen is verraad aan Hem.

Ik beloof dit te doen op de door Hem afgesproken dagen.

Ik zweer deze opdracht te volbrengen, opdat Hij mij telkens nieuw leven zal geven en slechtheid niet kan groeien, want ik ben door Hem.

In deze tekst wordt gezegd dat alles wat in de buitenwereld - de gewone wereld - tegen cliënt wordt gezegd om haar te beïnvloeden (bijvoorbeeld door een therapeut of een predikant) uit leugens bestaat, gevaarlijk is en zelfs dodelijk. De alter die de opdracht heeft tot rapporteren aan de cult moet deze "leugens" echter wel melden aan de cultleiders, waardoor deze het effect van deze "leugens" weer ongedaan kunnen maken. In dit verband vestigen we de aandacht op de slimheid van deze cue, in het bijzonder van het zinnetje "Rood laat taal leeg, geel laat taal door". Rood verwijst hier naar het verbod tot spreken over satan en de cult (Rood laat taal leeg); geel verwijst naar het rapporteren van de "leugens" uit de buitenwereld die bedreigend zijn voor de cult, maar die wel moeten worden gemeld aan de cultleiders (Geel laat taal door). Lees de woorden "rood laat taal leeg" van achter naar voren, en er staat het tweede stuk van de zin.

3.4.3.2 Opdrachten tot zelfdestructie dan wel suïcide

Deze dienen te worden uitgevoerd door iemand die op het punt staat de cult te verraden. Enkele voorbeelden van een daarbij horende eed:

Al is mijn gedachte nog zo snel, de duivel achterhaalt hem wel.

Als volgeling van Satan en uit respect voor Hem zweer ik dat ik het contact met heden, verleden en toekomst verbreek, wanneer mijn gedachten woorden vormen uit leugens. Uit respect voor Hem en ter bescherming van mijzelf verplicht ik mij de dood te verkiezen boven verraad aan de Waarheid.

De volgende tekst werd geleerd in een donkere ruimte. Gedurende het instampen van de tekst werden felle lichtflitsen op de ogen gericht, zowel van de rechter- als van de linkerzijde (tegelijkertijd). Gedwongen door de lichtflitsen moest cliënt recht voor zich uitkijken en met de ogen het silhouet van een kruis volgen, terwijl zij deze tekst kreeg ingestampt. Dit werd uiteraard vele malen herhaald over een lange periode.

*Ik beloof u
dat bij het plegen van verraad en het schenden van loyaliteit
ik zal overgaan tot uitputting
van lichaam en geest
tot ik me wederkeer tot u
en heb geboet voor mijn zondes
Bij blijvend verraad
en het schenden van loyaliteit
geef ik u het recht over te gaan tot
negeren en royeren
dit zal voor mij het teken zijn om
over te gaan tot totale vernietiging
van lichaam en geest
met de dood als gevolg.*

Een andere cliënt van een andere geïnterviewde deed verslag van de wijze waarop zij op twaalfjarige leeftijd een suïcideopdracht geleerd zou hebben die sterke overeenkomsten vertoont met de hierboven beschreven manier van tekstinprenting:

De geïnterviewde: De opdracht werd geleerd in een donkere ruimte, in stilte, zittend op een stoel en vastgebonden. De stoel stond tegen de muur. Het hoofd was met een band of riem over het voorhoofd bevestigd aan de muur, zodat het niet kon bewegen. Dan werd het symbool getoond en het slachtoffer in een fel licht gezet. Er werd hardop geteld van één tot tien. Het licht ging weer aan en uit etcetera. Hierna werd de tekst voorgedragen en moest die herhaald worden. Het symbool bestond uit een cirkel, met daarin zes zwarte kruizen, die de cirkel in zes vakken verdeelden.

De tekst luidde:

*Ik zweer aan Satan dat ik bij het ontvangen van dit symbool in welke vorm dan ook,
Ik direct een einde aan mijn leven zal maken,
Ik zweer aan Satan deze taak te volbrengen,
Uit respect voor hem en ter bescherming van mij zelf.*

Tien geïnterviewden maken melding van opdrachten zich op een bepaalde leeftijd - meest genoemd werd de leeftijd van zesendertig jaar - van het leven te beroven. Twee geïnterviewden kregen de beloftes te lezen, die hun cliënten zouden hebben afgelegd:

Eed nr.1

*Uit respect voor u en uw cult zweer ik aan u,
dat ik op de dag dat ik de leeftijd van veertig jaar heb bereikt,
ik mijn leven zal schenken aan u.
Als volgeling van u zweer ik aan u op de belangrijke datum van ... (de datum van haar
veertigste geboortedag)
ik mijn leven zal schenken aan u door een einde te maken aan mijn leven.
Uit respect voor u.*

Eed nr. 2

*Satan, ik zweer aan u op deze belangrijke dag,
waarbij u mij toont dat ik niet zomaar uw volgeling ben,
maar u terzijde mag staan als uw directe naaste,
ik uw vrouw zal blijven totdat de cirkel rond is,
en ik de magische leeftijd van zesendertig jaar heb bereikt.
Satan ik zweer aan u dat ik op ... (de datum van haar zesendertigste geboortedag)
mijn leven zal schenken aan u door een eind aan mijn leven te maken,
uit respect voor u.*

Verschillen en overeenkomsten tussen de twee beloften illustreren iets wat we voortdurend constateren. Er zijn essentiële overeenkomsten in beschreven rituelen, opdrachten, teksten etcetera - het patroon is overal ongeveer hetzelfde - maar elke cult geeft er net een eigen invulling aan. Details verschillen. Hier zijn bijvoorbeeld de leeftijden niet dezelfde. Volgens de tweede belofte lijkt de zelfdoding een eervolle plicht te zijn die op cliënt rust als *vrouw van satan*. Het huwelijk met satan is het vaakst genoemde ritueel. In de eerste belofte wordt dit verband niet gesuggereerd. Hier noemt de eedaflegster zich *volgeling*.

3.4.3.3 Interne verstoringen van gesprekken met hulpverleners

Een geïnterviewde die veel srm cliënten heeft gehad hoorde vaak van gesprekken saboterende delen, die intern door het gesprek heen schreeuwen, waardoor het coöperatieve deel de therapeut niet meer kan volgen, of die de woorden en zinnen van de therapeut vervormen of die het contact overnemen en de therapeut dan niet meer begrijpen, waardoor deze tegenover een cliënt zit, die haar in eens totaal niet meer kan volgen.

Dove alters of alters met een gestoorde visus hebben wellicht dezelfde storende functie.

Een ander geïnterviewde vertelde dat in een bepaalde periode van een behandeling deze als het ware van binnenuit werd gesaboteerd: iedere keer als het gesprek met geïnterviewde serieus zou beginnen was ze niet meer aanspreekbaar. Zij was niet meer in staat tot spreken of tot schrijven. Cliënt hoorde dan een stem (vertelde zij naderhand), die haar verbood te spreken met geïnterviewde. Na deze periode toen zij weer normaal met geïnterviewde communiceerde, vertelde zij dat het ook wel was voorgekomen, dat zij alleen maar stukjes van een zin hoorde die tegen haar werd uitgesproken, zodat zij er niets van begreep, maar ook niet in staat was zelf een behoorlijke zin uit te spreken.

Soms schreef en sprak ze zelfs de letters in omgekeerde volgorde uit. Dat had ze (bepaalde alters?) geleerd want dat ging heel vlot. Dat gebeurde enkele keren bij geïnterviewde. Bij lezing van de omgedraaide woorden bleek er te staan: *ik kan niet praten*.

Een andere keer stond er: *waar bemoei je je mee*.

Een geïnterviewde vertelde dat cliënt haar therapeut soms niet kon *horen* praten, maar wel *zien* praten.

Zie je wel, de geïnterviewde is niet te vertrouwen, was dan de conclusie van cliënt, vertelde zij later.

Eén alter van een andere cliënt was gehoorgestoord en maakte daarom gebruik van een gehoorapparaat. Die alter nam soms tijdens een therapeutische zitting “het gesprek” over. Gezegd werd later door cliënt dat deze alter *naar voren werd gestuurd*. De andere delen hadden dit apparaat niet nodig.

Dezelfde cliënt had een alter die “No-Name” heette. Deze nam het over als de ander wel wat wilde vertellen; was dan alleen maar boos aanwezig en zei alleen: *zij mag niets vertellen*.

Wellicht waren deze alters de uitvoerders van contact- en therapie ondermijnende opdrachten waarover hieronder.

3.4.3.4 De contact/therapie ondermijnende opdrachten

Bij een cliënt van één geïnterviewde was een saboterende taak opgesplitst in verschillende taken, verdeeld over vele alters (volgens mededelingen van alter(s) die zich ontvankelijk toonde(n) voor therapeutische bemoeienis).

1. Alters, die de opdracht hadden de therapie tegen te werken.
2. Alters, die de opdracht hadden om het vertellen tegen te gaan.
3. Alters, die de opdracht hadden om de integratie tegen te gaan.

Deze drie typen alters zorgden voor veel verstoringen in de communicatie tussen geïnterviewde en cliënt en in haar functioneren in het dagelijks leven.

Over de wijze waarop sommige van dit soort opdrachten werden ingeprent zegt een geïnterviewde het volgende:

Het is niet zo dat bepaalde deelpersoonlijkheden specifiek voor dit programma zijn ingetraind.

Regelmatig werd na een bepaalde dag of ritueel op het moment van afscheid begonnen met het leren van de opdracht. *Het maakt als het ware niet uit wie de deur uitgaat, wie de deur uit gaat heeft pech gehad en het leren kan beginnen, zei cliënt tegen mij. Het gevolg hiervan is dat een grote groep, vrijwel iedereen die “het buitenleven” deed, in meer of mindere mate dit programma draagt. Dit lijkt ook de bedoeling te zijn. Het gevolg daarvan is dat zodra men binnen een therapeutische setting bepaalde herinneringen opzoekt om te verwerken, er vanuit dit programma bijna altijd hertraumatisering zal optreden, zolang deze posthypnotische opdrachten werkzaam blijven.*

De door de cliënt, die dit aan geïnterviewde vertelde, geleerde tekst luidt als volgt:

*Ik sluit mijn ogen, waardoor deze dag en gebeurtenis,
zal zijn vergeten en verdwenen,
als ik mijn ogen open,
weet ik alleen dat ik Satans volgeling mag zijn en wil zijn.
Als ik me deze dag en deze gebeurtenis herinner,*

*dan vervul ik mijn wezen met deze herinnering,
en zal deze werkelijkheid worden,
wanneer mijn ogen willen sluiten,
en het lijf wil gaan rusten,
waardoor mijn hele wezen alleen uit vermoeidheid blijft bestaan,
en alle vermoeidheid zal gaan voelen,
en tot niets meer in staat zal zijn,
tot de dood ingrijpt.*

Een tweede cliënt die deze geïnterviewde later in behandeling kreeg had de volgende tekst geleerd:

*Ik heb mijn geest en ogen gesloten voor alles wat er door Hem en in Zijn naam heeft plaatsgevonden
Wanneer ik mijn ogen nu open dan zal er niets zijn wat ik mij hierover herinner
Er is geen waarheid
Dan is alles niets en niets zal dan alles zijn
Wanneer er over deze gebeurtenissen iets in mijn herinnering komt, zal niets alles worden, wanneer ik mijn ogen zal proberen te sluiten om mijn lichaam en geest te laten rusten
Er zal geen uitgang zijn en geen ingang gevonden worden
Alles is open, alles is dicht
Er zal geen keuze zijn
Alles zal nu zijn en alles zal dan pas eindigen, wanneer alles mijn lichaam en geest door uitputting genomen heeft en er niets meer is
Er is geen keuze.*

De overeenkomsten zijn opmerkelijk, in de eerste plaats qua strekking, maar ook in stijl en sommige bewoordingen.

Het eerste stuk bevat de opdracht alles te vergeten wat zojuist in de cult is gebeurd.

Vergelijkbaar met een posthypnotische amnesie suggestie. Het tweede stuk bevat de suggestie dat zodra iets van de herinnering eraan in de gedachte komt, de cliënt in een complete en overspoelende herbeleving schiet, uitmondend in totale uitputting.

Het beoogde en door deze geïnterviewden ook bemerkte effect van deze opdracht is tweeledig:

In de eerste plaats wordt het onmogelijk om gestructureerd en gefaseerd traumata te verwerken. Als een cliënt met een dergelijk programma in gedachte alleen al teruggaat naar een bepaalde gebeurtenis, schiet die als het ware al direct en compleet in een herbeleving en is het contact met het “hier en nu” volledig kwijt. Het lijkt onmogelijk om aan de verwerking van zo'n gebeurtenis in kleine stukjes te werken; overspoelend voor cliënt en therapeut.

Het laatste stuk van de tekst is op uitputting gericht. Zodra een cliënt die met het verwerken is begonnen vermoeid raakt en de ogen wil sluiten, begint hij/zij met herbeleven.

Onderstaande tekst van een derde cliënt, nu van een andere geïnterviewde, zinspeelt niet op het vergeten, maar heeft verder dezelfde inhoud:

*Als vertrouwen en veiligheid wordt geschonden,
Zal ik mijn hele wezen met herinneringen bedelven
dat uitputting van lichaam en geest tot gevolg zal hebben.
Mijn hele wezen zal deze uitputting voelen en tot niets meer in staat zijn*

Tot de dood ingrijpt.

De tweede cliënt van eerst genoemde geïnterviewde droeg nog een andere, hieronder volgende, tekst met zich mee, welke de bedoeling lijkt te hebben het contact te belemmeren met iemand uit de buitenwereld, bijvoorbeeld een hulpverlener. Weer een omgedraaid kruis in een cirkel met daar doorheen een boog (bijna een cirkel), dit alles zwart tegen een witte achtergrond, in combinatie met het woord “*gaarvande*” (omgekeerd te lezen als eednavraag), waren de cues die desbetreffende alters activeerden tot het leren en opzeggen van onderstaande contactsabotageopdracht:

*Ik zweer aan Satan,
dat ik elk contact zal verbreken met een ieder die deze eed van trouw aan Hem zal
proberen te vernietigen.
Een ieder die dit probeert zal de belichaming van de leugen zijn.
Zijn of haar woorden zullen mijn denken met leugens vergiftigen, waardoor de dood
een logisch gevolg zal zijn.
Ik beloof het bestaan van een ieder die dit probeert, te negeren en voortaan doof te
zijn voor al hetgeen dat wordt uitgesproken, opdat het contact zal worden verbroken.
Als volgeling van Satan zweer ik deze eed bij elk contact te zullen herinneren en te
zullen herhalen.
Ik zweer dit uit respect voor Hem en ter bescherming van mijzelf, opdat ik Zijn
Waarheid mag leven.*

De al eerder genoemde “derde cliënt” toonde de volgende, veel kortere, tekst welke eveneens gericht lijkt op contactbelemmering, dan wel verbreking:

*Als vertrouwen en veiligheid wordt geschonden,
zal ik verzet tonen, en nieuwe boodschappen ombuigen of negeren
zodat contacten met deze wereld nog onmogelijk zijn.
Waardoor een isolement tot veilig gevolg zal zijn.*

In laatste tekst komen de woorden “nieuwe boodschappen ombuigen” voor. Deze zelfde cliënt, maar ook twee anderen noteerden voor hun behandelaar teksten, waarin dit thema centraal stond.

Een aantal voorbeelden:

*Ik beloof u trouw
dat als vertrouwen geschonden wordt
en contacten met U dreigen te vervallen,
ik zal overgaan tot het draaien van de wereld.
ik zal trouw beloven niet beïnvloedbaar te zijn
voor nieuwe boodschappen.
Ik zal ervoor zorgdragen dat het zogenaamde nieuwe goede
wordt omgezet naar het oude goede.
Ik zal Uw stelling blijven volgen dat
pijn is fijn, en bloed is goed.
Dit uit veiligheid van, en uit respect voor U.*

Opvallend is hier de zin *ik zal ervoor zorgdragen dat het zogenaamde nieuwe goede wordt omgezet naar het oude goede.*

Dit geeft letterlijk de opdracht weer om conflicterende informatie van buitenaf dusdanig om te zetten en te veranderen dat het weer strookt met het oude wat geleerd is.

Ook de volgende twee eed afleggingen hebben dezelfde teneur.

*Ik zweer aan U
Dat als Uw cirkel wordt verbroken
en Uw wereld zal draaien
Uw taal zal breken,
Uw zicht en gehoor zal doven.
Ik zal tegen draaien
tot Uw kring weer sluit
en U bent in mij.
Uit respect voor U zal ik blijven draaien
opdat Uw cirkel nooit weder breekt.*

Hier lijkt te worden gezegd, dat als het contact met en de invloed van satan dreigt te worden verbroken zij zal “tegendraaien”, tot dit contact weer (voorgoed) is hersteld en de kwade invloeden van buiten weer ongedaan zijn gemaakt.

En:
*Ik zweer aan U
dat bij nieuw vertrouwen en verraad van u
ik de kring zal sluiten, zal zwijgen en de wereld laat zwijgen.
Ik vertrouw niet op hen die nabij komen
want niets is wat het lijkt.
Ik zal me nooit vergissen,
zal doof, blind en stom zijn voor de nieuwe wereld.
Ik draai me om, draai hen om, draai de wereld om.
Ik ga in oppositie zodat alle contacten verbroken worden.
Ik blijf u trouw en zing uw lied
U houdt me altijd in de gaten
u ziet, hoort en weet alles wat ik doe
want u bent in mij en ik hoor aan u.
Als ik me toch vergis, bij verraad en ontwijden van vertrouwen
zal 't leven, door u gegeven, onmogelijk worden
opdat uitputting en de dood een logisch gevolg zal zijn
en uw kring van zwijgen en veiligheid voor eeuwig sluit.
Dit uit respect voor u.*

Hier wordt letterlijk gezegd dat bij verraad aan de cult (denk aan een aangifte of het doorgeven van belastende informatie) de betrokken alter de kring zal sluiten, de (buiten)wereld zal laten zwijgen, nergens op vertrouwt en dat niets is wat het lijkt. Ik draai me om, draai hen om en draai de wereld om.

Het creëren van misleidende informatie is inherent hieraan; van buiten naar binnen, maar mogelijk ook van binnen naar buiten.

Een cliënt (niet één van de cliënten van wie de hier weergegeven teksten afkomstig zijn) van een andere geïnterviewde vertelde een ervaring die dit wellicht illustreert: Zij wilde een melding gaan doen en bij de politie zijnde merkte ze dat ze op het punt stond een heel ander verhaal te gaan vertellen. Zij kon dit toen binnenhouden en vertellen wat ze wilde vertellen.

In lijn hiermee is dat een paar geïnterviewden van hun cliënt te horen hebben gekregen dat het voorkomt dat zinnen die cliënt denkt uit te spreken, tussen de gedachten die gevormd worden en de letterlijke woorden die worden uitgesproken veranderd wordt.

Ook de volgende tekst bevat de opdracht geheel naar satans woord te leven en zich niet te laten beïnvloeden door de woorden van mensen van buiten de cult, en daarmee afhankelijk van hen te worden of zelfs maar in twijfel te worden gebracht:

*Uit respect voor Satan en ter bescherming van mijzelf,
zal ik bij alle indrukken die ik opdoe,
bij alle uitspraken en beweringen van andere mensen,
datgene in acht nemen dat ik geleerd heb als volgeling van Satan,
en van daaruit een uitspraak doen of een beslissing nemen,
opdat ik niet in verwarring zal komen en afhankelijk zal worden van andere mensen.*

3.4.3.5 Herstelopdrachten

Als de cliënt toch is beïnvloed door krachten van buiten - bijvoorbeeld door een therapeut -, ondanks de contact saboterende en ondermijnende opdrachten en de verraad en disloyaliteit voorkomende (suïcide) opdrachten, lijken er opdrachten te worden geactiveerd die bedoeld lijken te zijn deze invloeden weer ongedaan te maken, en de cliënt het contact met de buitenwereld en zeker met de therapeut te doen verbreken. Met name ook de kinderliedjes (waarover later) kunnen hier een grote rol in spelen. Sommige geïnterviewden stuitte althans op opdrachten die er op gericht leken om voor de cult nadelige invloeden te niet te doen.

Een spiraalsgewijze naar buiten draaiende cirkelbeweging werd als visuele cue gebruikt bij het aanleren van zo'n herstelopdracht. Wordt hier de gesloten cirkel/kring weergegeven? Het symbool voor de geslotenheid/ondoordringbaarheid van de cult en de bescherming die deze geeft aan haar leden welke in zeer veel getuigenissen wordt genoemd, onder andere in de hier geciteerde teksten.

*Ik zweer aan Satan
dat ik als Zijn volgeling zal leven naar Zijn regels
Want ik ben door Hem, Hij is in mij
Wanneer de kring zal worden verbroken door woorden of handelingen van verraad
aan Hem waardoor vergiftiging van mijn geest een logisch gevolg zal zijn,
verplicht ik mij al hetgeen door Hem geleerd te herstellen door 6 maal 6 rechtsom te
gaan, opdat de kring weer zal zijn gesloten
ik zweer deze opdracht te volbrengen uit respect voor Hem en ter bescherming van
mijzelf, opdat ik geen andere Waarheid zal leven dan Zijn Waarheid.*

Hier wordt letterlijk gezegd, dat handelingen die met verraad te maken hebben moeten worden hersteld en dat de kring moet worden gesloten.

3.4.3.6 Opdracht tot “zinloos geweld” (het “TBS-programma”)

Een tweetal geïnterviewden namen hier kennis van via hun cliënten. De overeenkomsten in de teksten welke deze geïnterviewden te lezen kregen van hun cliënten zijn opmerkelijk (zie hieronder). Belangrijk verschil is dat in het eerste geval het geweld gericht dient te worden op onbekenden en in het tweede geval op dierbaren.

Cliënt 1:

*Het intrainen verliep als volgt. Eerst werd er tegen haar gezegd:
... (een gewone meisjesnaam)... ik noem je bij je naam,
eigenlijk hoeft dat niet,
een naam geef je aan iemand
en jij bent niemand,
toch noem ik je bij je naam,
in opdracht van Satan,
wees hem dankbaar,
dat je voor hem iemand mag zijn,
dat je zijn volgeling mag zijn.*

Dan moest zij de volgende tekst (die als posthypnotische opdracht fungeerde) uitspreken:

*Satan, ik zweer aan u dat als het niet lukt de banden met het verleden, heden en de toekomst te verbreken,
Ik zal overgaan tot het plegen van een strafbaar feit, wachtend op uw teken.
Ik zal mij daarbij richten op een onwillekeurig persoon, zonder motief in het openbaar.
Op alle vragen van politie of justitie zal mijn enigste antwoord zijn:
“omdat ik het wou”, “omdat ik het nodig vond” en “omdat ik ervan genoot”
Uit respect voor Satan zweer ik deze taak te volbrengen,
en op geen enkele manier contact met de cult op te nemen.*

Enkele alters van Cliënt 2 hadden de volgende tekst geleerd:

*Ik ben niet iemand
Ik ben niemand
Ik blijf trouw aan u
Als ik me niet hou aan uw regels
Zal ik mezelf vernietigen of overgaan
Tot het plegen van een strafbaar feit.
Daarna zal ik doof, blind en monddood zijn
Of alleen kunnen antwoorden dat ik het zelf wou
En er zelf van genoot
Als dat niet lukt zal ik me zelf straffen
Tot de dood er op volgt.
Dit uit respect voor u
En ter bescherming van mezelf.*

Minstens twee alters van dezelfde cliënt (2) hadden de navolgende tekst als posthypnotische opdracht meegekregen:

*Ik zweer U dat als ik U en Uw cult niet langer occult kan houden en dreig te schenden,
ik op Uw teken over zal gaan tot het plegen van een strafbaar feit.
Ik zal me daarbij richten op hen die me dierbaar zijn
Opdat ik diep zal voelen dat ik ontrouw ben geweest
En daarvoor moet lijden.
Ik zal blind, doof en stom zijn voor het motief van mijn daad
en zal daarmee mijn banden met U en Uw cult verbreken
en niet langer Uw volgeling zijn.
Dit uit respect en ter bescherming van U.*

Het teken (de “cue”), waarvan in deze tekst sprake is, was het woord “mortificare”. De tekst was geleerd, terwijl zij herhaaldelijk met het hoofd ondergedompeld werd in steenkoud water. Als zij dan even boven water werd getrokken werd er een kledingstuk met bloed getoond en het woord “mortificare” uitgesproken.

Voor Cliënt 1 bleek er ook een posthypnotische opdracht te zijn die het onmogelijk moet maken om de “TBS-opdracht”, nadat die is uitgevoerd, te herhalen als de cue (in dit geval een bloedsymbool) opnieuw zou worden gepresenteerd. De kans bestaat anders dat de cue tijdens justitieel onderzoek onbedoeld opnieuw gepresenteerd zou worden en daardoor een spoor zou kunnen vormen naar de achtergrond van deze daad. De tekst die hoorde bij deze “post-TBS-opdracht” luidde als volgt:

*Ik zweer aan u Satan,
dat wanneer ik overgegaan ben tot het plegen van een strafbaar feit,
ik enkel vragen zal beantwoorden van politie en justitie zoals ik heb gezworen.
Voor de rest zal ik doof, stom en blind zijn,
waardoor het onmogelijk is tekens of signalen te kunnen ontvangen,
die mij er toe zouden aanzetten tot het uitvoeren van een opdracht
De banden zullen zijn verbroken, Satan zal mij vanaf een afstand volgen.
Door het uitspreken van deze bezwering ben ik verplicht me hier aan te houden,
uit respect voor Satan en ter bescherming van mijzelf.*

3.4.3.7 Teksten van een slachtoffer van niet satanistisch ritueel misbruik

Twee geïnterviewden hadden een cliënt die beschreef in rituelen te zijn misbruikt, maar zinspeelde nooit op satan. Eén van deze cliënten sprak wel over een *meester* die men onvoorwaardelijk moest gehoorzamen. De rituelen leken sterk op de andere rituelen waar we beschrijvingen van hoorden. Eén van deze cliënten zond haar therapeut een groot aantal teksten, qua strekking sterk gelijkend op de hiervoor weergegeven teksten van opdrachten/beloften. Het satanistisch element ontbreekt. De teksten zijn wat directer en simpeler geformuleerd.

We geven hieronder enkelen daarvan weer.

De eerste twee teksten gaan over blinde gehoorzaamheid en loyaliteit aan de meester.

*Wie twijfelt aan het woord van de meester,
Of deze verbreekt,
Wordt ziende blind,
Horende doof,
Zijn woord wordt niet verstaan.*

*ik ben onvoorwaardelijk trouw aan de meester
en aan hem alleen
ik ben van de meester
en van hem alleen
met lichaam, ziel en geest
ik ben zijn willige slavin en dienaress*

*“wat hierboven staat zeg je sowieso als je de ruimte binnenkomt
en je kunt het maar beter niet vergeten” schrijft cliënt*

De teksten hieronder bevatten de opdracht alles te vergeten wat ze niet mogen weten. Ook het thema “draaien” komt in veel teksten terug. Ook in de betekenis van lijfelijk rondgedraaid te worden als straf en vermoedelijk ook om te laten dissociëren.

*Wat doe je?
Ik draai naar binnen en sluit af,
Wat draai je af?
Ik draai wat ik gehoord heb weg en sluit af,
Wat draai je weg?
Wat ik gezien heb,
Wat ik gevoeld heb,
Wat ik weet,
Ik draai de woorden weg,
En sluit af
Wat draai je nog meer weg?
Mijn lichaam en ziel draai ik.
Ik moet draaien (2x)
Altijd maar draaien,
En wordt er ook maar iets gezegd,
Naar de hel met deze knecht,
Dus laten we maar draaien,
En wat was zal,
Zoals het was zal altijd voort blijven bestaan*

Suicideopdracht na het stoppen met draaien

*als ... vertrouwen buiten de cirkel (wordt gehaald?. Dit was niet goed te lezen)
vertrouwen in cirkel geschonden,
als dan het draaien is gestopt
zal ik met een laatste draai
het leven uit me draaien
als laatste eer voor de meester
en voor de meester alleen
rood wordt groen
ik zal niet eten of drinken*

*dat je helemaal alleen bent
door iedereen verlaten
dat het hartstikke koud zal zijn*

*de plek die je uitzoekt om dood te gaan
dat het oog van rood naar groen gaat
dat je alles hebt opgeruimd
dat je het grote ritueel als laatste ritueel uitvoert.*

3.4.4 Liedjes en songteksten

3.4.4.1 Hollandse kinderliedjes

Drie geïnterviewden kregen te horen van cliënten, dat zij al vanaf zeer jonge leeftijd waren geïndoctrineerd middels verbasteringen van (vaak zeer bekende) kinderversjes, waarin de levensleer en de opdrachten in een kinderlijke vorm waren verpakt. Twee cliënten waren hier zeer uitvoerig over en gaven tal van voorbeelden. Het betrof hier cliënten die zich in een gevorderde fase van hun behandeling bevonden, waardoor zij in staat waren analyserend en met afstand over hun programmering te spreken. Allen brachten zij ook tot uiting dat het zingen van deze liedjes indertijd op zich een positieve ervaring was die korte tijd rust en veiligheid bracht. *Binnen de cult was er eigenlijk maar één moment dat je even echt kind kon zijn. Een moment dat de kinderen hand in hand in een kring liepen en waarin gezongen werd. Dit was leuk, het was vaak dringen wie van binnenuit (bedoeld wordt welke alter) mocht komen om te zingen, aldus een cliënt, terugblikkend.*

Het indoctrinerend effect is om meerdere redenen waarschijnlijk zeer groot geweest. In de eerste plaats omdat de daarin verpakte boodschappen en opdrachten altijd door een groot aantal kindalters werd gedragen en gezongen bleven worden, waardoor ze op latere leeftijd door velen van de oudere alters nog steeds veelvuldig werden gehoord en toen pas ten volle werden begrepen. Bovendien kan juist de positieve gemoedstoestand waarin en de jonge leeftijd waarop deze boodschappen werden ontvangen hun lange termijn effect hebben bevorderd. De ervaring van de betrokken behandelaars was dat ook toen hun cliënten zich al vergaand los hadden gemaakt van de vroegere programmering de liedjes nog innerlijk (dus door de kindalters) werden gezongen, waardoor oude opdrachten tijdelijk toch weer werden geactiveerd.

Een aantal voorbeelden, waarin onder andere zijn te herkennen de opdracht zich te prostitueren, de absolute onderwerping en gehoorzaamheid aan de almachtige satan, de doodstraf op praten met de buitenwereld, het liefhebben van pijn, de slechtheid van de mensen in de buitenwereld, de plicht zich doof en blind te houden voor de buitenwereld en - als er toch boodschappen uit die wereld doordringen - de plicht deze om te buigen in een aan satan welgevallige richting:

Klein klein kleutertje

*Klein klein kleutertje, je wordt nu al heel groot
Je lijffe gaat nu groeien, en straks verdien je je brood,
daarmee zul je mij eren, maar eerst zul je het moeten leren,
hoe je je moet gedragen, en wat je wel en niet mag vragen,
klein klein meisje, je wordt nu al heel groot,
maar één ding moet je weten, en zal je nooit vergeten,
Satan is jouw meester, en jij behoort hem toe,
Klein klein meisje, je wordt nu al heel groot,
En zal Satan blijven volgen, tot in jouw dood.*

Tussen Keulen en Parijs

*Tussen leven en dood, ligt de weg die Satan ons wijst,
En al wie met hem mee wil gaan, die moet zijne manieren verstaan,
En ik zal ze altijd weten, en nooit meer vergeten,
Zodat ik met hem mee kan gaan, en leven in zijn naam
Zodat ik met hem mee kan gaan, en leven in zijn naam*

En van een andere cl:

Advocaatje ging op reis

*Hier bij u is het fijn, tiereliereliere
Want bij u is altijd pijn, tierelierelom*

*Hier bij u is het goed, tiereliereliere
Want bij u is altijd bloed, tierelierelom*

*U ziet alles wat ik doe, tiereliereliere
Want u doet nooit uw ogen toe, tierelierelom*

*U hoort alles wat ik zeg, tiereliereliere
Want u draait nooit uw oren weg, tierelierelom*

*U mag alles met me doen, tiereliereliere
Ik hou dan netjes mijn fatsoen, tierelierelom*

*Buiten zijn de mensen slecht, tiereliereliere
Buiten heb ik geen enkel recht, tierelierelom*

*Alles wat men buiten zegt, tiereliereliere
Draai ik weer terug naar uw recht, tierelierelom*

*Vertrouw de mensen voor geen cent, tiereliereliere
Denk nooit dat je iemand kent, tierelierelom*

*Als ik praat dan ben ik stout, tiereliereliere
Als ik luister ben ik fout, tierelierelom*

*Dan weet ik wat me is gegeven, tiereliereliere
Me keren tegen heel dit leven, tierelierelom*

*Ik maak me moe tot ik niets meer kan, tiereliereliere
Ik zie heel veel, dat maakt me bang, tierelierelom*

*Deze kracht die is heel groot, tiereliereliere
Hij brengt me zelfs tot in mijn dood, tierelierelom*

*Dan is mijn lijfje vol met kou, tiereliereliere
Maar dan ben ik wel trouw, tierelierelom*

Daar was laatst een meisje loos

Hier is nu een meisje dood

*Want ze ging praten, want ze ging praten
Hier is nu een meisje dood
want ze ging praten, daarom moest ze dood*

*Ik moet zwijgen als het graf
anders ga ik dood, anders ga ik dood
Ik moet zwijgen als het graf
Anders ga ik dood, dat is mijn straf.*

Het onderstaand nogal cryptisch versje lijkt er vooral op gericht te zijn om te voorkomen dat geheimen van de cult naar buiten komen, dus - anders gezegd - om te voorkomen dat iemand de woorden heeft om haar verhaal te kunnen doen. Niet alleen wordt gesuggereerd dat er geen woorden meer zullen zijn (de taal die wordt gebroken), daarnaast is er de suggestie dat wie zich daar niet aan houdt, zal “sterven gaan”.

Witte zwanen, zwarte zwanen
*Witte zwaarden, zwarte zwaarden,
wie gaat er mee naar het buitenland varen
ons land dat wordt gesloten
de taal zal zijn gebroken
is er dan geen kind in het land
die de woorden maken kan
laat door gaan
laat door gaan
wie achterblijft zal sterven gaan.*

3.4.4.2 Engelstalige kinderliedjes en ”songs”

Er zijn ook andere teksten gemeld, die niet allemaal als kinderliedjes kunnen worden bestempeld en ook niet als opdrachten of beloften. Wel lijken ze ook bedoeld om een bepaalde bewustzijntoestand, dan wel identiteit naar voren te roepen met een bepaalde actiebereidheid. Inhoudelijk zijn belangrijke elementen uit de rituelen, waarvan we beschrijvingen hebben gehoord, goed te herkennen. Het opvallend aantal alters dat Engelstalig is correspondeert met het betrekkelijk grote aantal Engelse teksten, wat we te horen en te lezen hebben gekregen, zij het niet zo lang als de hieronder volgende.

Deze had ze uit het hoofd had moeten leren, vertelde cliënt erbij. De symboliek van de cirkel en de circulaire beweging ("turn round, turn round, turn round") komt ook in deze teksten zeer duidelijk naar voren, evenals het drinken van bloed en van offers en het gedood zullen worden wanneer er “over verteld zal worden”.

*Round, round, round
beneath the world
no way out
guilt will kill
when you tell about*

en

*This night the special price
for the utmost second lice*

*turn round, turn round, turn round
and you see your deepest wound
for only then you go inside
the brilliant shining light
turn in and drink the blood
and cut and cut and cut
that were your only sacrifice
and pay your only price
you threw and throw
your own hart away
This is the night
... (onleesbaar)... free
no turning out
for your inside
where it shine light*

Soms zijn deze teksten letterlijk bestaande kinderliedjes waaraan wel een dubbele bodem toegekend kan worden, bijvoorbeeld een aftelversje dat aangeeft wanneer je “aan de beurt” bent om bepaalde zaken te ondergaan.

3.4.4.3 Een tekst die een herbeleving moet eliciteren?

Tenslotte nog een tekst van een andere cliënt, die mogelijk met het eliciteren van een herbeleving te maken heeft:

*de tijd is nu
de plaats is nu
ik ben nu en zie
wat ik zie is
en mijn woorden vertalen het nu in het nu
en is net zo echt als het water dat ik drink.*

3.5 Tot slot

Tot zover deze selectie uit de vele teksten die we onder ogen hebben gekregen. De indruk bestaat dat veel van deze teksten waren opgenomen in rituelen; denk aan de vele eedafleggingen. In een paar artikelen op deze site - *Casus sadistisch ritueel geweld* en *Misleidende informatie* - zijn nog andere voorbeelden van teksten te vinden. Elke cultuur, zelfs elke groep kent rituelen. Rituelen hebben een samenbindende functie en moeten de leden doordringen van de voor de groep belangrijkste waarden en ook van de binnen de groep en de grotere cultuur waar de groep deel van uitmaakt geldende hiërarchie. Het hierna volgende hoofdstuk geeft beschrijvingen door cliënten van activiteiten, met name rituelen, die verwijzen naar een door satanisme en occultisme geïnspireerde cultuur.

Hoofdstuk 4 Beschrijvingen van activiteiten, die expliciet naar het satanisme verwijzen

4.1 Rituelen

In onze oudere *Rapportage van een onderzoek, supplement 2 E*, te vinden op deze site, is al veel vermeld over wat we over rituelen te horen hebben gekregen.

Eigen aan rituelen is dat ze op vaste tijdstippen of data volgens een min of meer vast protocol plaatsvinden. Van de grote mate van overeenstemming in de data die door cliënten zijn genoemd als hoogtijdagen in de cult, waarop rituelen zouden plaatsvinden is uitvoerig melding gemaakt in supplement 2.

Daarom hieronder alleen nog wat bijzonderheden die daar nog niet zijn genoemd.

4.1.1 De magie van de cirkel

Om te beginnen een paar opmerkingen over de telkens opduikende symboliek van de cirkel, die “altijd gesloten moet blijven” en in zoveel rituelen en teksten voorkomt.

De gesloten cirkel, de gesloten kring moet bescherming bieden tegen de gevaarlijke buitenwereld, maar volgens sommigen ook tegen schadelijke demonische invloeden. “De kring moet gesloten blijven”, was volgens een geïnterviewde één van de belangrijkste indoctrinaties. Er zijn trouwens verscheidene geïnterviewden die de net geciteerde zin (precies dezelfde bewoordingen) van een cliënt hebben gehoord.

In de in hoofdstuk 3 geciteerde teksten komen telkens weer zinsneden voor die hier naar verwijzen, ook in getekende symbolen.

In de beschrijvingen van de rituelen is er altijd sprake van een gesloten kring van (volwassen) sekteleiden rond een soort altaar, soms staande, soms in de rondte lopend.

In hoofdstuk 2 bespraken we al de ervaring van het duizelingwekkend rondgedraaid worden die zoveel cliënten zich herinneren.

Weer een andere toepassing van een ronddraaiende beweging vinden we in de beschrijving van een kennelijk magisch ritueel, wat herhaaldelijk is waargenomen door een geïnterviewde bij een cliënt op de afdeling waar deze was opgenomen.

Zeer lang achtereen liep zij dan achteruit rondjes in de kamer. Ze was dan heel angstig, durfde niet te stoppen. Zij vertelde dan, dat zij dit lopen moest doen omdat, als zij zou stoppen, dit een kind het leven zou kosten. Ze zou uren lang rondjes hebben moeten lopen als kind, onder het dreigement, dat als zij zou stoppen er een ander kind van de sekte dood zou gaan of dood gemaakt zou worden.

Ook twee andere geïnterviewden hebben bij één hunner cliënten waargenomen dat ze “eindeloos” rondjes bleven lopen, soms ook achteruit.

4.1.2 Beschreven rituelen

Hieronder gaat het meestal om beschrijvingen van één geïnterviewde. Dezelfde rituelen zijn ons echter ook door anderen genoemd, zij het vaak beknopter, maar inhoudelijk sterk erop lijkend.

4.1.2.1 Verjaardagen, wedergeboorten, inwijdingsrituelen, overgangsrituelen

Van alle kinderen zou de verjaardag worden bijgehouden en “gevierd”, zo is ons door vrijwel alle geïnterviewden verteld.

Sommigen voegden daar aan toe dat het zesde levensjaar ritueel gevierd werd met een *rebirth*. Over wedergeboorten kregen we van acht geïnterviewden korte of langere beschrijvingen, al werd dit niet door iedereen aan de zesde verjaardag gekoppeld. *Zie ook supplement 2, E5 van de eerdere rapportage.*

Eén cliënt had hier bij verteld dat zij in een opengesneden koe zou zijn gestopt, die vervolgens werd dichtgenaaid. Daarna werd zij “opnieuw geboren”, nu als *duivelskind* (een parodie op de christelijke wedergeboorte?).

Een andere cliënt vertelde (aan een andere geïnterviewde) dat verjaardagen altijd ritueel werden gevierd met hetjarige kind als middelpunt en slachtoffer van wrede rituelen. Met zes jaar moet de inwijding zijn voltooid en wordt deze op rituele wijze bekrachtigd. Voor de leeftijd van zes jaar zouden kinderen nooit weggehaald worden bij de ouders, volgens deze cliënt In de loop van de eerste zes jaar leren de kinderen *twee werkelijkheden te onderscheiden. Dat moet op de leeftijd van zes jaar zijn voltooid*, aldus dezelfde cliënt

Van diverse geïnterviewden hoorden we dat volgens hun cliënten elk veelvoud van zes jaar (getal van de duivel) met speciale rituelen werd gevierd. Volgens sommige cliënten is met zesendertig jaar de cyclus rond (zes keer zes jaar) en moet het leven worden beëindigd. Van tien geïnterviewden hoorden we over cliënten die zichzelf op een verjaardag om het leven zouden moeten brengen. *Zie ook supplement 2, D2 van eerdere Rapportage.*

Een oudere cliënt, die al vele jaren geen contact meer zou hebben met de cult en nu zover was dat zij met haar ervaringen naar buiten wilde komen, gaf het meest uitvoerige exposé over wat zij zich herinnerde van de gangbare “carrière” van cultleden. Zij sprak van vier inwijdingen: *Eerst werd je Duivelskind met zes jaar, dan ben je Niemand. Er is dan een volledige scheiding van “dagpersoonlijkheid” en “cultpersoonlijkheid”. Kinderen leren twee werkelijkheden te onderscheiden. Dat moet op de leeftijd van zes jaar zijn voltooid. Met veertien jaar, vertelde deze cliënt, krijg je een meisjesnaam, ben je weer iemand, dan ben je in opleiding. Eerst leer je dat de cultpersoonlijkheid de dagpersoonlijkheid onder controle heeft, daarna in iemand kruipen. Uit haar uitleg begrijpen we dat dit laatste zoiets is als kunnen hypnotiseren. Als dat lukt, vindt de derde inwijding plaats. De vierde inwijding is die tot priesteres. Lang niet iedereen haalt dat. Je moet dan iets verschrikkelijks doen, waardoor je chantabel wordt. Er wordt net zo lang druk uitgeoefend tot je het toch doet of tot je “kapot” gaat. Zij beschrijft kapot gaan als een extreme vorm van fragmentatie. De cult ontleent hier, zoals cliënt het noemt, *magische energie* aan en je bent onveilig en bruikbaar voor de cult. Dit zijn de meesten, volgens cliënt Die dat verschrikkelijke wel doen *worden de allerhoogsten. Cl: dag- en cultpersoonlijkheid komen dan weer bij elkaar.* Zij leiden het meest normale maatschappelijke leven. Ze genieten van hun rijkdom, die hun was beloofd en die iedereen wordt beloofd, volgens cliënt, als hij of zij alle beproevingen doorstaat.*

Een geïnterviewde beschreef het volgende *inwijdingsritueel*, zoals zij dat van een cliënt had gehoord had:

Er waren veel kamertjes en veel mensen in een grote kamer, mensen met *puntmutsen*. *Hoge puntmutsen* droegen een ketting met een Davidster. Meisjes moesten “*de piemels stijf maken*” van kleinere jongens en werden gedwongen tot seksueel contact, dat wil zeggen de jongens moesten elfmaal in de vagina van het oudere meisje stoten; zonodig werd een stokje aan de penis vastgebonden. Als zo’n jongetje intussen had gehuild moest hij opnieuw elfmaal stoten. Na afloop hiervan kregen de meisjes te horen: *zo, nu zijn jullie nog slechter; je hebt er voor gezorgd dat die jongetjes nu van de duivel zijn*. Tijdens deze bijeenkomst was cliënt verkracht door vijf satanisten van hoge status - *hoge puntmutsen*. Ook was ze gedwongen geweest een *hoge puntmuts af te trekken* (tot een zaadlozing te brengen). De kinderen droegen bij dit ritueel zwarte en witte jurken. Er was gebruik gemaakt van hypnose. Een hoge satanist was voor haar neergeknield en had gezegd: *kijk me aan, hou je ogen open en ontspan je*. Hij zwaaide een stiletto voor haar ogen heen en weer en suggereerde: *als je hier ooit over vertelt, gaat dit mes in je hoofd en in je buik en dat doet daar heel erge pijn, zodat je niet verder kan vertellen*. Op dat moment voelde ze een hevige pijn in die lichaamsdelen. De kinderen hadden toen ook drankjes gekregen. Onder hypnose werd hun verteld dat Jezus was verslagen en Lucifer de macht zou overnemen.

Als een mogelijk onderdeel van het inwijdingsritueel beschrijft deze cliënt nog de volgende gang van zaken: Elektroden waren bevestigd op een ijzeren christuskruis met een zichtbare Christusfiguur. Cliënt kreeg elektrische schokken in de buikstreek toegediend. Dan verschijnt de “Duiwel” zelf. Van te voren was ze verkracht in de “zwarte kamer”. Er was een groot aantal “puntmutsen” bij. *De Duiwel is sterker dan Jezus en God*, kreeg ze ingeprent hierbij.

Vrijwel alle cliënten die zich uitvoerig hebben uitgelaten over rituelen noemden het *huwelijk met de duivel op achttienjarige leeftijd*: hierbij wordt ook een ontmoeting met de satan in scène gezet, waarbij het meisje door hem wordt verkracht. Het geldt als een van de belangrijke gebeurtenissen in het leven van deze vrouwen (parodie op het *huwelijk met de gemeente? Nonnen als de bruid van Christus*). Er is altijd een zeer groot aantal mensen bij aanwezig. De volwassenen dragen -volgens een cliënt - een “KKK-achtige” uitmonstering met paarse gewaden en zwarte kappen.

Dezelfde cliënt vertelde ook in een ritueel gedwongen te zijn tot masturbatie, waarbij na afloop gezegd werd dat alleen duivelskinderen orgasmen krijgen. Ook werden daar foto’s en video-opnamen van gemaakt.

Eén geïnterviewde hoorde van twee van haar cliënten over een rituele dag waarop alle vier elementen gebruikt worden in een groot offerritueel: verdrinken (water), verbranden (vuur), levend begraven (aarde), laten stikken (lucht).

4.1.2.2 Misleidingen tijdens de rituelen

Er zijn veel aanwijzingen voor opzettelijke misleidingen van de kinderen. Sommige cliënten doorzien dat, soms meteen, maar meestal later.

Zo zag een cliënt mannen tijdens een bijeenkomst door muren of ramen stappen. Heel vaak waren de kinderen dan gedrogeerd, meent deze cliënt zich te herinneren.

Een andere cliënt kwam ook achteraf tot het inzicht dat zij misleid was: zij beviel zogenaamd van een puppy (hondje). Later herinnert zij zich vaag dat van tevoren een hond is gedood en een puppy uit de hond is gehaald en dat er iets bij haar naar binnen is geduwd.

Door dezelfde cliënt werden ook een schedel met lampjes en bewegende kaken (als ware het een beest), een wezen met duivelskleding en een masker met bewegende mond en klauwen achteraf als fake herkend.

4.1.2.3 Verwantschap met hekserij

Cults lijken veel ontleend te hebben aan de hekserij zoals hoogtijdagen en rituelen. Net als het satanisme zou de hekserij vele lagen kennen, met name de witte en de zwarte hekserij. Mensen die daar gevoelig voor zijn zouden gemakkelijk naar de duistere kant worden getrokken. De witte hekserij is deels ook een dekmantel voor de duistere kant, meent een cliënt van een geïnterviewde, die zegt veel van hekserij te weten en zich inmiddels heeft losgemaakt van de cult.

Als rituelen die zowel bekend zijn bij satanisten als in de hekserij, zij het in verschillende uitvoeringen, noemt deze zelfde cl:

- *Het verwekken van leven in de nacht van 30 april op 1 mei (Walpurgisnacht/Beltane) en het offeren van datzelfde leven in de nacht van 31 oktober op 1 november (Samhein - spreek uit: Sawain) zou veel worden gepraktiseerd binnen bepaalde stromingen van de hekserij.*
- *Beltane, het feest wat duurt van 30 april tot 1 mei, representeert de grote vruchtbaarheidsrite van het leven.*
- *Samhein is de dag van de dood, maar met de belofte van de wedergeboorte. Het is natuurlijk ook de nacht dat het leven en de dood elkaar als het ware raken: het is het heksennieuwjaar.*

Dit zijn overigens dagen die alle zowel in de hekserij als in de oude Keltische cultuur bekend zijn.

4.1.2.4 Een hiërarchie met satan aan het hoofd

Inherent aan rituelen is dat ze een bepaalde (hiërarchische) orde bevestigen. De rituelen zoals door srm-cliënten beschreven verwijzen naar een strakke sektehiërarchie met satan als almachtige daarboven geplaatst. Een aantal cliënten deden hier mededelingen over aan geïnterviewden.

Nogal eens gehoord door geïnterviewden zijn toespelingen op hoge posities van ouders en op mogelijke eigen uitverkorenheid voor een hoge positie, met de daaraan verbonden macht, onder bescherming van satan.

Zo vertelde een cliënt dat zij haar vader, die een tamelijk hoge positie had in de sekte, zou moeten opvolgen.

De volgende getuigenis gaat over beproevingen die men moet doorstaan om een hoge positie in de sekte te bereiken:

Cliënt was al vroeg bijgebracht, dat alleen wie de *dood in de ogen had gezien* later een hoge positie in de sekte zou krijgen. Daarom werden er grote risico's genomen, waarbij nu en dan ook slachtoffers vielen. Zo werden soms opzettelijk vergiften toegediend, zei ze. Ze vertelt een keer een spiercontracterend middel geïnjecteerd te hebben gekregen. Toen is ze *door haar angst heen gegaan*. Ze zegt hieraan haar hoge status in de sekte te danken te hebben. De leden van de sekte denken door satan beschermd te worden.

Het doorstaan van beproevingen en de belofte van macht en rijkdom, dragen bij, zoals alle initiatieriten, tot binding aan de cult.

Een cliënt nam deel aan rituelen. Zij had daarin de rol van *Diana, de godin van de jacht*. Zij brengt *de kelk met bloed naar binnen* en zij is *de enige, die gemeenschap heeft met de priester*, die tevens haar vader is. *Het is een eer om Diana te zijn*. Cliënt zegt dit ook zo te beleven. Zij vreest, dat zij langzamerhand wat te oud wordt en vervangen zal worden door jongeren. Ze merkt dat dit nu al gebeurt. Ze vermoedt, dat dit ook met haar moeder is gebeurd destijds.

Een cliënt moest door een vuur lopen. Ze had het graag gedaan, want dan was ze één van *hen!* Haar been was ernstig verbrand. Geïnterviewde heeft inderdaad een litteken van een ernstige brandwond gezien. Dit is met plastische chirurgie behandeld.

4.1.2.5 Niet alle ritueel misbruik is satanisch

Soms hoorden we beschrijvingen van bijeenkomsten, waarin het satanistische element leek te ontbreken.

De beschreven bijeenkomsten en handelingen hebben weliswaar een ritueel karakter, maar wat ontbreekt is de "plechtige sfeer", de beschrijvingen van bepaalde kleding en soms ook de aanwezigheid van andere kinderen en vrouwen. Het heeft meer het karakter van een geritualiseerde orgie. Ook indoctrinaties worden niet zo expliciet genoemd.

De in hoofdstuk 2, pag. 19 genoemde cliënt, die het had over het opzettelijk creëren van dissociaties leek tot zo'n groep te behoren. Bij haar was er wel sprake van min of meer geritualiseerd groepsmisbruik en pornoproductie, doch het satanistische element was niet expliciet aanwezig. Vader en een zus van vader waren er bij betrokken en wellicht ook moeder. Na een zwangerschap van vier maanden zou door vader op brute wijze een abortus zijn opgewekt. Over een offer wordt niet gesproken.

Wel beschreef zij veel van de ook door de vermoedelijke srm-cliënten genoemde gangbare praktijken. Zo zou zij ook vaak gedwongen zijn tot het drinken van roesverwekkende drankjes.

4.2 Werven van nieuwe sekteleiden

Iedere sekte dient aan ledenwerving te doen om te blijven bestaan. De meeste sekten streven bovendien naar groei om hun invloed te vergroten en/of hun positie in de wereld te versterken. Volgens alle cliënten die hier iets over zeggen gaat het steeds om multi-generationale groepen, waardoor de natuurlijke aanwas voor een groot deel tegemoet komt aan de behoefte aan nieuwe leden. Verreweg het meest genoemd wordt dan ook dat één of beide ouders in de cult zaten, die hun kind of kinderen gewoon meenamen. Soms werd ook een ander familielid genoemd die cliënt in de cult had gehaald.

Een klein aantal cliënten deed echter ook mededelingen over het actief werven van novieten.

Een cliënt vertelde dat zij hoer moest worden om nieuwe mensen, door seks met ze te hebben, te werven voor de sekte. Dan zou zij heks worden. *Zij was door de duivel uitgekozen om te helpen de macht van de duivel en het kwaad op aarde te vergroten. Zelf zou zij daarin een hoge positie gaan vervullen.*

Als kind leerde men ook “te bekeren”, net als de christenen, zo vertelde een cliënt. Zo moesten ze proberen andere kinderen naar de sekte te lokken door ze voor te houden, dat ze daar meer veiligheid zouden krijgen. Ze moest daarvoor kinderen uitzoeken, die het thuis niet goed hadden. Soms ging één van de “drie Wijzen” mee om kinderen te “bekeren”, zo vertelde ze. Cliënt zou later ook een Wijze kunnen worden, zo was haar verteld. De meegelokte kinderen zouden altijd geofferd worden, volgens cliënt

Een oudere cliënt die zegt al lang geleden met de cult te hebben gebroken vertelt: *nieuwe leden worden geworven door “kindverleidsters”. Degenen die daar gemakkelijk op ingaan zijn daarna ook het gemakkelijkst in de cult op te nemen.*

Een paar geïnterviewden die verscheidene srm-cliënten in behandeling hebben of hebben gehad, zeggen van diverse cliënten hier overeenstemmende mededelingen te hebben gehoord. De strekking hiervan zoals weergegeven door deze geïnterviewden is als volgt:

Geïnterviewde A:

Vaak worden totaal onschuldige mensen in de praktijken van de cult getrokken. Dit kan gebeuren doordat een cultlid deze persoon kent en meeneemt naar een, op het eerste oog onschuldig feest. Deze man krijgt daar drugs of drank aangeboden en vervolgens, waarschijnlijk onder invloed, weet hij niet meer goed wat hij doet. Meestal wordt zo iemand dan gedwongen seks te hebben met vrouwen of kinderen. Meestal worden daar opnames van gemaakt waarmee de man in kwestie later gechanteerd kan worden. Dit gaat van kwaad tot erger en voor hij het weet zit hij vast in de cult en moet meedoen aan afschuwelijke praktijken. Dan kan je niet meer terug, ben je medeplichtig gemaakt aan deze praktijken.

Het komt ook voor dat iemand van de cult iemand uitzoekt die bijvoorbeeld financieel moeilijk zit en aanbied zijn of haar schulden te voldoen. Deze neemt het aanbod aan, wat ook van kwaad tot erger gaat. Tenslotte zit de persoon vast in de cult.

Geïnterviewde B:

Het “werven” van nieuwe cultleden gaat erg doordacht en vaak worden mensen met een bepaalde positie uitgekozen, mensen die een bepaalde status hebben en die deze niet willen verliezen, dus vanuit die status meewerken en vervolgens gevangen zitten in de cult.

Alle mogelijke manieren die de cult gebruiken om nieuwe leden te werven gaat gepaard met manipulaties, intimidaties en chantage. Er wordt ook op het gevoelsleven ingespeeld, zo ook op die van dierbaren: “wat zou ... (een dierbare) ervan vinden als jij dit of dat doet? Hoeveel pijn zal hij of zij hebben als hij of zij weet dat jĳ deze afschuwelijke dingen doet, dan zal hij of zij zeker willen scheiden.”

Hoofdstuk 5 Opmerkingen over de organisatie van en de binding aan cults

Dit hoofdstuk heeft een wat ander karakter dan de voorgaande. Het verwijst naar enkele uitspraken van cliënten over de onderwerpen in titel van dit hoofdstuk. Verder geeft het vooral de sterk overeenkomende veronderstellingen weer van de geïnterviewden, die zich over deze onderwerpen hebben uitgesproken op grond van wat hun cliënten hierover aangaven, en het verwoordt voorlopige conclusies, die wij - het verkregen materiaal in samenhang overziend - menen te mogen trekken. In het afsluitende hoofdstuk 6 gaan we daar op door.

5.1 Differentiaties binnen de cult

Van een aanzienlijk aantal geïnterviewden kregen we te horen dat er volgens hun cliënten naast de rituele bijeenkomsten in engere zin, verbonden met het satanisme, ook andere typen bijeenkomsten plaatsvonden, die door hun vaste verloop weliswaar een ritueel karakter hadden, maar welke toch beter als orgiën kunnen worden gekenschetst. Op deze andere bijeenkomsten kwamen voor een deel dezelfde mensen, maar deels ook anderen.

Verscheidene geïnterviewden hoorden expliciete verwijzingen naar het nazisme: nazi-symbolen, uniformen, met name laarzen.

Sommige geïnterviewden kregen beschrijvingen van cliënten over de interne organisatie van hun cults. Zij hadden het beeld gekregen van een organisatie waarin de satanistische cult centraal stond en waarin satanistische rituelen plaatsvonden die er toe zouden dienen om zich te verbinden met satan. Door middel van het verkrachten en offeren van onschuldige dieren en kinderen en jonge vrouwen, het drinken van hun bloed en het eten van hun vlees zou men beheersing krijgen over “de zwarte krachten” ofwel “zwarte magie”. Juist ook het ondergaan van hevige pijn zou toegang geven tot een gebied wat voor christenen taboe is - het occulte -, dan wel occulte krachten losmaken. (De vraag in hoeverre de volwassenen hier zelf allemaal in geloven of dit alleen voorwenden met het doel de jonge leden in hun volledige macht te krijgen valt aan de hand van ons materiaal niet te beantwoorden. Ons komt als aannemelijk voor dat in vroeger tijden, in hun oorsprong satanistische sekten wel degelijk gevormd werden door oprechte gelovigen en praktikanten van een satansleer welke toegang zou verschaffen tot het beheersen van occulte krachten, maar dat in de huidige tijd zowel gelovigen als veinzers deel uitmaken van deze cults). Naast de “inner circle” van “echte” cultleden - de satanisten - zouden er ook min of meer marginale cultleden zijn, die geen directe toegang hebben tot de rituele bijeenkomsten, maar die, volgens een getuigenis, soms wel als toeschouwer en gedeeltelijke participant bij sommige rituelen aanwezig waren.

Deze min of meer “marginale” leden of “consumenten” werden in de gelegenheid gesteld de kinderen op alle denkbare manieren te misbruiken. Heel vaak werd er bij verteld - meestal door kindalters - dat er camera’s aanwezig waren. Dit maakte alle deelnemers chantabel en daarmee in de macht van de cult, aldus het beeld wat ons werd geschetst. Meisjes en jonge vrouwen horende tot de cult - de cliënten dus van de geïnterviewden - zouden vrijwel altijd als prostituee worden geëxploiteerd. (Zie ook de *Rapportage van een onderzoek, supplement 2, (G6)* op deze site.)

Consistent met het voorgaande onderscheidde de twee geïnterviewden die het uitvoerigst waren en gelijklopend over dit onderwerp drie typen bijeenkomsten/groeperingen:

In de *eerste plaats de rituele bijeenkomsten*. Hoofdpersonen waren daar de “puntmutsen”, de echte satanisten, die samen de cult vormden. Zij praktiseerden rituelen, zoals eerder omschreven. In dit rituele kader werden ook aan de praktijk van de hypnose ontleende technieken toegepast en bracht men zichzelf, zowel als de kinderen en jonge meisjes onder invloed van bewustzijnsveranderende middelen.

In de *tweede plaats* waren er de *sadomasochistische orgiën*, waar kinderen en jongeren de belangrijkste en gedwongen slachtoffers waren. Instrumenten en gebruiken bekend uit de s.m.-scène werden hier genoemd. Meisjes en vrouwen werden door en in deze groepen ook als prostituee geëxploiteerd.

In de *derde plaats* waren er de bijeenkomsten waar nazisymbolen prominent aanwezig waren. Foltermethoden werden beschreven, die aan die van de nazi's doen denken: elektrische schokken toedienen, hoofd onder water duwen, aan de armen ophangen, trappen met laarzen. Hakenkruisen werden signaleerd.

Het zouden verschillende groepen zijn, maar de overlap in groepsleden zou groot zijn tussen deze groepen. De “neonazi's” zijn vooral actief omstreeks 4 en 5 mei, zo vertelde één van de geïnterviewden. Zij dragen laarzen en dergelijke, hebben het in minachtende of vijandige termen over Joden en zeggen tegen cliënt dat zij een kind van een Jood is, aldus een van die geïnterviewden .

5.2 Hechting aan de cult

In eerdere hoofdstukken werden al de indoctrinerende en chanterende manieren besproken waarop kinderen lijken te worden gebonden aan de cult. Voorbeelden van binding door chantage, bijvoorbeeld door de dreiging dat een geliefd persoon of dier zal worden gedood als men de cult zou verlaten of doordat men er van is overtuigd of vermoedt dat men een kind in de cult heeft. (Zie *Hoofdstuk 2,1.3*. Tot welke consequenties de gedachte dat er wellicht een eigen kind in de cult verblijft kan leiden en hoe manipuleerbaar dit iemand kan maken werd in deze *paragraaf 1.3* uitvoerig beschreven.)

Een essentiële boodschap in de indoctrinatie lijkt te zijn: de wereld buiten de cult is gevaarlijk, slecht en je vijandig gezind. Door je eigen slechtheid en het feit dat je een Satanskind bent hebben God en Jezus zich allang van je afgewend. Alleen wij (de cult) kunnen voor je zorgen en je beschermen. Buiten de cult is er geen leven voor je mogelijk. Binnen de cult - verscheidene cliënten zinspelen hierop - is er een belofte van latere grote macht en rijkdom mits men alle beproevingen doorstaat.

Er worden echter ook positieve ervaringen in de cult beschreven. Eén voorbeeld hiervan - al eerder besproken in *Hoofdstuk 3,4.4.1* - werd gegeven door de cliënt die memoreerde dat het in de kring zingen van de liedjes een moment van plezier en ontspanning gaf.

Maar daarnaast is er wel degelijk sprake van hechting aan bepaalde volwassenen in de cult. Net zoals er ook bij kinderen die opgroeien bij mishandelende en misbruikende ouders toch altijd - ondanks de evidente onveiligheid - een (onveilige) hechting ontstaat aan die ouders, zo is die er ook aan de cult, of althans bepaalde personen in de cult. Er zijn altijd wel schaarse momenten van positieve bejegening, maar het belangrijkste van alles: uiteindelijk zijn er voor het hulpeloze kind alleen die ouders, respectievelijk de cult die nog enige verzorging en bescherming geven. Verscheidene geïnterviewden hoorden van hun cliënten over “cultouders”, die niet hun biologische ouders waren. Een aantal kindalters van zo'n cliënt voelden zich veilig bij deze “ouder” of “ouders”.

Hierbij leek te zijn gebruikgemaakt van het dissociatiemechanisme. Het bijzondere van de Dissociatieve Identiteitsstoornis is dat de tegenstrijdige gevoelens in een onveilige hechting uitgesplitst worden over verschillende alters. Daardoor blijkt het mogelijk dat sommige

kindalters veiligheid ervaren bij zorgende alters van volwassen cultleden, die eveneens gedissocieerde persoonlijkheden zijn. Zodra één van diens mishandelende alters zich manifesteert verdwijnt het kindalter weer naar “achteren” en komt een alter naar “voren”, welke zich blootstelt aan de mishandeling. Onze veronderstelling is dat tenminste een groot deel van de volwassen cultleden, daar waar zij eerder net zo zijn getraumatiseerd als hun huidige slachtoffers, eveneens een dissociatieve identiteitsstoornis hebben. In het kader van deze rapportage voert het te ver om de gecompliceerde interacties die daarbij spelen hier uitéén te zetten. Elders op deze site is een uitgewerkt voorbeeld te vinden onder de titel *De illusie van de liefdevolle en betrouwbare beschermer*.

Een ander voorbeeld van “opgesplitste ambivalentie” constateerden we bij de cliënt, waarvan een kindalter zeer gehecht was aan haar teddybeer, welke laatste voor andere alters juist een reminder was van verplichtingen en dus juist negatieve gevoelens opriep. (Zie *Hoofdstuk 2, 2.2.1.5, De complexiteit van cue-conditioning*)

5.3 Vermoedens en meningen van geïnterviewden omtrent contacten tussen verschillende sekten

Er lijkt geen sprake van een strak hiërarchische internationale organisatie. (Met in de top een leider die rechtstreeks in contact met satan staat, zoals de meeste kinderen is wijs gemaakt). Vele slachtoffers zijn deze mening overigens wel toegedaan.

Veeleer moet gedacht worden aan een losse netwerkstructuur, waarin informele contacten, ook grensoverschrijdende contacten, bestaan tussen diverse cults. Gegeven het feit dat 15 van de 28 geïnterviewden mededelingen hebben gekregen over internationale bijeenkomsten en dat 12 geïnterviewden alters van cliënten hebben leren kennen die uitmuntend een vreemde taal spreken - meestal Engels - maken dit geloofwaardig.

Zoals elke over een groot gebied verspreide cultuur gezien kan worden als een netwerk van formele, maar vooral informele contacten tussen individuen en tussen subculturen met elk hun eigen kenmerken en gewoonten, welke samen de grote, omvattende cultuur vormen, zo manifesteert de cultuur van het satanisme zich in een variëteit aan cults met sterk overeenkomstige praktijken en fundamentele overeenkomsten in geloofsleer, maar elk hun eigenheid bewakend. Hoe zeer bepaalde beschreven rituelen van de vele verschillende cults, de manieren van indoctrinatie en de teksten die daarbij worden gebruikt ook op elkaar lijken, er zijn altijd kleine verschillen. Het duidelijkst is dat bij ons tot uiting gekomen in de teksten bij diverse overeenkomstige eedafleggingen. (Zie *Hoofdstuk 3, 3.1 t/m 3.5*).

Het satanisme kent een zeer, zeer lange geschiedenis, even oud als het christendom. (Zie *de gemakkelijk toegankelijke en moderne publicaties hierover, vermeld aan het eind van deze publicatie*.) In termen van cultuur zou men kunnen zeggen dat de cultuur van het satanisme een (ondergrondse) subcultuur is van een veel grotere, omvattender cultuur, namelijk de westers christelijke, die mee is geëvolueerd met deze omvattende cultuur en even zo zeer is gemoderniseerd en glocaliseerd.

Uiteindelijk leven cultleden ook gewoon in deze omvattende westerse cultuur. Het is dan ook eigenlijk vanzelfsprekend dat cults vanuit hun aard contacten hebben met of in bepaalde criminele circuits. Op één of andere manier zullen dergelijke cults inkomsten moeten genereren en dat moet dan wel via illegale wegen. Twintig geïnterviewden hoorden sterke aanwijzingen voor pornoproductie, waaronder kinderporno. Zestien geïnterviewden kregen expliciete mededelingen over gedwongen prostitutie, ook en juist van kinderen. Vijfentwintig geïnterviewden kregen mededelingen van hun cliënten over gedwongen middelengebruik. (Zie ook de *Rapportage van een onderzoek, supplement 2, (II)* op deze site).

In de literatuur over ritueel misbruik in groepsverband worden ook groepen beschreven die vergelijkbare rituele praktijken uit zouden oefenen, maar waar het satanistische element ontbreekt. Het lijkt dan te gaan om volwassenen die helemaal niet in satanisme of iets dergelijks geloven, maar de satanistische cults imiteren om volledige macht te krijgen en ook te behouden over kinderen en jonge vrouwen, die zij op alle mogelijke manieren misbruiken. Is er een uitstralend effect van de hier besproken “echte” cults? Twee van de geïnterviewden had met een cliënt te maken gehad, die slachtoffer van zo’n groep leken te zijn. Deze cliënten beschreven wel min of meer geritualiseerd groepsmisbruik, doch het expliciet satanistische element ontbrak, evenals de daarbij horende “plechtige sfeer”, verwijzingen naar bepaalde kleding en de aanwezigheid van andere kinderen. Eén van deze cliënten liet ook teksten zien die verwant zijn aan de die van “echte” satanistische sekten. Ze missen echter toespelingen op satan of de satanistische geloofsleer. Zie voor deze teksten zelf par.3.3.7 van hoofdstuk 3. De bijeenkomsten hadden meer het karakter van geritualiseerde orgiën. Wel leek er sprake van pornoproductie. Cliënten zouden regelmatig zijn gedwongen tot het drinken van roesverwekkende drankjes. In minstens één van deze gevallen zouden vader en een zus er bij betrokken zijn en wellicht ook moeder. Na vier maanden zwangerschap zou door vader op brute wijze een abortus zijn opgewekt. Over een offer werd hierbij niet gesproken.

Hoofdstuk 6 Samenvatting en conclusies

Er bestaat een cultuur die seksueel ritueel misbruik cultiveert. In dit afsluitend hoofdstuk noemen wij alleen de naar onze mening belangrijkste en meest overtuigende bevindingen, verkregen uit de interviews met achtentwintig hulpverleners die (in veruit de meeste gevallen) lange tijd bemoeienis hebben gehad met in totaal honderdnegen mensen, die aangeven slachtoffer te zijn of te zijn geweest van ritueel geweld in een groepsverband. We eindigen het hoofdstuk met enkele opmerkingen van meer speculatieve aard met betrekking tot de plaats en inbedding van deze zogenoemde cults in de samenleving.

Het waarheidsgehalte van de vele getuigenissen van cultgeweld is per geval niet vast te stellen. Dit zou alleen mogelijk zijn met behulp van betrouwbare en onafhankelijke waarnemers. De aard van het gebeuren waar het hier om gaat maakt dit echter ondenkbaar. De gegevens die wij verkregen hebben door middel van uitvoerige interviews met behandelaars van mensen die in de loop van hun behandeling aangaven dat zij slachtoffer waren van seksueel ritueel misbruik*, hebben door hun consistentie en overeenkomsten tot de ons inziens onontkoombare conclusie geleid dat er (ook) in Nederland een cultuur bestaat die seksueel ritueel misbruik cultiveert. Wanneer men te maken krijgt met dit soort getuigenissen dient men er dan ook rekening mee te houden dat menig betrokkene wel degelijk slachtoffer is van één of andere vorm van georganiseerd seksueel geweld. Anders gezegd: ritueel misbruik bestaat. (Tot deze gevolgtrekking kwamen we ook al op grond van de gecategoriseerde bevindingen, besproken in de eerder op deze site gepubliceerde *Rapportage van een onderzoek*. Zie met name het *commentaar* aan het eind van deze rapportage.)

Op de hiernavolgende pagina's bespreken we de meest overtuigende gegevens. Voor de goede orde: het gaat hier in alle gevallen om gegevens die afkomstig zijn van cliënten die aangeven slachtoffer te zijn (geweest) van seksueel ritueel misbruik. We maken daarbij het volgende onderscheid:

1. Door behandelaars zelf gekregen signalen, los van hun cliënt, die een gedeeltelijke bevestiging vormen van hetgeen hun cliënt heeft verteld.
2. Gegevens die in hun gezamenlijkheid wijzen op het bestaan van een (sekte) cultuur opgesplitst in vele min of meer autonome subculturen, die seksueel geweld jegens kinderen en volwassenen "cultiveren".

* Onder seksueel ritueel misbruik verstaan we seksueel geweld met een ritueel karakter, gepleegd in groepsverband en door meerdere groepsleden. De meeste slachtoffers zeggen dat zij ook zijn gedwongen tot actieve deelname aan de rituelen of aan het plegen van geweld tegen mensen of dieren.

6.1 Door behandelaars zelf gekregen signalen, dus los van hun cliënt, die een bevestiging vormen van hetgeen hun cliënt heeft verteld

We noemen hier alleen de meest overtuigende.

a) Twee behandelaars die er door een toevallige samenloop van omstandigheden achter kwamen dat hun cliënten slachtoffer waren geweest - de één in een ver verleden, de ander meer recent - van eenzelfde groep. (De slachtoffers noemden, onafhankelijk van elkaar, dezelfde naam van de sekteleider, eenzelfde kenmerkende lichamelijke beschadiging bij deze leider, eenzelfde straat waar de groep bijeenkwam, eenzelfde ambiance qua interieur en exterieur). Zie voor een uitvoeriger toelichting en beschrijving de paragraaf getiteld "**Zijn u wel eens namen van geweldplegers bekend gemaakt**"? (Vraag 5a in hoofdstuk 1).

b) Twee cliënten van eenzelfde behandelaar beschreven onafhankelijk van elkaar een kennelijk zelfde "evangelische gemeente", welke een schaduwbestaan bleek te hebben of te hebben gehad als cult. (Dezelfde plaats, zo goed als zeker dezelfde voorganger/cultleider. De ervaringen van de ene cliënt dateerden van veel eerder dan van de tweede. Zie verder de paragraaf "**Zijn u wel eens plaatsen, waar bijeenkomsten plaats zouden vinden, bekend gemaakt**"? (Vraag 5 in hoofdstuk 1).

c) Drie andere geïnterviewden hoorden van twee van hun cliënten onafhankelijk van elkaar eenzelfde naam in een context van zodanige bijzonderheden, zoals maatschappelijke functie - in één geval een pastoor - en positie in de cult, dat zij daarin overtuigende aanwijzingen zagen dat het hier om dezelfde persoon ging.

d) Een geïnterviewde werd op haar website, e-mail en sms herhaaldelijk bedreigd met een beeld van iemand die was opengesneden met de tekst: "zo zal je eindigen". Via sms werd zij bedreigd, met de teneur, bemoei je niet met haar, anders loopt het slecht met je af. Het is onwaarschijnlijk dat cliënt zelf de bedreigingen verzond. Dit is uitgezocht aan de hand van het IP-nummer. Dit leidde naar (*naam aan ons bekend gemaakt*). Deze was door **twee** van haar cliënten onafhankelijk van elkaar al eerder als een dader/verkrachter genoemd.

e) Een geïnterviewde was veelvuldig ("tientallen keren") telefonisch bedreigd - ook doodsbedreigingen - met de bedoeling haar bemoeienissen met een met name genoemde cliënt te doen stoppen, zowel door mannen als door vrouwen. In die tijd had zij ook de politie op hoogte gesteld van bepaalde ervaringen. Ook de instantie, waar geïnterviewde werkzaam was werd telefonisch onder druk gezet om de medewerkster haar verklaringen aan de politie te doen intrekken. Uiteindelijk heeft zij dit dan ook gedaan.

f) De getuigenis van een cliënt dat zij zojuist gevolgd zou zijn onderweg naar haar behandelaar door twee mannen van de cult en het kort daarop verschijnen van twee mannen aan de deur bij therapeut. Er waren sterke aanwijzingen dat het hier om dezelfde mannen ging. Zie voor uitvoeriger beschrijving hoofdstuk 1, de paragraaf "**Bent u zelf wel eens benaderd door iemand, die bij u de indruk wekte bij een satanistische sekte o.i.d. betrokken te zijn?**"

g) Een geïnterviewde verliet de spreekkamer (in zijn huis) om voor cliënt en hemzelf koffie te halen. Cliënt bleef dus even alleen achter. Onmiddellijk achter de deur van zijn spreekkamer in de gang van zijn huis zag hij bij het verlaten van de kamer een dode, bebloede duif liggen. De duif lag in een ring van veren, die een nauwkeurige cirkel rondom het dier vormden. Zie voor een uitgebreidere beschrijving dezelfde paragraaf in hoofdstuk 1.

h) Bij twee cliënten, die volgens eigen zeggen meerdere gewelddadige abortussen hadden ondergaan maar officieel geen kinderen hadden werd bij gynaecologisch onderzoek

vastgesteld dat er één of meer bevallingen moeten zijn geweest. In één geval werd een zwaar beschadigde baarmoeder geconstateerd.

6.2 Gegevens die in hun gezamenlijkheid wijzen op het bestaan van een (sekte)cultuur

6.2.1 Teksten

Het meest overtuigend voor de beïnvloeding door een gemeenschappelijke of overeenkomstige cultuur zijn voor ons de teksten weergegeven in hoofdstuk 3.

Het betreft teksten die cliënten naar eigen zeggen te horen hebben gekregen in de cult en die zij hebben opgeschreven, uitgesproken of soms gezongen in aanwezigheid van hun behandelaars (de geïnterviewden) of per e-mail aan hun behandelaar hebben toegestuurd. De bescherming van cliënten, zowel als van de geïnterviewden maakt dat wij slechts een beperkte selectie hieruit hebben kunnen weergeven. Dat is dankzij enkele cliënten die hier wel mee in de openbaarheid wilden en durfden te treden, zij het anoniem.

Het geheel getuigt van een raffinement en doordachttheid, welke het voor ons uiterst onaannemelijk maken, dat we hier uitsluitend te maken hebben met het product van “een verwarde geest”, van hallucinaties en van suggesties. Zij verraden een analyserende wijze van denken, wat een helder bewustzijn vereist en vrijwel onmogelijk deel kan uitmaken van buiten het bewustzijn verlopende processen.

In hun totaliteit verwijzen met name de lange teksten (van “kinderversjes” en van de eedafleggingen of beloften, (zie hiervoor hoofdstuk 3, de paragrafen 3.4.2, 3.4.3 en 3.4.4) van verschillende cliënten afkomstig, op steeds dezelfde doelstellingen:

- Honderd procent loyaliteit, i.c. absolute gehoorzaamheid aan een groep.
- Garantie van geheimhouding van wat binnen deze groep plaatsvindt.

Draconische straffen worden bij overtreding van regels in het vooruitzicht gesteld.

Directe en indirecte verwijzingen naar satan, satanisme en omkering van de gangbare waarden vinden we in diverse teksten, zowel in korte als in de lange teksten.

Alvorens hier voorbeelden van te geven eerst nog iets over de geloofsleer, de satansleer waar diverse cliënten mededelingen over deden.

Er is een herkenbare geloofsleer in de getuigenissen te vinden. Uitspraken van twee cliënten van verschillende behandelaars die hier het uitvoerigst over waren:

Aan God is slechts één enkel mens geofferd: Jezus. De duivel vraagt ook offers. Hoe meer mensen worden geofferd aan hem, hoe beter hij tegen God is opgewassen. Dankzij de vele mensenoffers zal de duivel daarom uiteindelijk winnen van God. Het gaat daarbij om het offeren van onschuldigen. Jezus was zonder zonde, maar een pasgeboren baby ook. Juist zo'n offer vergroot de macht van Satan.

Een andere geïnterviewde kreeg iets vergelijkbaars te horen. Deze geïnterviewde geeft een aantal statements welke zij heeft gehoord van een cliënt:

Buitensporige seks, het doen van kwaad is goed in de ogen van de duivel en geeft kracht en aanzien; hoe onschuldiger het offer, hoe aangener dat is in de ogen van de duivel; alles wat zwak is, is verachtelijk. Het getuigde van grote kracht als je

tijdens de ergste martelingen geen uiting van pijn of angst vertoonde. Alle christelijke waarden moesten worden omgedraaid ; door de kruisiging had satan Jezus overwonnen; het was het bewijs van zijn overwinning; Jezus is nooit opgestaan. Cliënt zou door Satan zijn uitverkoren voor een hoge positie.

Uitspraken over uitverkoren zijn worden veel gedaan.

Er zijn gevarieerde opvattingen over het “einde”. De teneur is ongeveer dezelfde. Men zal alleen als sekte overleven. De wereld, althans de mensen gaan ten onder. Ook hoorden enkelen van beloften van grote rijkdom en macht later in hun aardse leven als zij alle beproevingen hebben doorstaan. De beschrijvingen van de rituelen, waaraan men als kind en adolescent was onderworpen doen in dit verband aan initiatieriten denken. *Zie verder 3.3.1 in hoofdstuk 3 en paragraaf 4.1 in hoofdstuk 4.*

Nauw verbonden aan de satansleer is het occultisme. Centraal staat de gedachte dat extreme pijnervaringen occulte krachten of wel magische energie losmaakt. Hoe jonger en onschuldiger het slachtoffer, hoe sterker het effect. Het geeft toegang tot de wereld van het occulte, wat het christelijk geloof verbiedt. *Zie voor meer details hoofdstuk 3, 3.2.1*

6.2.1.1 Korte teksten

Dan nu voorbeelden van teksten.

Twee voorbeelden van teksten, waarvan de eerste door twee geïnterviewden was gehoord:

Anod sibon mecap. Dit betekende, zo was haar geleerd, *er zal nooit vrede voor je zijn.* Keren we de lettervolgorde om, dan staat er: *Dona nobis pacem*, wat betekent: *Geef ons vrede.* Zowel de vorm als de betekenis is dus omgedraaid. Ongeveer het zelfde was gebeurd met de door haar herhaalde zin: *ile ile amal inatchabas.* Dit zou betekenen: *je zult alleen gelaten worden.* Draaien we de woorden om, dan lezen we: *eli eli lama sabachtani*, hetgeen betekent: *Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten.*

Deze twee zinnen schreef cliënt zelf op en had ze uit het hoofd moeten leren met hun zogenaamde betekenissen.

Ook een andere geïnterviewde had de hierboven genoemde zin *Anod sibon mecap* van een cliënt te horen gekregen.

Eveneens van veel doordacht raffinement getuigt het zinnetje *Rood laat taal leeg, geel laat taal door*, wat in combinatie met een getekend visueel symbool een cue was om een bepaalde tekst op te dreunen, welke een opdracht tot rapporteren aan de cult bevatte over wat ze in de buitenwereld aan “vergiftigende” informatie had gekregen. “*Rood laat taal leeg, geel laat taal door*”. Rood verwijst hier naar het verbod tot spreken over satan en de cult (Rood laat taal leeg); geel verwijst naar het rapporteren van de “leugens” uit de buitenwereld die bedreigend zijn voor de cult, maar die wel moeten worden gemeld aan de cultleiders (Geel laat taal door). Lees de woorden “rood laat taal leeg” van achter naar voren, en er staat het tweede stuk van de zin.

Zie voor de uitvoerige bespreking hoofdstuk 3, paragraaf 3.4.3.1.

Dit raffinement geldt trouwens ook voor twee door meerdere cliënten beschreven dan wel gedemonstreerde wijze van communiceren:

a) communicatie door middel van een soort morsetaal, via piepjes.

b) bepaalde (onopvallende) vinger- en handsignalen.

Zie voor de uitvoerige bespreking hoofdstuk 2, paragraaf 2.3

Veel geïnterviewden hadden de ervaring dat hun cliënt tijdelijk niet in staat bleek te spreken of verstaanbaar te spreken. Een behandelaar maakte soms mee dat haar cliënt de letters van een zin in omgekeerde volgorde uitsprak. Dat had ze (bepaalde alters?) geleerd, want het ging heel vlot. Dat gebeurde enkele keren bij geïnterviewde. Bij lezing van de omgedraaide woorden bleek er te staan: *ik kan niet praten*.

Een andere keer stond er: *waar bemoei je je mee*.

6.2.1.2 Opdrachten/beloften

Alle behandelaars zijn bij hun cliënten gestuit op overeenkomstige opdrachten. Bij drie van hen (er is geen enkele aanwijzing dat zij elkaar kenden), die ongewoon veel informatie hebben verstrekt aan hun behandelaars in de loop van hun lange behandeling zijn ook de overeenkomsten in een aantal details opvallend. De teksten van de opdrachten en van de daaraan verbonden beloften (in de vorm van een eed aan satan) en die van de liedjes, waarin de opdrachten en beloften in kinderlijke bewoordingen zijn verwerkt, welke de drie cliënten onafhankelijk van elkaar verwoordden zijn niet identiek. Er zijn echter wel identieke zegswijzen in aan te wijzen en er zijn opvallende structurele overeenkomsten. Zo komen bij alle drie geperverteerde parafrasen op bestaande kinderliedjes naar voren, welke worden gezongen en op dezelfde wijze worden ingeoeffend. En het belangrijkste van alles: er zijn dezelfde doelstellingen in te herkennen.

De meest algemene doelstelling is die van garantie van *loyaliteit aan de cult en geheimhouding voor de buitenwereld*. Deze wordt bereikt door middel van een aantal specifieke opdrachten, dan wel afgedwongen beloften, die elk op een specifieke wijze bijdragen aan het verkrijgen van deze garantie en bij alle drie cliënten in één of andere vorm werden aangetroffen.

- Zo zijn er één of meer opdrachten gericht op het zonodig *onmogelijk maken of ondermijnen van contacten met de buitenwereld*, bijvoorbeeld met de hulpverlener.

- Alle drie hebben tenminste één persoonlijkheidsdeel met de functie van *rappporteur* aan de cult.

- Allen dragen programmeringen gericht op het ongedaan maken van de effecten van therapeutische interventies, door één van de geïnterviewden "*herstelopdrachten*" genoemd.

- Er zijn *suicidebeloften*.

- Er is een programmering, wat door hiervoor genoemde behandelaar "*het TBS-programma*" is genoemd. Dit laatste bevat als opdracht één of meer willekeurig gekozen personen zwaar lichamelijk letsel toe te brengen of te doden en daarna niet meer aanspreekbaar te zijn en ook nooit meer contact met de cult op te nemen. Dit TBS-programma zou in werking worden gesteld als alle voorgaande opdrachten, in het bijzonder de *suicideopdrachten*, hebben gefaald, bijvoorbeeld als gevolg van de bemoeienissen van een therapeut.

Al deze programmeringen worden op een specifieke wijze getriggerd als het cultlid op één of andere manier de cult in gevaar zou kunnen brengen door contacten met de buitenwereld te leggen, waarin informatie over de cult naar buiten zou kunnen worden gebracht.

Voorbeelden

1. Opdracht om te rapporteren aan de cult.

*Als volgeling van Satan en uit respect voor hem,
ben ik verplicht om alle veranderingen in de buitenwereld,
uitsluitend telefonisch door te geven aan de cult,
Veranderingen buiten en binnen.
Ook zal ik mij op de afgesproken dagen telefonisch melden,
Bij elke verandering en op afgesproken dagen,
zal ik mij verplicht voelen mij telefonisch te melden met: “...(de cultnaam van de
rapporterende alter).. meldt zich”.*

Een vergelijkbare opdracht die een cliënt van een andere geïnterviewde naar buiten bracht:

*Als volgeling en uit respect voor u
ben ik verplicht om alle
veranderingen binnen en buiten mijzelf
aan u door te geven.
Dit gebeurt uitsluitend telefonisch en discreet.
Daarna zal ik me op de nieuwe
afgesproken afspraak melden.
Dit uit respect en ter bescherming van u.*

Zowel qua inhoud als in bewoordingen zijn de overeenkomsten frappant.
Zie voor meer voorbeelden en bespreking van wijzen van intraining hoofdstuk 3, 3.4

2. Belofte om zich op een afgesproken datum (een geboortedag) van het leven te beroven:

Tien geïnterviewden maken melding van opdrachten zich op een bepaalde leeftijd - meest genoemd werd de leeftijd van zesendertig jaar - van het leven te beroven. Twee hunner kregen de beloftes te lezen, die hun cliënten zouden hebben afgelegd.

Eed nummer 1:

*Uit respect voor u en uw cult zweer ik aan u,
dat ik op de dag dat ik de leeftijd van veertig jaar heb bereikt,
ik mijn leven zal schenken aan u.
Als volgeling van u zweer ik aan u op de belangrijke datum van ...(de datum van haar 40e
geboortedag)
ik mijn leven zal schenken aan u door een einde te maken aan mijn leven.
Uit respect voor u.*

Eed nummer 2:

*Satan, ik zweer aan u op deze belangrijke dag,
waarbij u mij toont dat ik niet zomaar uw volgeling ben,
maar u terzijde mag staan als uw directe naaste,
ik uw vrouw zal blijven totdat de cirkel rond is,
en ik de magische leeftijd van zesendertig jaar heb bereikt.*

*Satan ik zweer aan u dat ik op ... (de datum van haar zesendertigste geboortedag)
mijn leven zal schenken aan u door een eind aan mijn leven te maken,
uit respect voor u.*

Ook hier weer een treffende gelijkenis en de twee laatste regels zijn zelfs identiek. Verschillen en overeenkomsten tussen de twee beloften illustreren iets wat we voortdurend constateren. Er zijn essentiële overeenkomsten in beschreven rituelen, opdrachten, teksten etcetera - het patroon is overal ongeveer het zelfde - maar elke cult geeft er net een eigen invulling aan. Details verschillen. Hier zijn bijvoorbeeld de leeftijden niet dezelfde. *Zie voor andere voorbeelden en nadere analyse hoofdstuk 3, 3.3.2*

3. Contact/therapie ondermijnende en belemmerende opdrachten/beloften

In de lange paragraaf 3.4 van hoofdstuk 3 worden deze opdrachten met hun bijbehorende teksten van drie cliënten uitvoerig becommentarieerd en vergeleken. Ook hier weer grote overeenkomsten in teneur en bedoeling, in stijl, symboliek (draaien van de wereld, van de boodschappen uit die wereld, het verbreken van cirkels) en soms letterlijk overeenkomende zinsneden

4. Opdracht tot “zinloos geweld” (het “TBS-programma”)

Ook hier weer hetzelfde type overeenkomsten tussen de teksten. Zie de uitvoerige bespreking van deze teksten, de wijze van intrainen en bijbehorende cues. Hier volstaan we met een paar teksten.

*Satan, ik zweer aan u dat als het niet lukt de banden met het verleden, heden en de toekomst te verbreken,
Ik zal overgaan tot het plegen van een strafbaar feit, wachtend op uw teken.
Ik zal mij daarbij richten op een onwillekeurig persoon, zonder motief in het openbaar.
Op alle vragen van politie of justitie zal mijn enigste antwoord zijn:
“omdat ik het wou”, “omdat ik het nodig vond” en “omdat ik ervan genoot”
Uit respect voor Satan zweer ik deze taak te volbrengen,
en op geen enkele manier contact met de cult op te nemen.*

Een andere cliënt had de volgende eed afgelegd:

*Ik ben niet iemand
Ik ben niemand
Ik blijf trouw aan u
Als ik me niet hou aan uw regels
Zal ik mezelf vernietigen of overgaan
Tot het plegen van een strafbaar feit
Daarna zal ik doof, blind en monddood zijn
Of alleen kunnen antwoorden dat ik het zelf wou
En er zelf van genoot
Als dat niet lukt zal ik me zelf straffen
Tot de dood er op volgt.
Dit uit respect voor u
En ter bescherming van mezelf.*

Minstens twee alters van dezelfde cliënt hadden de navolgende tekst als posthypnotische opdracht meegekregen:

*Ik zweer U dat als ik U en Uw cult niet langer occult kan houden en dreig te schenden,
ik op Uw teken over zal gaan tot het plegen van een strafbaar feit.
Ik zal me daarbij richten op hen die me dierbaar zijn
Opdat ik diep zal voelen dat ik ontrouw ben geweest
En daarvoor moet lijden.
Ik zal blind, doof en stom zijn voor het motief van mijn daad
en zal daarmee mijn banden met U en Uw cult verbreken
en niet langer Uw volgeling zijn.
Dit uit respect en ter bescherming van U.*

Een van deze drie cliënten verwoordde een wel zeer opmerkelijke belofte, die de doordachtheid van deze programma's illustreert:

Voor deze cliënt bleek er ook een posthypnotische opdracht te zijn die het onmogelijk moet maken om de “TBS-opdracht”, nadat die is uitgevoerd, te herhalen als de cue (in dit geval een bloedsymbool) opnieuw zou worden gepresenteerd. De kans bestaat anders dat de cue tijdens justitieel onderzoek onbedoeld opnieuw gepresenteerd zou worden en daardoor een spoor zou kunnen vormen naar de achtergrond van deze daad.

De tekst die hoorde bij deze “post-TBS-opdracht” luidde als volgt:

*Ik zweer aan u Satan,
dat wanneer ik overgegaan ben tot het plegen van een strafbaar feit,
ik enkel vragen zal beantwoorden van politie en justitie zoals ik heb gezworen.
Voor de rest zal ik doof, stom en blind zijn,
waardoor het onmogelijk is tekens of signalen te kunnen ontvangen,
die mij er toe zouden aanzetten tot het uitvoeren van een opdracht
De banden zullen zijn verbroken, Satan zal mij vanaf een afstand volgen.
Door het uitspreken van deze bezwering ben ik verplicht me hier aan te houden,
uit respect voor Satan en ter bescherming van mijzelf.*

6.2.1.3 Liedjes en songteksten

Drie geïnterviewden kregen te horen van cliënten, dat zij al vanaf zeer jonge leeftijd waren geïndoctrineerd middels verbasteringen van (vaak zeer bekende) kinderversjes, waarin de levensleer en de opdrachten in een kinderlijke vorm waren verpakt. Twee van hen waren hier zeer uitvoerig over en gaven tal van voorbeelden. Het betrof hier cliënten die zich in een gevorderde fase van hun behandeling bevonden, waardoor zij in staat waren analyserend en met afstand over hun programmering te spreken. Allen brachten zij ook tot uiting dat het zingen van deze liedjes indertijd op zich een positieve ervaring was die korte tijd rust en veiligheid bracht.

In de in paragraaf 3.4.4.1. van hoofdstuk 3 weergegeven “Hollandse kinderliedjes” zijn te herkennen de opdracht zich te prostitueren, de absolute onderwerping en gehoorzaamheid aan de almachtige satan, de doodstraf op praten met de buitenwereld, het liefhebben van pijn, de slechtheid van de mensen in de buitenwereld, de plicht zich doof en blind te houden voor de buitenwereld en - als er toch boodschappen uit die wereld doordringen - de plicht deze om te buigen in een aan satan welgevallige richting.

We volstaan hier met één voorbeeld: *advocaatje ging op reis*. Dit bevat nagenoeg alle boodschappen die ons ter ore zijn gekomen in deze interviews waarmee vooral kinderen zouden zijn grootgebracht.

Advocaatje ging op reis

Hier bij u is het fijn, tiereliereliere

Want bij u is altijd pijn, tierelierelom

Hier bij u is het goed, tiereliereliere

Want bij u is altijd bloed, tierelierelom

U ziet alles wat ik doe, tiereliereliere

Want u doet nooit uw ogen toe, tierelierelom

U hoort alles wat ik zeg, tiereliereliere

Want u draait nooit uw oren weg, tierelierelom

U mag alles met me doen, tiereliereliere

Ik hou dan netjes mijn fatsoen, tierelierelom

Buiten zijn de mensen slecht, tiereliereliere

Buiten heb ik geen enkel recht, tierelierelom

Alles wat men buiten zegt, tiereliereliere

Draai ik weer terug naar uw recht, tierelierelom

Vertrouw de mensen voor geen cent, tiereliereliere

Denk nooit dat je iemand kent, tierelierelom

Als ik praat dan ben ik stout, tiereliereliere

Als ik luister ben ik fout, tierelierelom

Dan weet ik wat me is gegeven, tiereliereliere

Me keren tegen heel dit leven, tierelierelom

Ik maak me moe tot ik niets meer kan, tiereliereliere

Ik zie heel veel, dat maakt me bang, tierelierelom

Deze kracht die is heel groot, tiereliereliere

Hij brengt me zelfs tot in mijn dood, tierelierelom

Dan is mijn lijfje vol met kou, tiereliereliere

Maar dan ben ik wel trouw, tierelierelom

6.2.2 Aanwijzingen voor methodische programmering

Verscheidene cliënten beschreven methoden van programmering in *hoofdstuk 2, paragraaf 2*, die getuigen van vakkundig toepassen van *conditioneringprincipes* en soms van een specifieke techniek, zoals *hypnose*. Met name vragen we aandacht voor de beschrijving in

2.2.1.5 van hoofdstuk 2: *De complexiteit van cue-conditioning in het kader van een brede programmering.*

Als specifiek genoemde methoden van beïnvloeding, waaraan men zou zijn blootgesteld noemen we:

6.2.2.1 “Spinning”

De helft van de geïnterviewden had van eigen cliënten gehoord dat zij (vaak) razendsnel en langdurig lijfelijk rondgedraaid werden. *Zie 2.2.2.1 in hoofdstuk 2.*

Velen toonden preoccupatie met aversieve draai-ervaringen. Er waren veel mededelingen met ervaringen over rondgetold worden in verticale of horizontale richting, vastgebonden op een rad, kruis of ander toestel. Volgens zeggen zou deze methode bij uitstek geschikt zijn om snel te dissociëren.

6.2.2.2 Hypnose

Enkelen hebben expliciete beschrijvingen gehoord van hun cliënt die duiden op toepassing van hypnosetechnieken. Heel duidelijk daarover was een kindalter. *“Hij ging eerst heel zacht praten met de enge ogen; hij kan het heel goed met de enge ogen... het is net of hij kan toveren”,* waarbij tegen haar werd gezegd door de hypnotiseur *“nu ga je alles vergeten wat er is gebeurd”.*

In haar beschrijvingen zijn verscheidene uit de hypnose bekende technieken om een hypnotische trance te bewerkstelligen te herkennen, zoals: spreken op het ritme van de ademhaling, oogfixatie, vingerfixatie, het met de ogen moeten volgen van een heen en weer zwaaiend speelgoedbeertje.

6.3 Werkelijkheid en fictie

In hoofdstuk 1 in de paragraaf **“Heeft u wel eens verdachte littekens...etc”** beschreven wij twee gevallen waarin op grond van medisch onderzoek werd geconcludeerd dat bepaalde gebeurtenissen die cliënt naar eigen herinnering waren overkomen niet konden hebben plaatsgevonden. In één van deze gevallen bleken er nadien sterke aanwijzingen te zijn dat cliënt gedwongen was geweest na mishandeld te zijn bij zich zelf beschadigingen aan te brengen, die haar eventuele getuigenis of aangifte volstrekt ongeloofwaardig zou maken.

Voor een uitvoerige beschrijving en bespreking van een derde bevinding van heel andere aard verwijzen we naar de laatste paragraaf van hoofdstuk 1, *Waren er ook falsifiërende bevindingen?*

Hieronder een samenvatting hiervan:

Een cliënt vertelde geïnterviewde dat zij nog steeds regelmatig - op vaste tijdstippen - bepaalde rituelen van de cult bijwoonde. Vastgesteld werd echter dat cliënt echter niet uit huis ging op de genoemde tijdstippen.

Naderhand heeft geïnterviewde zelf kunnen waarnemen dat cliënt op deze vaste tijdstippen in een diepe trance raakte waarin zij rituelen beleefde alsof het werkelijk gebeurde. Een deel van de alters maakte deze trance mee en ervoer dit als onvrijwillig en tegelijk onvermijdelijk.

Waarschijnlijk is hier sprake van een programmering.

De conclusie lijkt te moeten zijn dat zij zich dit allemaal zelf aandeed in een “re-enactment” van iets wat wellicht ooit in werkelijkheid heeft plaatsgevonden of dat haar is gesuggereerd. Er kan hier overigens beter van een *enactment* worden gesproken dan van een *re-enactment*. Ze lijkt tegen een bepaald tijdstip intern naar een bewustzijntoestand - een trance als het ware - te worden gestuurd (geprogrammeerd kan men ook zeggen), waarin zij wordt gestuurd door cultloyale alters en waarin zij (dat wil zeggen de alter die van dit alles verslag doet) en andere slachtofferdelen in de rol van slachtoffer mee doen aan een “spel” met vaste regels en vaste thema’s waar steeds op gevarieerd wordt. Cliënt ontmoet in de trance, waarin zij dan is, ook andere personen die haar van alles aandoen. Natuurlijk creëert zij de aanwezigheid van deze personen op dat moment ook zelf in haar bewustzijn. Ze komt als het ware in een verhaal terecht waar ze zelf in gaat meedoen. Het is altijd weer anders en nieuw, dus geen re - enactments in de letterlijke zin. Voortbordurend op dat wat ze kent en heeft meegemaakt creëert het gebeuren zichzelf steeds weer.

Voorlopige conclusie uit deze bevinding.

Hoewel dit de enige ervaring is van deze aard die we zijn tegengekomen (om dit op het spoor te komen dient men uitzonderlijke condities te creëren, die in de therapeutische praktijk ongebruikelijk zijn), achten we het aannemelijk dat een deel van door cliënten ervaren rituelen in de realiteit niet daadwerkelijk op dat moment hebben plaatsgevonden, maar dat de herhaalde beleving hiervan op een vastgesteld tijdstip, bij de cliënt is geprogrammeerd en is gebaseerd op eerdere, feitelijke ervaringen. De diepe trance en de heftigheid van een ‘re-enactment’ zoals waargenomen door betreffende geïnterviewde wijzen hierop.

Voor ons is dit een illustratie en bevestiging van de doordachtheid en het raffinement van het cultsysteem. Immers deze implantering draagt moedwillig bij aan de traumatisering en is één van de manieren om mensen blijvend aan de cult gebonden en onderworpen te houden.

Vast staat dat er een cultuur bestaat die dit mensen aandoet.

Een algemene opmerking tot slot:

Voor vergaand gedissocieerde persoonlijkheden bij wie de waarneming, zowel als het geheugen vergaand zijn opgesplitst - al worden in de loop van een enigszins effectieve behandeling er wel steeds meer verbindingen gelegd tussen de deelpersoonlijkheden -, is het moeilijk te differentiëren tussen wat werkelijk is voorgevallen en wat alleen intern is ervaren.

6.4 De culturele inbedding van satanische sekten

Hoofdstuk 5, met name de paragrafen 1 en 3 geven enkele veronderstellingen weer op grond van het gehoorde en op grond van literatuur over de geschiedenis van het satanisme over de inbedding van deze sekten in onze cultuur.

Geen strak hiërarchische en geïsoleerd werkende internationale organisatie.

Er lijkt geen sprake van een strak hiërarchische internationale organisatie. (Met in de top een leider die rechtstreeks in contact met satan staat, zoals de meeste kinderen is wijsgemaakt).

Vele slachtoffers zijn deze mening overigens wel toegedaan.

Veeleer moet gedacht worden aan een losse netwerkstructuur, waarin informele contacten worden onderhouden, ook nationale grenzen overschrijdende contacten, tussen diverse cults. Elke over een groot gebied verspreide cultuur gezien kan worden als een netwerk van formele, maar vooral informele contacten tussen individuen en tussen subculturen met elk hun eigen kenmerken en gewoonten, welke tezamen de grote, omvattende cultuur vormen. Zo manifesteert de cultuur van het satanisme zich in een variëteit aan cults met sterk

overeenkomstige praktijken en fundamentele overeenkomsten in geloofsleer, maar elk hun eigenheid bewakend. Daarnaast lijken er ook groepen zijn die vergelijkbare rituele praktijken uit oefenen, maar waarbij het satanistische element ontbreekt. Twee geïnterviewden kregen hier beschrijvingen van. Het doet vermoeden dat het hier groepen mannen zijn die helemaal niet in satanisme of iets dergelijks geloven, maar de satanistische cults imiteren om volledige macht te krijgen en ook te behouden over kinderen en jonge vrouwen, die zij op alle mogelijke manieren misbruiken. In één van deze gevallen was de cliënt die dit vertelde ook het enige jeugdige slachtoffer. Zie paragraaf 3 van hoofdstuk 5, laatste pag. De andere cliënt liet haar behandelaar teksten lezen waarmee zij was geïndoctrineerd, die qua strekking veel overeenkomst hebben met de teksten van de satanistische cults, maar veel directer zijn en simpeler geformuleerd. Een paar voorbeelden van deze teksten zijn te vinden in par.3.4.3.7. van hoofdstuk 3.

De grenzen tussen de vele (sub)culturen die een moderne samenleving vormen zijn altijd vloeïend.

Er zijn onmiskenbare inspiraties vanuit de hekserij en vanuit de nazistische ideologie. Binnen de hekserij is men zich bewust van een minder onschuldige kant aan de heksencultuur en onderscheidt men dan ook de zogenoemde “zwarte magie” en de “witte magie”. Toch is het goed denkbaar dat sommigen, aangetrokken door de occulte of speelse kant van de hekserij, langzaam maar zeker en onbedoeld betrokken raken bij de “zwarte magie”. Eén cliënt van een geïnterviewde, die veel wist van hekserij - mogelijk zelf betrokken geweest bij de hekserij -, was van mening dat “de witte hekserij deels een dekmantel is was voor de duistere kant”. Ook zijn er vermoedelijk, verveelvoudigd sinds het internettijdperk is ingetreden, vertakkingen naar de werelden van kinderprostitutie, pornoproductie en vrouwenhandel. Veelzeggend is dat twintig van de achtentwintig geïnterviewden mededelingen hebben gehoord van hun cliënten over de aanwezigheid tijdens bijeenkomsten of in kleiner verband van videoapparatuur, filmcamera's, gefilmd worden. Zestien geïnterviewden hoorden van hun cliënt dat zij waren gedwongen zich te prostitueren als kind en/of als jonge vrouw.

De ultieme omkering van het christelijk geloof en de christelijke ethiek.

Het satanisme, dat deze sekten praktiseren is de ultieme omkering van het christelijk geloof en de christelijke ethiek. Zowel qua vorm als inhoud wordt de christelijke symboliek en geloofsleer letterlijk op zijn kop gezet. Alles is gericht op het verkrijgen van macht door het begaan van zo gruwelijk mogelijke daden, daaraan genot te ontnemen en daarmee God aan zijn kant te krijgen. Dit is verbonden met het geloof, dat de opperste macht van satan, hiermee gevoed wordt en Gods macht (c.q. de macht van het goede) tenietgedaan. Slecht is goed en goed is slecht, zoals een cliënte van een geïnterviewde het simpelweg formuleerde. Daarmee krijgt men toegang tot het rijk van het occulte, waar satan heerst.

Voor een uitvoeriger bespreking van dit onderwerp, waarin ook nog andere facetten worden belicht, leze men het artikel van *James Quan* uit 1996: *A consolidation of sra and false memory*, pag. 39 en 40, ook op deze site te vinden.

In hoeverre de cultleden “echte gelovigen” zijn in een satansleer valt niet uit te maken. Alle mogelijke individuele varianten zullen wel voorkomen. Zeker is dat deze leer en de wijze waarop deze in praktijk lijkt te worden gezet ongekende mogelijkheden biedt kinderen te misleiden, volledig te onderwerpen en dus te misbruiken en geheimhouding vrijwel te garanderen.

6.5 Tot slot

Een uitvoerige verantwoording van opzet en uitvoering van dit onderzoek is te lezen in de “**Rapportage van een onderzoek. Kwalitatief en kwantitatief onderzoek onder Nederlandse hulpverleners naar kenmerken van Satanisch ritueel misbruik (SRA), zoals beschreven door cliënten die zeggen dat zij SRA (hebben) ondergaan**”, al eerder op deze site geplaatst en nog steeds te vinden.

Voorgeschiedenis en motivering tot dit onderzoek worden besproken. De selectie van de geïnterviewden, de wijze van interviewen, de leidende vragen daarbij en de categorisering van de verkregen informatie worden beschreven en toegelicht.

Literatuur over ritueel misbruik

- Sakheim, D.K. en Devine, S.E (Ed) (1992), *Out of darkness. Exploring Satanism and ritual abuse*. (Lexington books. New York.)
- Quan, James (1996), *A consolidation of sra and false memory*. www.alternatiefberaad.nl
- Ross, Colin A. (1995), *Satanic Ritual Abuse. Principles of Treatment*. (University of Toronto Press Incorporated).

Literatuur over de geschiedenis van het satanisme

- Katchen, M. H., (1992) *The History of Satanic Religions*. In Sakheim D.K. en Devine S.E (Ed), *Out of darkness. Exploring Satanism and ritual abuse*. Hfst. 1, pag. 1 - 19. (Lexington books. New York).
- Ross, Colin A. (1995) *The Historical and Social Background*. In Ross, Colin A., *Satanic Ritual Abuse, Principles of Treatment*. Part I, pag. 5 - 58. (University of Toronto Press Incorporated).
